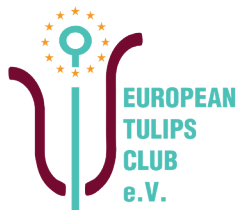

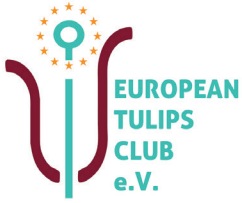

AVRUPA BİRLİĞİ – TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

- TAM ÜYELİK?
- İMTİYAZLI ORTAKLIK?
- GEÇİCİ İMTİYAZLI ORTAKLIK?
- ORTAK OLUNACAK BİR AB KALACAK MI?

TESPİTLER – SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

HAZIRLAYAN
EUROPEAN TULIPS CLUB
SKALITZERSTR. 134
10999 BERLİN

E-Mail: official@etcev.eu
Fon: +49 30 615 59 67
Mobil: +49 177 796 5757

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İTHAF

Bu kitabımızı,

31 Temmuz 1959 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti'nin 22. Hükümeti yani 4. Menderes Hükümeti olarak AET'na ortaklık başvurusu yaptıktan sonra günümüze kadar başbakanlık yapmış olan Adnan Menderes, İsmet İnönü, Suat Hayri Ürgüplü, Süleyman Demirel, Nihat Erim, Ferit Melen, Naim Talu, Bülent Ecevit, Sadi Irmak, Turgut Özal, Yıldırım Akbulut, Mesut Yılmaz, Tansu Çiller, Necmettin Erbakan, Abdullah Gül, Recep Tayyip Erdoğan, Ahmet Davutoğlu, Binali Yıldırım ile,

Cumhurbaşkanlığı yapmış olan Celal Bayar, Fahri Korutürk, Turgut Özal, Süleyman Demirel, Ahmet Necdet Sezer, Abdullah Gül ve Recep Tayyip Erdoğan'a,

AET – AB süreci ilişkilerinde Türkiye Cumhuriyeti'ni temsil eden, ülkemizin hak ve çıkarlarını AB müzakerelerinde savunan ve koruyan, milli bilinç ve vakarla görev yapmış ve yapmakta olan tüm siyasi partilere, bakan, milletvekili ve bürokratlarımıza,

AB konusunda halkımızı ve kamuoyunu aydınlatan, bilgilendiren kanaat önderi, akademisyen, gazeteci, yorumcu, yazar ve eleştirmenlerimize,

AB ülkelerine işçi, iş insanı, sporcu, sanatçı, akademisyen, siyasetçi, bürokrat vb. olarak yerleşip ülkemizi ve insanımızı AB ülkelerinde temsil etmiş ve etmekte olan Avrupalı Türkler'e,

Hususen AB ve diğer ülkelerde çalışırken ırkçı terör saldırılarında hayatını kaybetmiş vatandaşlarımız ve soydaşlarımıza,

Terörörgütlerince şehit edilmiş büyükelçiliklerimiz, başkonsolosluklarımız ile dış temsilcilik çalışanlarımıza atfediyoruz.

**EUROPEAN TULIPS CLUB
AVRUPA LALELER DÜŞÜNCE KURULUŞU**

Berlin, Haziran 2024

ÖNSÖZ

„AET, Beşeriyet tarihi boyunca insan zekasının vücuda getirdiği en cesur eser!“

1963 yılında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ankara anlaşmasını imzalayan
TC Başbakanı İsmet İnönü

“Eğer Avrupa Birliği, bir serbest ticaret bölgesi olarak kalmakla yetinecekse bunu Türkiye olmadan da yapabilir. Ama Avrupa Birliği eğer, küresel sorumluluklar yüklenme peşindeyse onu Türkiye olmadan yapamayız.”

Jacques Chirac
Fransa eski Cumhurbaşkanı

„AB bir Hıristiyan kulübüdür. Bunların planları; onların ortak, bizim pazar olmamız içindir.“

Prof. Dr. Necmettin Erbakan

„Türkiye, AB`ne mecbur değil, mahkum değil, muhtaç değildir!“

Deniz Bölükbaşı
Eski Bakan ve Milletvekili,
AB Baş Müzakereçisi ve Emekli Büyükelçi

Sevgili okurlar,

Yukarı'daki 4 devlet adamının AB hakkındaki yorumlarından da anlaşılacağı üzere, Türkiye'nin AB'ne tam üyeliği; çok denklemlili, birçok gerçek sorunun yanında Türkiye'yi engellemek için uydurulmuş sanal sorunların haline bağlı olan ve uzun soluklu mücadele gerektiren, hazmı ve özümsemesi zor süreç ve kararları kapsayan, hem Avrupalıların ve hem de Türklerin AB konusundaki karmaşık fikirlerinin aydınlatılmasına ve yüzlerce sorunun çözümüne bağlıdır.

EUROPEAN TULIPS CLUB (Avrupa Laleler Düşünce Kuruluşu) olarak

bu kitabı, her kesimin anlayabilmesi için, teknik, bürokratik ve hukuki bir dilden kaçınıp günlük lisanla gayet açık ve anlaşılır bir lisan ve üslupta yazdık.

Bu kitapta; Türkiye Cumhuriyeti AB'ne hangi şartlarda tam üye olursa ne kazanır? Ne kaybeder? Türkiye-AB arasındaki çözüm bekleyen sorunlar nelerdir? Tam Üyeliğin Türkiye ve AB'ye getirisi-götürüsü nedir? Tam Üyelik olmazsa Türkiye hangi yolu tercih etmelidir? İmtiyazlı ortaklık bir seçenek midir? gibi çok önemli konuları bilginize sunduk.

AB-Türkiye ilişkilerini kısa ve net derleyip özetleyen, ilişkiler ve sorunları maddeler halinde tasnif eden, AB-Türkiye ilişkileri hakkında bilgi edinmek isteyen kişilerin el ve kaynak kitabı olacağını ümid ettiğimiz, kendi alanında eşsiz ve tek eser olma özelliğindeki kitabımızı sizlere sunmaktan mutluluk ve heyecan duymaktayız.

Ülkemizin ve milletimizin müreffeh, huzur ve barış dolu yarınlarına katkı sunmasını arzu ettiğimiz bu çalışmaya emek veren EUROPEAN TULIPS CLUB'ın tüm mensuplarına şükranlarımı sunuyorum.

Yüksel Aslan
EUROPEAN TULIPS CLUB BAŞKANI

İçindekiler

I. AB’NİN TEMELİ OLAN AKÇT’NİN KURULUŞU	10
▪ Schuman Planı	
▪ Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu (AKÇT)	
II. AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞUNUN (AET) KURULUŞU	11
III. TÜRKİYE CUMHURİYETİ’NİN AET’YE BAŞVURUSU	12
IV. AB – TÜRKİYE GÜMRÜK BİRLİĞİ ANLAŞMASI NE ZAMAN TAMAMLANMIŞTIR?	14
▪ Türkiye-AB Gümrük Birliği’nin Kapsamı	
V. AB ÜYESİ ÜLKELER HANGİ TARİHTE AB’YE ÜYE KABUL EDİLDİLER?	16
VI. TÜRKİYE – AB ARASINDAKİ FİKİR VE ÇIKAR AYRILIKLARI – SORUNLAR – FARKLI POLİTİKALAR	21
▪ Farklı Çevre Politikaları	22
▪ Ermeni Soykırımı Yalanları	22
▪ Güney Kıbrıs Rum Yönetimi Sorunu	22
▪ Göçmen, Göç ve Kaçakçılık Sorunları	22
▪ Farklı Güvenlik Politikaları	23
▪ PKK, PJK, PYD, YPG, FETÖ Gibi Terör Örgütleriyle Alakalı Fikir, Söylem, Eylem ve Hukuki Farklılıklar	24
▪ Gümrük Birliği	24
▪ Serbest Dolaşım	25
▪ İnsan Hakları	25
▪ AB’nin Kürt Politikası	25
▪ Yunanistan’la İlgili Sorunlar	25
▪ Rusya-Türkiye İlişkileri	26
▪ Libya, Akdeniz, Suriye ve Afrika Üzerindeki Politika Farklılıkları	27
▪ İran, Irak, Yemen, Mısır, Katar (Ortadoğu) Politikalarındaki Farklılıklar	27
▪ Din, Kültür ve Medeniyet Farklılığı	27
▪ Türkiye’nin Genç, Dinamik ve 90 Milyona Yakın Nüfusu	27
▪ Aile, Kadın–Erkek İlişkisi ve Çocuk Eğitimindeki Farklı Anlayışlar	28
▪ LGBTPIQ Politikaları	28
▪ İsrail–Filistin Konusundaki Farklı Politikalar	29
▪ Eurobarometer ² (AB İstatistik Araştırma Merkezi) ve Diğer İstatistiklerde, Türkiye’nin AB Üyeliğine Bakışı	29
▪ AB, ABD ve Batılı Ülkelerin Çıkar ve Dostluk Öncelikleriyle Türkiye’nin Çıkar ve Dostluk Önceliklerindeki Farklılıklar	30
▪ Diğer Konular	32
	33

VII. AB SORUNSUZ BİR BİRLİK MİDİR? KENDİ İÇİNDE SORUNLARI VARSA NELERDİR?	33
VIII. TÜRKİYE’DEKİ SİYASİ PARTİLERİN AB’ne BAKIŞLARI?	37
▪ AK Parti	37
▪ CHP	37
▪ MHP	37
▪ İYİ Parti	38
▪ Saadet Partisi	38
▪ Deva Partisi	38
▪ Gelecek Partisi	38
▪ Büyük Birlik Partisi	38
▪ Yeniden Refah Partisi	39
▪ BDP	39
▪ HAS Parti	39
▪ Demokrat Parti	39
IX. AB SORUNSUZ BİR BİRLİKMİDİR? KENDİ İÇİNDE SORUNLARI VARSA NELERDİR?	40
X. TÜRKİYE – AB’YE TAM ÜYE Mİ OLMALI? YOKSA İMTİYAZLI ÜYELİĞİ Mİ TERCİH ETMELİ?	43
▪ Almanya açısından Türkiye’nin AB üyeliği ne anlam ifade etmektedir?	43
▪ Avrupa Birliği (AB) Açısından Türkiye’nin AB üyeliği ne anlam ifade etmektedir?	43
▪ Avrupa Birliğine tam üyeliğin Türkiye açısından önemi	46
▪ İmtiyazlı Ortaklık (Özel Üyelik, Özel Komşuluk)	48
▪ EUROPEAN TULIPS CLUB’a Göre İmtiyazlı Ortaklık Nasıl Olmalı?	54
XI. SONUÇ DEĞERLENDİRMESİ	57
XII. AB–TÜRKİYE İLİŞKİLER KRONOLOJİSİ	58
XIII. TÜRKİYE, AB MÜZAKERE BAŞLIKLARININ TÜRKİYE AÇISINDAN OLASI “AVANTAJ” ve DEZAVANTAJLARI”	66
1. Malların Serbest Dolaşımı	68
2. İşçilerin Serbest Dolaşımı	69
3. İş Kurma Hakkı ve Hizmet Sunumu Serbestisi	70
4. Sermayenin Serbest Dolaşımı	71
5. Kamu Alımları	72
6. Şirketler Hukuku	73
7. Fikri Mülkiyet Hukuku	74

8. Rekabet Politikası	76
9. Mali Hizmetler	77
10. Bilgi Toplumu ve Medya	78
11. Tarım ve Kırsal Kalkınma	79
12. Gıda Güvenliği, Veterinerlik ve Bitki Sağlığı	80
13. Balıkçılık	81
14. Taşımacılık Politikası	82
15. Enerji	84
16. Vergilendirme	85
17. Ekonomik ve Parasal Politika	86
18. İstatistik	88
19. Sosyal Politika ve İstihdam	89
20. İşletme ve Sanayi Politikası	90
21. Trans-Avrupa Şebekeleri	91
22. Bölgesel Politika ve Yapısal Araçların Koordinasyonu	93
23. Yargı ve Temel Haklar	93
24. Adalet, Özgürlük ve Güvenlik	95
25. Bilim ve Araştırma	96
26. Eğitim ve Kültür	98
27. Çevre	99
28. Tüketicinin ve Sağlığın Korunması	100
29. Gümrük Birliği	101
30. Dış İlişkiler	102
31. Dış Güvenlik ve Savunma Politikası	104
32. Mali Kontrol	105
33. Mali ve Bütçeyle İlgili Hükümler	106
34. Kurumlar	107

XIV. AB’NİN GENİŞLEME HARİTASI	109
XV. AB KURUMLARININ ve AJANSLARININ ÜLKELERE GÖRE DAĞILIMI	110
XVI. AVRUPA BİRLİĞİNİN GENEL GÖRÜNÜMÜ	116
XVII. AB EKONOMİ POLİTİKASININ ÖNCELİKLERİ	117
XVIII. AB’NİN MEVCUT EKONOMİK GÖRÜNÜMÜ	118
XIX. AB’NİN TİCARET POLİTİKASI	118
XX. TÜRKİYE-AVRUPA PARLAMENTOSU İLİŞKİLERİ	120
XXI. TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ AVRUPA BİRLİĞİ UYUM KOMİSYONU	120
XXII. TÜRKİYENİN AVRUPA BİRLİĞİNE BAKIŞI	121
▪ Avrupa Birliği Bakanlığı	121
▪ Türkiye’nin AB’ye tam üyelik hedefi sürüyor mu?	121
▪ Türkiye ile AB arasında tam üyeliğin dışında “yeni ilişki modelleri” üzerinde konuşulabilir mi?	122
▪ Türkiye ile AB arasındaki ilişki nasıl tanımlanabilir?	122
XXIII. ALMAN MEDYASINDAN „DİE WELT” İN TÜRKİYE’YE BAKIŞI	124
1. Die Türkei gehört nicht zu Europa	
2. Ankara missachtet Menschenrechte	
3. Es droht eine Völkerwanderung	
4. Die Unionsidee wird zerstört	
5. Die Kosten sind nicht zu bewältigen	
6. Die EU ist keine karitative Anstalt	
7. Das Strategie-Argument zieht nicht	
8. Die EU kommt in üble Nachbarschaft	
9. Das Beitrittsversprechen ist Legende	
10. Es gibt sinnvollere Alternativen	
ETC’nin konuyla ilgili yorumları	126
ORTAK OLUNACAK BİR AB KALACAK MI?	136

I. AB'NİN TEMELİ OLAN AKÇT³'NİN KURULUŞU

Schuman Planı

Fransa Dışişleri Bakanı **Robert Schuman**, Milletler Cemiyeti Eski Genel Sekreteri **Jean Monnet'in tasarısına**⁴ dayanarak, 9 Mayıs 1950 tarihinde, Avrupa Devletlerini, kömür ve çelik üretiminde alınan kararları bağımsız ve uluslarüstü bir kuruma devretmeye davet etti.

Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu (AKÇT)

Schuman'ın çağrısı üzerine Belçika, Fransa, Federal Almanya, Lüksemburg, İtalya ve Hollanda'nın katılımıyla daha önce savaş nedeni olan demir ve çelik gibi stratejik iki ürün üzerindeki tasarruf haklarını uluslararası bir üst kuruma devretmek ve böylece barışın temellerini tesis etmeye 18 Nisan 1951 yılında Paris'te imzalanan sözleşme ve 23 Temmuz 1952 tarihinde bu sözleşmenin yürürlüğe girmesi ile AKÇT (Avrupa Kömür - Çelik Topluluğu) kuruldu (Almanca: Europäische Gemeinschaft für Kohle und Stahl, EGKS). Kurumun kurucu başkanlığına Schuman'a ilham veren Jean Monnet getirildi.

Unterzeichnung des Vertrags über die Europäische Gemeinschaft für Kohle und Stahl (EKGS) am 18. April 1951 im französischen Außenministerium. (© picture-alliance/dpa, UPI)⁵

„Avrupa Birliği Devletinden“ ilk bahsedenler Türk Aydınları!

Dünyada daha Avrupa Birliği konusu yokken, 1951'de Çelik Müstahsilleri Derneği dahi kurulmamışken, Türkiye'de 1947 yılında Prof. Kemal Tosun'un girişimleriyle tanınmış kişiler tarafından bir dernek kuruluyor.

Dernek Başkanlığına da Sağlık Bakanlığı yapmış olan Adnan Adıvar, Sekreterliğine Kemal Tosun getiriliyor. Derneğin adı „**Avrupa Birliği**” ve „**Dünya Devleti Federasyonu**” Fikrini Yayma Cemiyeti'dir ve Kemal Tosun o tarihlerde dönemin gazeteleri Cumhuriyet, Tan, Tanin gazetelerinde yazdığı yazıları, sonradan "**Dünya Devleti**" adıyla bir kitapta toplamıştır⁶.

II. AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞUNUN (AET) KURULUŞU

AKÇT'ni kuran altı üye devlet, 25 Mart 1957'de İtalya'nın Başkenti Roma'da bir araya gelerek, işgücü, mal ve hizmetlerin serbest dolaşımına dayanan bir ekonomik topluluk kurmaya karar verdiler. Böylece, kömür ve çeliğin yanı sıra diğer sektörlerde de ekonomik birliği kurmak amacıyla Roma Antlaşmasını⁷ imzalanarak Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) kuruldu ve bu anlaşma 1 Ocak 1958 tarihinde yürürlüğe girdi.

Roma Anlaşmasına imza atan devlet yetkilileri:

Batı Almanya	– Konrad Adaneuer / Walter Hallstein,
Belçika	– Paul – Henri Spaak / Jeam Charles Snoy et d'Oppuers,
Fransa	– Christian Pineau / Maurice Faure,
Hollanda	– Joseph Luns / J. Linthorst Homan,
İtalya	– Antonio Segni / Gaetano Martino,
Lüksemburg	– Josepf Bech / Lampert Schaus

III. TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN AET'YE BAŞVURUSU

Türkiye Cumhuriyeti adına 31 Temmuz 1959 tarihinde 22. Türkiye Hükümeti olan 4. Menderes Hükümeti tarafından AET'na ortaklık başvurusu yapılmıştır ki; bu AET kurulduktan sadece 1 yıl sonra başvuru yapıldı manasına gelmektedir! Dönemin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, Başbakanı Adnan Menderes ve Dışişleri Bakanı İbrahim Ethem Menderes'tir. AET'nin Bakanlar Konseyinin Türkiye'nin başvurusunu kabulünden sonra 12 Eylül 1963 tarihinde **Ankara Anlaşması**⁸ imzalanmıştır. Ankara Anlaşması 12 Aralık 1964 yılında yürürlüğe girmiştir.

Ankara Anlaşması, tam üyeliğe giden yolu, "hazırlık dönemi", "geçiş dönemi" ve "son dönem" olmak üzere üç evrede öngörmüştür. Geçiş döneminin sonunda, Gümrük Birliği'nin tamamlanması hedeflenmiştir.

Ankara Anlaşmasının, Türkiye'nin AET'ye müracaatı olan 31 Temmuz 1959 tarihinden 4 sene sonra gerçekleşmesinin sebeplerinin başında 27 Mayıs 1960 Askeri darbesiyle Menderes Hükümetlerine son verilmesidir. Türkiye – AET ilişkileri bu dönemde askıya alınmıştır. 27 Mayıs Askeri darbesiyle Menderes Hükümeti devrilmeseydi, Türkiye Cumhuriyeti bu dönemde büyük olasılıkla AET'ye üye olmuş ve bizler bugün başka şeyleri tartışıyor olacaktık!

Ankara Anlaşmasını taraf ülkeler adına imzalayanlar;

Türkiye Cumhuriyeti adına Dışişleri Bakanı Feridun Cemal ERKİN⁹,
Belçika adına Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Paul Henri SPAAK,
Federal Almanya adına Dışişleri Bakanı Gerhard SCHROEDER,
Fransa adına Dışişleri Bakanı Maurice COUVE de MURVILLE,
İtalya adına Hazine Bakanı Emilio COLOUMBO,
Lüksemburg adına Hükümet Başkan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Eugène SCHAUS,
Hollanda adına Dışişleri Bakanı Joseph M. A. H. LUNS, ve
Avrupa Ekonomik Topluluğu Konseyi adına konsey başkanı ve Hollanda Dışişleri Bakanı Joseph M. A. H. LUNS (hem Hollanda hem de AET adına aynı kişi yetkili) olarak sözleşmeyi imzalamışlardır.

Dönemin başbakanı İsmet İnönü, AET'ü için; "**Beşeriyet tarihi boyunca insan zekasının vücuda getirdiği en cesur eser**" demıştır.

Anlaşmada öngörülen "hazırlık dönemi"nin tamamlanmasından sonra 13 Kasım 1970 tarihinde imzalanan ve 1973 yılında yürürlüğe giren "**Katma Protokol¹⁰**", geçiş döneminin hükümlerini ve tarafların üstleneceği yükümlülükleri düzenlemiştir. "**Katma Protokol**"ün yürürlüğe girmesiyle başlayan ve karşılıklı/dengeli yükümlülükler esasına dayanan "**geçiş dönemi**", Türkiye ile AB arasında Gümrük Birliği'nin kademeli olarak tesisini amaçlamıştır.

Gümrük Birliği'nin gerçekleşmesine yönelik AB tarafı, 1971 yılından itibaren Gümrük Birliği'nin kapsadığı sanayi mallarına uygulanabilecek vergileri Türkiye lehine tek taraflı olarak sıfırlamıştır. Türkiye'nin, AB sanayi mallarına uygulanacak gümrük vergilerini sıfırlaması içinde 1973 yılından itibaren 22 yıllık kademeli bir geçiş süresi benimsenmiştir.

Türkiye, anlaşma gereği kendi üzerine düşen indirimleri 1978 yılına kadar gerçekleştirmiş, ancak, bu yıldan sonra, ekonomik sıkıntıların da artmasıyla birlikte ülkemiz AET'ye karşı yükümlülüklerinin 5 yıl ertelenmesi talebinde bulunmuş ve bu talep Mayıs 1979'da kabul görmüştür. (**burada bahsi geçen ekonomik sıkıntıların artmasında AET ile yapılan anlaşmaların etkisi var mıdır? Bu konu bugüne kadar maalesef pek kapsamlı şekilde araştırılmamıştır.**)

1980 Askeri ihtilalinin getirdiği iktisadi buhran, askeri hükümetin ülkemizin dışa açılmama ve ithal ikamesi politikalarına yönelmesiyle birlikte, Gümrük Birliği'ne bakış açımız da serbest seçimlerin tekrar yapılmasıyla hayat bulmuştur. Turgut Özal yönetimindeki ANAP hükümetinin kurulmasından sonra Türkiye 14 Nisan 1987 tarihinde Avrupa Topluluğuna üyelik müracaatında bulunmuş; diğer taraftan da, ertelenmiş olan gümrük vergileri uyum ve indirim takvimini 1988'den itibaren hızlandırılmış biçimde tekrar yürürlüğe koymuştur.

1990 yılında AET'nun Türkiye ilişkilerinden sorumlu Matutes¹¹'in önerilerinin Yunanistan tarafının engellemelerine takılması neticesinde 1992 yılına kadar AB-Türkiye Ortaklık ilişkilerinde bir ilerleme olmamıştır. 1992 yılında AB-Türkiye Gümrük Birliği'nin hazırlıklarını yapmak ve buna dair usul ve esasları tespit etmek amacıyla bir Ortak Komite kurulmuştur.

Katma Protokol gereği 1973 yılından itibaren 22 yıl içinde yani 1995 yılının sonunda Gümrük Birliğinin tamamlanması öngörülmüştür. Gümrük Birliği'yle dolaylı veya doğrudan ilgili alanlarda işbirliğinin derinleştirilmesinin yanında, **mali işbirliğinin** yeniden başlatılması ve **siyasi işbirliğinin** teşvik edilmesi de kabul görmüştür.

IV. AB – TÜRKİYE GÜMRÜK BİRLİĞİ NE ZAMAN TAMAMLANMIŞTIR?

Öncelikle bilmemiz gerekir ki Gümrük Birliği, Türkiye ile AB arasında yapılmış yeni bir anlaşma değil, 1963 Ankara Anlaşmasıyla başlatılan bütünleşme sürecinin bir aşamasıdır.

Bu bağlamda, Gümrük Birliği bir anlaşma değildir, bir süreçtir ve Türkiye-AB Ortaklık Konseyi'nin 6 Mart 1995 tarihli toplantısında kabul edilen 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı uyarınca, 1 Ocak 1996 tarihinden itibaren tamamlanmıştır.

Türkiye-AB Gümrük Birliği'nin kapsamı

Türkiye-AB Gümrük Birliği;

- Sanayi ürünlerini
- Ve işlenmiş tarım ürünlerini kapsamaktadır.
 - İşlenmiş tarım ürünlerinde gümrük vergileri tespit edilirken, tarım payı ile sanayi payı ayrılmakta ve sadece sanayi payı vergi muafiyetine tabi tutulmaktadır.
- **Geleneksel tarım ürünleri Gümrük Birliği kapsamının dışında tutulmuştur!**

Gümrük Birliği'nin tamamlanmasıyla Türkiye, AB'nin 1971'den bu yana tek taraflı olarak uyguladığı biçimde, AB'den gelen sanayi ürünlerine yönelik tüm gümrük vergilerini ve eş etkili tedbirlerini ortadan kaldırmıştır. Ayrıca, uygulanan miktar kısıtlamalarına da son verilmiştir.

Bu kapsamda, sanayi ürünleri itibarıyla üçüncü ülkeler için Gümrük Birliği öncesinde %16 seviyesinde olan ortalama koruma oranı, 2011 yılı İthalat Rejimi kapsamında %4,2 seviyesine gerilemiştir.

Bu çerçevede, 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı (OKK) uyarınca, **Gümrük Birliği»nin düzgün işleyişini sağlamak ve ortak ticaret politikasını uygulamak üzere, ithalat ve ihracata ilişkin ortak kurallar, kotaların yönetimi, dampedli veya sübvansiyonlu ithalat karşı koruma, tekstil ithalatına ilişkin otonom düzenlemeler, dahilde ve hariçte işleme rejimleri AB ile uyumlu hale getirilmiştir.**

Buna ek olarak, Gümrük Birliği çerçevesinde, AB'nin tercihli ve otonom rejimlerine uyum devam etmektedir.

Bu itibarla, şimdiye kadar Türkiye 16'sı yürürlükte olmak üzere toplam 27 adet Serbest Ticaret Anlaşması (STA) imzalamıştır.

Diğer taraftan, pek çok ülke ve ülke grupları ile müzakereler ve müzakerelere başlama çabaları devam etmektedir.

Bugüne kadar Merkezi ve Doğu Avrupa Ülkeleri* (MDAÜ) (Macaristan, Polonya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Slovenya, Litvanya, Estonya, Letonya, Bulgaristan, Romanya) ile Avrupa Serbest Ticaret Birliği (EFTA) ülkelerinin (Norveç, İsviçre, İzlanda, Liechtenstein) yanı sıra, İsrail, Makedonya, Hırvatistan, Bosna-Hersek, Fas, Filistin, Tunus, Suriye, Mısır, Arnavutluk, Gürcistan, Karadağ, Sırbistan, Şili ve Ürdün’le de serbest ticaret anlaşmaları imzalanmış ve yürürlüğe girmiştir. Lübnan’la imzalanan anlaşma henüz onay sürecindedir. Ukrayna (istikşafi), Kanada (istikşafi), Endonezya (istikşafi), Vietnam (istikşafi), Malezya, Güney Kore, Körfez İşbirliği Konseyi (KİK) ülkeleri (Bahreyn, Kuveyt, Umman, Katar, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri), Hindistan (istikşafi), Moritus Cumhuriyeti, Seyşeller, Kamerun, Libya, MERCOSUR ülkeleri (Arjantin, Brezilya, Paraguay, Uruguay), Kongo Demokratik Cumhuriyeti, Fiji, Kolombiya, Moldova ve Ekvator’la da müzakere süreci başlatılmıştır.

Söz konusu anlaşmalar, Türk ihracatına yeni pazarlar yaratılmasına, bu pazarlara daha önce tavizli koşullarla girme imkânı bulmuş ülke malları karşısında Türk mallarının karşı karşıya kaldığı rekabet dezavantajının ortadan kaldırılmasına ve Türk sanayicisinin ihtiyaç duyduğu hammadde ve yarı mamullerin daha uygun koşullarda temin edilmesine de katkıda bulunmaktadır.

Buna ek olarak, AB’nin gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelere uyguladığı otonom tarife tavizlerini içeren “Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi’ne” (GTS) uyum, Gümrük Birliği kapsamındaki ürünler itibarıyla 1 Ocak 2008 tarihinde tamamlanmıştır.

Avrupa Komisyonu tarafından Gümrük Birliği’nin bu sorunlarına ilişkin olarak Dünya Bankası’na (DB) bir çalışma yaptırılmıştır. Bu çalışma sonucunda Dünya Bankası tarafından hazırlanan rapor Nisan 2014’te kamuoyu ile paylaşılmıştır. Raporda, Gümrük Birliği’nin negatif ve pozitif etkilerine ilişkin tespitlerde bulunulmuş, **Türkiye’nin Gümrük Birliği’nin asimetrik yapısından kaynaklan sıkıntılarının** çözümüne vurgu yapılmış ve değerlendirme sonucunda AB ile Türkiye arasındaki ticari entegrasyonun artmasının her iki tarafın da çıkarına olacağı önerisi getirilmiştir.¹²

Yukarıda adları geçen devletlerle yapılan anlaşmalarla alakalı olarak; **Türkiye – AB haricinde “Serbest Ticaret Sözleşmeleri” imzalanmış mıdır?**¹³ sorusunu yöneltmemiz yerinde olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti 1960 ihtilali sonrasında 1997’de Refah-Yol hükümetine kadar hemen hemen hiçbir ülkeyle serbest ticaret

sözleşmesi yapmadı. 1984 Özal hükümetlerine kadar da Türkiye'de serbest piyasada döviz alım satımı yasak ve Türk lirası konvertibl değildi ve üstelikte gerek ithalatta ve gerekse ihracatta birçok yasaklar mevcuttu. Özal hükümetlerince uygulanan liberal piyasa politikaları serbest ticaretin, ithalat ve ihracatın önünü açmaya başladı, ancak askeri vesayeti kırmak kolay olmadı. Ta ki 1997 yılında Erbakan başkanlığındaki Refah-Yol hükümeti Macaristan, Romanya, Litvanya, Estonya ve Çekya ile ilk serbest ticaret sözleşmelerini yapıp, İsrail-Türkiye arasındaki serbest ticaret sözleşmesini yürürlüğe koyana kadar. Refah-Yol hükümeti askeri post modern darbeye yıkılınca yerine gelen Ana-Sol-M hükümeti ancak 2 ülkeyle (Slovenya ve Bulgaristan) anlaşma imzalayabildi.

2000-2001 yılında yaşanan iktisadi ve siyasi krizlerin ardından iktidara gelen AK Parti Hükümetleri 2004'den başlamak üzere Fas, Filistin, Suriye, Mısır, Gürcistan, Karadağ, Sırbistan, Şili, Ürdün, Lübnan, Güney Kore, Moritus Cumhuriyeti, Faroe Adaları, Singapur, Sudan, Katar, Kosova, Venezuela gibi onlarca ülkeyle serbest ticaret sözleşmeleri yaptı.

AK Parti hükümetlerinin 2003-2024 yılları arasında ilgili ülkelerle yaptıkları ikili ticaret sözleşmeleri sayesinde, bu dönemde Türkiye'de henüz 12 bin adet olan imalathanenin 80 binlere ulaşması, Organize Sanayi bölge yatırımlarına ağırlık verilerek 192 civarında olan Organize Sanayi Bölgelerinin 400'lere çıkarılması ve THY'nin en çok destinasyona uçan havayolu şirketi olması, Ticaret ve Ekonomi bakanlarımızın iş insanlarımızı uçak dolusu kafilelerle bu ülkelere taşıması sonucunda Türkiye Cumhuriyeti her yıl ihracatta yeni bir rekor kırmıştır.

V. AB ÜYESİ ÜLKELER HANGİ TARİHTE AB'YE ÜYE KABUL EDİLDİLER?

1952'de kurucu ülkeler: Belçika, Fransa, Federal Almanya, İtalya, Luxemburg, Hollanda

1973 Danimarka, İrlanda, Birleşik Krallık

1981 Yunanistan

1986 Portekiz ve İspanya

1995 Finlandiya, Avusturya ve İsveç,

2004 Estonya, Letonya, Litvanya, Malta, Polonya, Slovakya, Slovenya, Çekya, Macaristan ve Kıbrıs

2007 Bulgaristan ve Romanya

2013 Hırvatistan

2020 Birleşik Krallık AB Üyeliğinden çıktı (**Brexit¹⁴**)

Ülkelerin yukarıdaki AB'ye kabul edilme tarihlerinden de görüldüğü gibi Türkiye'nin üyelik başvurusu, kurucu 6 üyeden sonra 1959 yılında yapıldığında, sonradan AB'ye üye olan 21 ülkenin hiçbiri henüz gündemde dahi yoktu! 1973'te Danimarka, İrlanda ve Birleşik Krallık'la başlayan AB'nin genişleme sürecinde şu anki 27 üye ülkenin 21'i Türkiye'den sonra ortaklık müracaatı yapmış ve görüşmelere başlamıştır!

Raporumuzun ilerleyen kısmında, Avrupa Birliği – Türkiye ilişkilerindeki önerilerimizin temelini bu tarihi gerçeklik üzerine, duygusallıktan uzak ve gerçek politikalara dayandırarak bina edeceğiz.

Türkiye'mizin talihsizliği 27 Mayıs 1960 ihtilaliyle kalmamış, ilişkilerimiz 12 Eylül 1980 askeri darbesinden ancak 7 yıl sonra, 14 Nisan 1987 tarihinde gümrük birliğine müracaat etmemizle yoluna girmeye başlamış olmasına rağmen, **ülkemizin gümrük birliğine girmesi ancak 1 Ocak 1996 yılında mümkün olmuştur!**

AB Ülkeleri Türkiye Cumhuriyeti'ne 17 Aralık 2004 tarihinde Türkiye'nin katılma müzakerelerinin 3 Ekim 2005 tarihinde başlamasına yönelik kararlarını bildirdiler. Lakin müzakere sürecinin ne kadar süreceği belirsiz ve ucu açık bırakıldı.

2007 yılında başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye Cumhuriyeti'nin 2013 yılına kadar AB hukukuna uymayı hedeflediğini belirtmiş olmasına rağmen Brüksel 2007 yılında üyeliğin olamayacağı görüşünü açıkladı.

Avrupa Komisyonu Başkanı José Manuel Barroso 2006 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin üyelik sürecinin en az 2021 yılına kadar süreceğini açıkladı.

31 Ekim 2012'de Almanya'ya yapmış olduğu bir ziyarette başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. kuruluş yılı olan 2023 yılında Avrupa Birliği üyeliğini beklediğini belirtmiş olmasına rağmen bunların hiçbiri gerçekleşmedi.

2005 yılında başlayan Avrupa Birliği - Türkiye müzakerelerinde fasıl başlığı olan 33 fasıldan 16'sı açılmış, 1 fasıl tamamlanmış ve **bugün itibarıyla (28 Nisan 2024) müzakereler dondurulmuş bulunmaktadır.**

AB ile Türkiye arasında açılan fasıllar ve geldiği nokta aşağıdaki tabloda bilgilerinize sunulmuştur!

Müktesebat başlıkları	Avrupa Komisyonu'nun başlangıç değerlendirmesi	Mevcut Durumu	Taramanın tamamlanışı	Başlığın dondurulduğu	Başlığın tekrar açılışı	Başlığın açılışı	Başlığın kapanışı
1. Malların Serbest Dolaşımı [49]	Hayli Çaba Gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	16 Ocak 2006	24 Şubat 2006	11 Aralık 2006	-	-
2. İşçilerin Serbest Dolaşımı [50]	Benimsenmesi çok zor	Kaydadeğer çaba gerekli	19 Temmuz 2006	11 Eylül 2006	8 Aralık 2009	-	-
3. İş Kurma Hakkı ve Hizmet Sunumu Serbestisi [51]	Benimsenmesi çok zor	Kaydadeğer Çaba Gerekli	21 Kasım 2005	20 Aralık 2005	11 Aralık 2006	-	-
4. Sermayenin Serbest Dolaşımı [52]	Hayli Çaba Gerekli	Hayli Çaba Gerekli	25 Kasım 2005	22 Aralık 2005	-	-	19 Aralık 2008
5. Kamu Alımları [53]	Müktesebat ile tamamen uyumsuz	Hayli Çaba Gerekli	7 Kasım 2005	28 Kasım 2005	-	-	-
6. Şirketler Hukuku [54]	Kaydadeğer çaba gerekli	Başlık Tamamlandı	21 Haziran 2006	20 Temmuz 2006	-	-	17 Haziran 2008
7. Fikri Mülkiyet Hukuku [55]	Hayli Çaba Gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	6 Şubat 2006	3 Mart 2006	-	-	17 Haziran 2008
8. Rekabet Politikası [56]	Benimsenmesi çok zor	Hayli Çaba Gerekli	8 Kasım 2005	2 Aralık 2005	-	-	-
9. Mali Hizmetler [57]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle Müktesebat ile uyumlu	29 Mart 2006	3 Mayıs 2006	11 Aralık 2006	-	-
10. Bilgi Toplumu ve Medya [58]	Hayli Çaba Gerekli	Hayli Çaba Gerekli	12 Haziran 2006	14 Temmuz 2006	-	-	19 Aralık 2008

11. Tarım ve Kırsal Kalkınma [59]	Benimsenmesi çok zor	Hayli Çaba Gerekli	5 Aralık 2005	26 Ocak 2006	11 Aralık 2006	-	-
12. Gıda Güvenliği, Veterinerlik ve Bitki Sağlığı [60]	Benimsenmesi çok zor	Hayli Çaba Gerekli	9 Mart 2006	28 Nisan 2006	-	-	30 Haziran 2010
13. Balıkçılık [61]	Benimsenmesi çok zor	Hayli Çaba Gerekli	24 Şubat 2006	31 Mart 2006	11 Aralık 2006	-	-
14. Taşımacılık Politikası [62]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	26 Haziran 2006	28 Eylül 2006	11 Aralık 2006	-	-
15. Enerji [63]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	15 Mayıs 2006	16 Haziran 2006	8 Aralık 2009	-	-
16. Vergilendirme [64]	Kaydadeğer çaba gerekli	Hayli Çaba Gerekli	6 Haziran 2006	12 Temmuz 2006	-	-	30 Haziran 2009
17. Ekonomik ve Parasal Politika [65]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	16 Şubat 2006	23 Mart 2006	25 Haziran 2007 [66]	-	14 Aralık 2015
18. İstatistik [67]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	19 Haziran 2006	18 Temmuz 2006	-	-	25 Haziran 2007
19. Sosyal Politika ve İstihdam [68]	Kaydadeğer çaba gerekli	Hayli Çaba Gerekli	8 Şubat 2006	22 Mart 2006	-	-	-
20. İşletmeler ve Sanayi Politikası [69]	Sorun beklenmiyor	Başlık Tamamlandı	27 Mart 2006	5 Mayıs 2006	-	-	29 Mart 2007
21. Trans-Avrupa Şebekeleri [70]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	30 Haziran 2006	29 Eylül 2006	-	-	19 Aralık 2007

22. Bölgesel Politika ve Yapısal Araçların Koordinasyonu [71]	Kaydadeğer çaba gerekli	Genellikle Müktesebat ile uyumlu	11 Eylül 2006	10 Ekim 2006	25 Haziran 2007	12 Şubat 2013	5 Kasım 2013
23. Yargı ve Temel Haklar[72]	Kaydadeğer çaba gerekli	Hayli Çaba Gerekli	7 Eylül 2006	13 Ekim 2006	8 Aralık 2009	-	-
24. Adalet, Özgürlük ve Güvenlik[73]	Kaydadeğer çaba gerekli	Hayli Çaba Gerekli	23 Ocak 2006	15 Şubat 2006	8 Aralık 2009	-	-
25. Bilim ve Araştırma[74]	Sorun beklenmiyor	Başlık tamamlandı	20 Ekim 2005	14 Kasım 2005	-	-	12 Haziran 2006
26. Eğitim ve Kültür[75]	Hayli Çaba Gerekli	Genellikle Müktesebat ile uyumlu	26 Ekim 2005	16 Kasım 2005	8 Aralık 2009	-	-
27. Çevre[76]	Müktesebat ile tamamen uyumsuz	Kaydadeğer çaba gerekli	3 Nisan 2006	2 Haziran 2006	-	-	21 Aralık 2009 [77]
28. Tüketicinin ve Sağlığın Korunması[78]	Hayli Çaba Gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	8 Haziran 2006	11 Temmuz 2006	-	-	19 Aralık 2007
29. Gümrük Birliği[79]	Sorun beklenmiyor	Genellikle müktesebat ile uyumlu	31 Ocak 2006	14 Mart 2006	11 Aralık 2006	-	-
30. Dış İlişkiler[80]	Sorun beklenmiyor	Genellikle müktesebat ile uyumlu	10 Temmuz 2006	13 Eylül 2006	11 Aralık 2006	-	-
31. Dış, Güvenlik ve Savunma Politikaları[81]	Hayli Çaba Gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	14 Eylül 2006	6 Ekim 2006	8 Aralık 2009	-	-
32. Mali Kontrol[82]	Hayli Çaba Gerekli	Genellikle müktesebat ile uyumlu	18 Mayıs 2006	30 Haziran 2006	-	-	26 Temmuz 2007
33. Mali ve Bütçesel Hükümler[83]	Sorun beklenmiyor	Hayli Çaba Gerekli	6 Eylül 2006	4 Ekim 2006	25 Haziran 2007	-	-

Her ne kadar yukarıdaki listede bazı fasıllarda görüşmelerin açık olduğu belirtilmişse de esasen **tüm görüşmelerin ve fasılların ucu açık, ne zaman, hangi şekil ve tarihte bu fasılların tamamlanacağı belli değildir.**

1959'dan günümüze, Türkiye – AB ilişkilerinde kesin ve bilinmesi gereken bir şey vardır ki o da **Türkiye Cumhuriyeti ortaklık fasıllarında öngörülenleri harfiyen yerine getirmiş ve tüm bu fasılların içeriğini mükemmel doldurmuş ve hukuki alt yapılarını ve uygulamalarını yapmış olsa dahi AB'nin bugüne kadarki değerlendirmesi hep siyasi, politik ve kültürel olmuştur! Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri, AB ülkelerinin ve ABD'nin çıkar, menfaat ve politikalarına uygun ama Türkiye Cumhuriyeti'nin menfaatlerine aykırı siyaset takip ettiklerinde hep takdir görmüşler ve tam ortaklığa bir adım yaklaştıkları hususunda övülmüşlerdir.**

65 yıllık Türkiye – AB ilişkilerinde ne zaman ki Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri Türkiye lehine ve menfaatlerine ama AB'nin aleyhine siyaset ve politika yürüttüklerinde AB görüşmeleri tek taraflı olarak bir bahaneler zinciri içerisinde ya dondurmuş ya da fasılları görüşmeye kapatmış veya yenisini açmamıştır!

Türkiye – AB ilişkilerinde sağlıklı bir değerlendirme yapabilmek ve bundan sonrası için hem Türkiye hem de AB açısından daha gerçekçi politikalar üretebilmek için aşağıdaki sorulara cevaplar bulmak gerekmektedir!

VI. TÜRKİYE – AB ARASINDAKİ FİKİR VE ÇIKAR AYRILIKLARI – SORUNLAR – FARKLI POLİTİKALAR?

Türkiye AB ye tam üye olabilir mi? Olmalı mı?

veya

AB - Türkiye'yi tam üye olarak kabul edecek mi? Etmeli mi?

Hem Türkiye hem de AB açısından tam üyelikten ziyade „İmtiyazlı Ortaklık (Privilegierte Partnerschaft)“ acaba daha mı gerçekçi?

Türkiye ve AB arasında hangi konularda farklı görüş, menfaat, eylem ve söylem farklılıkları vardır?

gibi birçok soruya cevap verebilmek için öncelikle şu konuları bilmemizde fayda vardır:

Türkiye AB arasındaki fikir, görüş ve çıkar ayrılıkları – sorunlar – farklı politikalar, uzlaşılamayan konular nelerdir?

- a. Farklı çevre politikaları;** Türkiye enerjide Atom enerjisi, gaz ve petrole dayanıklı ürünlere ağırlık verirken, AB ülkeleri doğal gaz ve atom enerjisinden kaçınmakta, emisyon salınımı bahanesiyle hayvancılık ve araba endüstrisi başta olmak üzere, inşaattan tarıma birçok alanda Türkiye'nin uygulaması asla menfaatine olmayan Taxonomi gibi politikalar nedeniyle arada ciddi menfaat ve görüş ayrılıkları oluşmaktadır. Türkiye Cumhuriyetinin, AB ülkelerinin pahalı, yersiz, mesnetsiz ve akıl ötesi bu enerji dönüşümü politikalarını benimsemesi ve uygulaması hem ekonomi, hem siyasi ve hem de strateji açısından mümkün değildir!
- b. Ermeni Soykırımı Yalanlarıyla Alakalı Sorun;** Başta Fransa ve Almanya olmak üzere bazı AB ülkeleri, "sözde Ermeni Soykırımı" iddialarını tarihi gerçekliklerin aksine tamamen siyasi saiklerle kabul etmiş ve bu konunun inkâr ve yalanlanmasını dahi suç olarak hukuken tescil etmişlerdir. Tarihi, milli, kültürel ve siyasi olarak Türkiye Cumhuriyeti böyle bir iddia ve yalan isnadını asla kabul etmeyeceği için bu konu uzlaşılabilir bir hal almıştır!
- c. Güney Kıbrıs Sorunu;** AB ülkeleri başta olmak üzere Batı Ülkelerinin Türkiye ve İslam karşıtı siyasi kanatlarınca tarihi, kültürel, siyasi hak ve gerçekliklerden uzak olarak Kıbrıs konusunda Rum tarafını destekliyor olmaları, bugün itibarıyla adada iki devletli çözümün önünü tıkamıştır. Türkiye'nin ve Kıbrıs Türk'ünün önünde, tarihi-kültürel miras, stratejik vazgeçilmezlik, adadaki Türk-Müslüman halkın varlık bekası gibi nedenlerle iki yol kalmıştır. Bunlardan biri **„İki Devletli çözüm (Kıbrıs Rum Kesimi – Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti“**, diğeri **„KKTC'nin Türkiye Cumhuriyeti'nce ilhaki“**. Kıbrıs ve çevresindeki Egemenlik hakları, Ege ve Akdeniz kıta sahanlığına etkisi vb. konular dikkate alındığında, AB ülkeleri, Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki haklarını asla tasvip edip onamayacakları ve çözümsüzlüğü daimi bir politika olarak izledikleri için bu konuda da Türkiye ve AB'nin uzlaşması bugün itibarıyla mümkün görülmemektedir.
- d. Göçmen, Göç ve Kaçakçılık Sorunları;** Türkiye Cumhuriyeti jeopolitik konumu itibarıyla Asya-Avrupa, Ortadoğu-Avrupa, Afrika-Avrupa güzergahında köprü durumunda ve ana geçiş yolları üzerindedir. Batı dünyasına, güneşin battığı yönde umuda yolculuğa çıkan birçok kişinin geçiş noktası Türkiye'dir. Türkiye'ye

gelen göçmenlerin ana gayesi burada kalmak değil, Türkiye’de soluklanıp, nihai hedef olarak Avrupa’ya geçmektir. AB, haksız bir politika güderek tek taraflı olarak Türkiye’den bu insan akımını durdurmasını ve de Türkiye’nin bunları kabul etmesini istemekte ve elini tam manasıyla taşın altına sokmaktan, yükümlülük almakta kaçınmakta, üzerine düşen veya vaat ettiği mali kaynakları Türkiye’ye vermekten imtina etmekte, sürekli ipe un sermektedir. Gerek Suriye, Irak ve gerekse Afganistan gibi birçok ülkelerden ülkemiz ve AB yönünde olan göç ve göçmen akımlarının baş sorumlusu AB ve müttefiklerinin yürüttüğü siyasi, askeri ve iktisadi politikaları olmasına rağmen!

Ayrıca bölgedeki silah kaçakçılığının baş aktörleri de AB ve müttefikleri bağlantılıdır. Buna ilaveten bölgedeki istikrarsızlık; insan, alkol, sigara, şeker, çay, yılan ve akrep zehri, fındık, tütün, uyuşturucu, organ, akaryakıt, kara para vb. birçok kaçakçılığın da sebebidir! Bu konuda Türkiye’nin ileri sürdüğü kalıcı çözümler AB ve müttefiklerinin çıkarlarıyla çeliştiğinden kabul görmemekte ve istikrarsızlık devam etmektedir.

- e. Farklı Güvenlik Politikaları;** Türkiye’nin komşuları ile olan 911 km Suriye, 378 km Irak, 534 km İran, 328 km Ermenistan, 276 km Gürcistan sınırlarının tamamında (kısmen Gürcistan hariç) siyasi, askeri, polisye, ekonomik, dini, milli, kültürel ve insani istikrarsızlıklar mevcuttur. Yani ülkemizin Doğu ve Güneydoğu sınırlarının 2.427 (iki bin dört yüz yirmi yedi) km’lik bir hat boyunca ve üstelik zor ve dağlık bir coğrafyanın tamamında, karşı tarafta mevcut olması gereken devlet istikrarından ve kayda değer bir güvenlik bölgesinin varlığından söz etmek zordur. Bu sebeple tüm bu sınır çizgisinin muhafazasının ve korumasının yükü ülkemiz Türkiye’nin sırtındadır. Göç ve Göçmenlerle alakalı konularda da değinmiş olduğumuz gibi Suriye, Irak, İran, Ermenistan, Afganistan gibi birçok ülkelerdeki istikrarsızlık ve karmaşanın ana sebeplerinden biri AB ve müttefiklerinin bu bölgelerde yürüttükleri siyasi, askeri ve iktisadi politikalarıdır! Hal böyle olunca AB ve diğer Batılı ülkeler, Türkiye’nin Doğu ve Güneydoğu sınırlarının güvenliğine askeri katkı sağlamasalar da finansal destek ve askeri malzeme, silah, teçhizat, teknik donanım, istihbarat gibi birçok konuda destek sağlamaları gerekmektedir. Türkiye’nin Doğu ve Güneydoğu sınırlarının muhafazası Avrupa ve Batı dünyasının muhafaza ve güvenliğidir. Buradan geçen her kişi ve oluşumun nihai hedefi Avrupa ve batı dünyasıdır. Ama AB ve Batı dünyası henüz bunun farkına varamamışlardır veya farkına varmış bile olsalar dikkate almak istememektedirler!

- f. **PKK, PJK; PYD, FETÖ vb. terör gruplarıyla alakalı fikir, söylem, eylem ve hukuki farklılıklar;** PKK ve türevleri olan PJK, PYD vb. örgütleri Türkiye Cumhuriyeti terörist örgütler listesine almış olduğu halde bu örgütler birçok AB, NATO ve Batılı ülkeler nezdinde terörist örgütler listesinde değillerdir!

PKK'yı terörist örgüt olarak kabul etmiş ülkelerin kahir ekseriyeti bunu kendi ulusal çıkarları için yapmıştır. PKK'nin Türkiye Cumhuriyeti içinde veya dışında Türk halkına ve kurumsal temsilciliklerine yaptığı terör eylemlerinden dolayı değil, kendi ülkelerindeki; **adam kaçırma, yaralama, gasp, rüşvet, fuhuş, çek-senet işleri, kara para, uyuşturucu, insan ve organ kaçakçılığı vb. terör** faaliyetlerinden dolayı yasaklamış veya terörist örgütler listesine almışlardır.

AB, Türkiye'nin Suriye ve Irak politikalarını, PKK, PYD, PJK'ya yönelik eylemlerini asla tasvip etmemektedir. Türkiye Cumhuriyeti ise AB'nin hatırına vatanın bölünmezliği ilkesinden asla vaz geçmeyecektir ki bu da Batılı devletlerin işine gelmemektedir.

NATO'da Partnerimiz, AB'de de aynı masada tam üyelik görüşmesi yapmakta olduğumuz ve dostlarımız dediğimiz bu ülkelerin her biri PKK, PJK, PYD gibi terörist unsurlara silah satmaktan geri durmamaktadırlar. Bu durum Türkiye Cumhuriyeti'nin ajandasının en başında yer almakta ve bu silahlarla ilgili envanterleri her zaman müttefiklerinin önüne koyarak olayı belgelemektedir.

- g. **Gümrük Birliği;** AB - Türkiye arasındaki Gümrük Birliği anlaşması eksiktir. Bu anlaşmayla Türkiye'nin güçlü olduğu Tekstil ve Geleneksel Tarım Ürünleriyle, et, süt ve balıkçılık ürünlerinin ticaret ve serbest dolaşımında Türkiye aleyhine kısıtlamalar ve eksiklikler mevcuttur. Türkiye Cumhuriyeti, AB ülkeleriyle yaptıkları anlaşmalar çerçevesinde birçok ülkeyle yaptığı ikili anlaşmalardan doğan haklarını da kaybetmektedir. Bu da Türkiye Cumhuriyeti'nin aleyhinedir.

Ayrıca Türkiye Cumhuriyeti, AB'nin elinde olmayan tarihi, dini, milli, jeopolitik, askeri, siyasi ve iktisadi birçok imkana sahiptir. Türk Dünyası, İslam Ülkeleri, Osmanlı ve Selçuklu başta olmak üzere 16 Türk devletinin kurulduğu coğrafya ve hükmettiği milletler topluluğu, Asya, Avrupa ve Afrika'daki ülkeler ve halklarla AB'den daha iyi ve önemli bağ ve ilişkilere sahip olmasından dolayı AB harici bu ülkelerle ikili anlaşmalar yapmaktadır. Türkiye AB'ye girdiğinde bu anlaşmaların tamamı hükümsüz oluyor ve o ülkelerle AB'nin yapmış olduğu anlaşmalar bizim yapmış olduğumuz anlaşmaların yerini alıyor. Bu da Türkiye Cumhuriyeti'nin aleyhine sonuçlar doğurabilecektir.

h. Serbest Dolaşım; Türk Halkının, AB ülkelerine yapacakları seyahatlerde uygulanması gereken vize muafiyetleri AB ülkeleri ve siyasilere verilen sözlere rağmen yerine getirilmemiş ve üstelik 2022'den bu yana Schengen ülkelerince Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına vize kısıtlamaları dahi getirilmiştir. Bu ne ortaklığa, ne insanlığa, ne komşuluk ve ticaret ilişkilerine ve ne de verilen sözlere, atılan imzalara ve anlaşmalara yakışmaktadır. Avrupa Birliği bu konuda Türkiye'yi oyalamaktan öte hukuksuzca bekletme stratejisine girmiştir ve bu tutumun asla tasvip edilir bir yanı yoktur. AB Vatandaşları ülkemize serbestçe gelebiliyorken, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına vize uygulanması müteakıbet esas ve kaidesine uymamaktadır. İşverenlere dahi zamanında vize verilmemesi haksız rekabet nedenidir! Avrupa Birliği bu oyalama taktiklerinden vaz geçmek zorundadır.

i. İnsan hakları; Avrupa Birliği, Türkiye'deki her türlü ayrılıkçı, bölücü, yıkıcı faaliyetleri **„fikir özgürlüğü“** olarak tanımlamakta, Türkiye'nin yaşadıklarının binde biri kendi ülkelerinde yaşadığında kıyameti koparmakta ve demokrasi, fikir hürriyeti, insan hakları vs. hiçbir şeyi hoş görmemekte ve şiddetle bastırmaktan da geri durmamaktadırlar!

Terör ve yıkıcı faaliyetlerde bulunan, istihbari bilgileri yurtdışına kaçıran, yıkıcı ve bölücü faaliyetlerin propaganda, planlama ve uygulamasında yer alan gazeteci, tüccar, akademisyen, siyasi vb. kılıklı kişilerin istisnasız tamamı AB hükümetlerince masum addedilmekte ve bu kişiler ceza aldığında da Türkiye Cumhuriyeti kınanmaktadır. Bu bağlamda **„insan haklarından“** maksat, bir şey Türk milletinin ne kadar aleyhine ve zararına ise AB ve müttefiklerince o kadar insan hakkıdır veya bir şey Türk milletinin ne kadar yararına ise o şey de AB nezdinde insan hakkı değildir!

j. AB'nin Kürt Politikası; AB'nin Türkiye'deki “sözde Kürt sorununa” bakışı temel hak ve hürriyetlerin kazanımı, insan hakları vs. söylemlerinin ötesinde ayrılıkçı politikaları desteklemek yönünde seyretmektedir. Ayrılıkçı hedefine ulaşmış Türkiye'yi bölme hedefine ulaşamayan batı devletleri ki bunların en başında da Fransa (hem NATO'da müttefikimiz ve hem de AB üyesi bir devlet olmasına rağmen) **„hiç olmazsa Kürtlere Özerklik bari olsun“** anlayışındadırlar. Türkiye ve AB taraflarının Kürt sorunuyla alakalı düşünceleri ve ajandaları çok farklıdır.

k. Yunanistan'la ilgili sorunlar; Yunanistan ile başta tarihi, siyasi, askeri sorunlarımızın yanında halletmemiz ve uzlaşmaya varmamız çok önemli meseleler vardır.

Bunları başlıcaları;

- i. Kıbrıs,
- ii. Ege Kıta Sahanlığı,
- iii. Silahlardan arındırılması gereken Ege adaların Yunanistan tarafından durmaksızın silahlandırılması,
- iv. Ege’de ve Akdeniz havzasındaki enerji yatakları,
- v. Batı Trakya Türk azınlığına verilmeyen hakları,
- vi. Batı Trakya Müftüsünün atama ve tanınma durumu,
- vii. Göçmenlerin sınırlardan salınması ve denizde Türk karasularına geri itilmesi,
- viii. Ders kitaplarındaki Türkiye ve Türk insanı karşıtlığı,
- ix. Atina’ya cami problemi,
- x. İstanbul’daki Rum-Ortodoks Patrikhane’sinin ekümenlik sıfatı arzusu,
- xi. Yunanistan’ın, AB’nin Türkiye’ye yapması gereken yardımları veto ve bloke etmesi,
- xii. Ege Denizi üzerindeki hava sahası ve FIR Hattı sorunu...

gibi Türkiye ve Yunanistan arasında önümüzdeki 50 yıl içinde dahi belki halledilemeyecek onlarca problem mevcuttur.

- I. **Rusya Türkiye İlişkileri;** AB ülkeleri, Rusya’da Boris Jeltsin gibi emir alan, Rusya’yı zayıf kılacak ve AB’nin bölgedeki her türlü siyasi, demografik, coğrafi, iktisadi, askeri çözümlerini kabul edecek, komşu ülkelerinin NATO’ya girmesine seyirci kalıp, müdahil olmayacak bir Rus devleti ve yönetimi istiyorlar. Bu sebeple de Rusya’yı güçlendiren, batılı devletlerin siyasi manevralarına Rusya yararına karşı koyan ve cevap veren Vladimir Putin gibi bir Rusya Federasyon’u lideri istemiyorlar. Putin’in varlığı ve yönetimi, AB’nin ve Batılı devletlerin çıkarlarıyla örtüşmüyor.

AB’nin tam aksine Türkiye Cumhuriyeti, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile iyi komşuluk ilişkileri yürütebiliyor ve anlaşmalar yapıp uygulamaya koyuyor. Her ne kadar Türkiye-Rusya arasında Kırım, Suriye, PKK gibi sorunlar olsa da bunlar aşılabilecek konular olarak görülüyor. AB, ABD ve Batılı devletler, Rusya ile alakalı politikalarının Türkiye tarafından benimsenmemesi konusunda oldukça rahatsızlar.

m. Libya, Akdeniz, Suriye ve Afrika Üzerindeki Politika Farklılıkları; Türkiye'nin Libya, Akdeniz ve Suriye'deki hak ve çıkarlarını koruma hususundaki kararlılığı, AB ve Batılı ülkelerin hiç işine gelmiyor.

Gene Türkiye'nin Afrika ülkeleriyle tarım, sanayi, enerji, konut, eğitim, ulaşım, balıkçılık, askeri birçok alanda yapmış olduğu ikili anlaşmalar başta Fransa, İngiltere, İsrail ve ABD olmak üzere birçok AB ve Batılı ülkenin çıkarlarıyla çelişiyor! Türkiye'nin bu sahaya yayılma ve oralarda var olma (Presence) durumu Türkiye – AB ilişkilerine olumsuz yansıyor.

n. İran, Yemen, Mısır, Katar Politikalarındaki Farklılıklar; AB Mısırdaki General Abdülfettah es-Sisi'nin yaptığı askeri darbeyi desteklerken Türkiye darbeye karşı çıkmıştı.

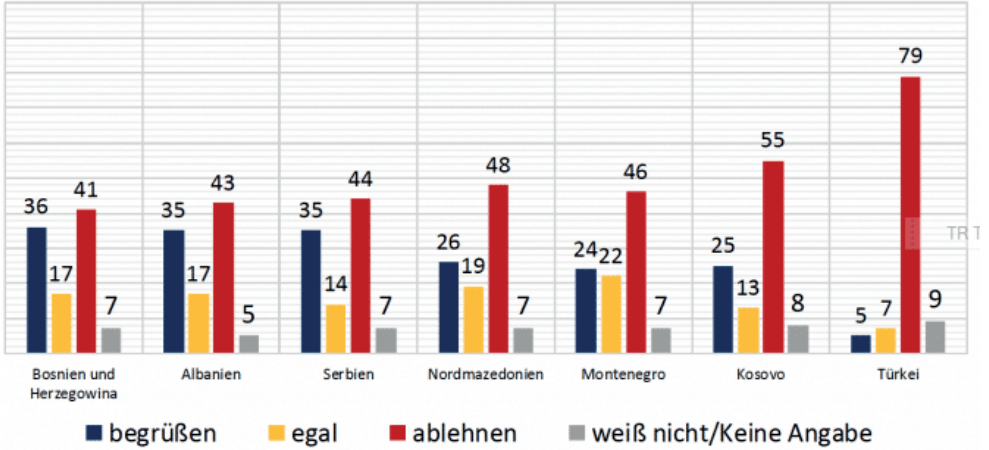
Katar'da da darbeyi Türkiye engellemiş ama AB mevcut katar yönetimine yapılacak karşı darbeyi arzulayan bir politikayı sürdürmüştü.

İran-Türkiye ilişkileri 17 Mayıs 1639 da imzalanan Kasr-ı Şirin Anlaşmasından günümüze kadar iyi komşuluk ilişkileri çerçevesinde süre gelirken, AB ülkeleri İran'da sürekli siyasi gerilimi tırmandıran, muhalifleri destekleyen, demokrasi bahanesiyle Irak, Suriye, Libya, Tunus, Mısır vb. ülkelerde geçmişte yaşanan kotrolden çıkmış bir karışılığı İran için de arzu etmekte olduklarını gizlememektedirler.

AB ülkelerinin Yemen politikaları da aynı şekilde kontrolden çıkmış bir karışıklıktan yana politikalar. Bölgede istikrar isteyen Türkiye Cumhuriyeti'nin söz konusu ülkelerle dış politikada takındığı ve izlediği yapıcı, olumlu ve kararlı tutum, AB'nin hedefleriyle çelişiyor.

o. Din, Kültür ve Medeniyet Farklılığı; AB ülkeleri siyasileri her ne kadar bunu alenen söylemek istemeseler de, AB'nin bir Hıristiyan İttifak olduğu topluluk halklarının ve siyasilerinin bilinçaltına yerleşmiş durumdadır. AB, Kafkasya'daki Gürcistan ile AB üyeliği konusunu gündeme alırken, direkt AB'nin merkezinde olan Bosna-Hersek, Karadağ, Sırbistan, Arnavutluk, Kosova, Makedonya gibi ülkelerle müzakere konusunda yavaş davranmakta ve hatta uzak durmaktadırlar. Bunun başlıca iki sebebinden biri bu ülkelerdeki Müslüman nüfusun fazlalığından başka bir şey değildir.

Würden Sie einen EU-Beitritt von ... begrüßen,
ablehnen oder ist es Ihnen egal?

Telefonische Umfrage Tel SWS 290, Sozialwissenschaftliche Studiengesellschaft (SWS)
 Umfragezeitraum: 30.3. bis 14.4. 2020
 512 Befragte österreichweit, repräsentativ für die österreichische Bevölkerung ab 16 Jahre
 maximale statistische Schwankungsbreite: ca. +/- 4,3 Prozent.
 Referenz auf 100 Prozent aufgrund gerundeter Werte.

Avusturya'da yapılan anket sonuçlarına göre yukarıdaki tüm ülkelerin AB'ne üyelikleri halk nezdinde kabul görülmemektedir.

p. Türkiye'nin, Genç, Dinamik ve 90 Milyona Yakın Nüfusu; Türkiye Cumhuriyeti AB üyesi olursa Almanya ile birlikte AB Parlamentosunda en çok sandalyeye sahip ikinci büyük ülke olacak. Diğer AB ülkelerinden gelen Asya, Afrika ve Müslüman kökenli vekillerle AB Parlamentosundaki ağırlığının vekil sayısından çok daha güçlü olacağı kesin. Bunlara ilaveten ileride Arnavutluk, Bosna-Hersek, Sırbistan, Makedonya, Kosova gibi ülkeler de birliğe dahil edildiklerinde Türkiye AB'nin en güçlü siyasi aktörü konumuna gelecektir. Bu konu AB bünyesindeki ülkelerin siyasilerinde ciddi endişeler uyandırmaktadır.

q. Aile, Kadın – Erkek İlişkisi Ve Çocuk Eğitimindeki Farklı Anlayışlar; AB uygulamalarında var olan birçok kanun, Türkiye'deki yaşama ve hayat tarzına, uyarlanmasında ciddi sıkıntılar doğuracağı için, uygulama alanı bulamayacaktır. Örneğin; aile içinde kadının istediğinde erkek, erkeğin de kadının kimliği almayı arzu etmesi gibi. Yani eşlerde erkeğin kadın, kadının erkek rollerine dönüşmesi gibi birçok konu Türkiye'de hukuki altyapıya dönüşmeyecektir veya devlet koruması altındaki çocukların lezbiyen veya homoseksüel kişilere evlatlık verilmesi hususu da asla Türkiye'de tasvip görmeyecektir.

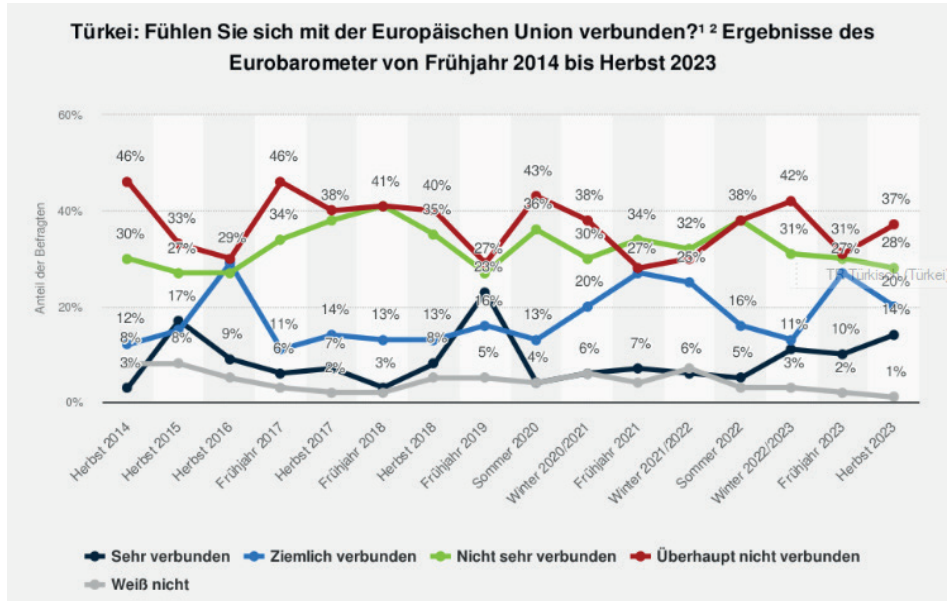
r. LGBTPIQa Politikaları; LGBT konusunda AB ülkelerinin yürüttüğü politikalar ve bu kesimlere sağlanan fonlarla oluşturdukları lobiler, klasik aile hayatının sonunu getirecek, tüm ahlaki değerlerin temellerini sarsacak boyutlara gelmiştir. Bu Lobiler LGBT ile sınırlı kalmayıp işi daha da ilerleterek, Pedofili ve Ensest ilişkiler hususunda da ilerleme kaydetme çabası içerisine girmişlerdir. LGBTPIQa lobisinin Almanya ve AB’de geldiği nokta maalesef faşist baskı rejimleri dönemlerini aratır durumdadır. Bu kesimin aile ve toplum hayatının temeline yönelik öneri, talep ve hukuki değişikliklerle alakalı eleştirel yaklaşım ve fikir beyan eden memur, amir, STK yöneticisi, siyasetçi, sporcu, sanatçı, iş insanı, gazeteci, yazar, program sunucusu vs. hiç kimse bunların baskılarından rahat yüzü görememektedir. Önceden var olan faşist baskı maalesef şu anda kıta Avrupa’sında LBGTPİQa baskısına dönüşmüştür. Türkiye Cumhuriyeti’nde asla hayat bulamayacak, Türklerin kahir ekseriyetinin sapkınlık ve gayri ahlaki olarak gördüğü bu konular üzerinde Türkiye’nin, değil AB’nin öngördüğü yasaları çıkarma ve uygulaması, fikren yaklaşması dahi mümkün değildir.

s. İsrail – Filistin Konusundaki Farklı Politikalar; Türkiye Cumhuriyeti, İsrail – Filistin sorununun çözümü;

- i. 1967 haritası temelinde,
- ii. İki devletli,
- iii. El-Fetih’le birlikte Hamas’ında (unutulmasın ki Hamas siyasi bir oluşumdur, silahlı değil!) masada olacağı,
- iv. İşgalci yerleşimcilerin işgal ettikleri toprakları terk etmeleri,
- v. Filistin halkının gasp edilmiş haklarının geri verilmesi,
- vi. Filistin’in seyahat, ticaret, güvenlik, bankacılık vb. tüm iç ve dış işlerinde bağımsız ve İsrail devletinin baskı ve kontrolünün olmayacağı şekilde düzenlenmesini beklemektir

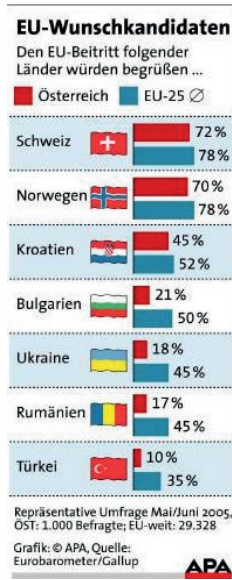
AB içindeki Almanya’nın Nazi geçmişi, Fransa, İspanya, Belçika gibi ülkelerin geçmişte Yahudileri ülkelerinden sürmüş olmaları, bu ülkeler üzerindeki ABD ve Yahudi Lobisi baskıları, AB ve Türkiye’nin farklı İsrail politikalarına sebep olmaktadır. Filistin halkına yönelik orantısız güç, soykırım ve mezalim uygulanırken Türkiye’nin İsrail yanlısı AB politikalarını benimsemesi ve destek olması beklenmektedir.

t. **Eurobarometer (AB İstatistik Araştırma Merkezi) ve Diğer İstatistiklerde, Türkiye'nin AB Üyeliğine Bakış Nasıl?**; Eurobarometer 1973 yılından beri AB ülkeleriyle, aday ülkelerle alakalı olarak her 6 ayda bir sosya-kültürel, çevre, sağlık, politika, askeri operasyonlar, enformasyon teknolojileri, göçmenler ve entegrasyonları, ekonomi, Euro para birimi gibi konularda istatistikî araştırma ve karşılaştırma yapan bir kurumdur. Eurobarometer'in 2014-2023 yılları arasında Türk halkıyla yapılan istatistiklerde, Türkiye'nin AB üyeliğine bakış seyri aşağıdaki grafikte sergilenmiştir.

Bu istatistik verilere göre, Türk halkına yöneltilen; **„Avrupa Birliğine kendinizi bağlı hissediyor musunuz?“** sorusuna kahir ekseriyetle, sıcak bakılmamış, çoğunluk kendisini **“AB yanlısı hissetmemiştir”**.

Aşağıdaki İstatistikte Avusturya ve AB halklarının, Türkiye'nin AB üyeliğine bakışı hakkındaki verileri bulacaksınız.

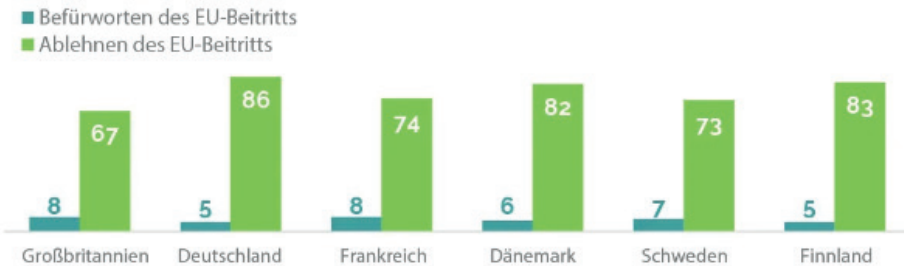

Üstteki istatistikten de anlaşılacağı gibi Türkiye'nin AB üyeliğine Avusturya halkının %10'u tüm AB halklarının ise ancak %25 i olur gözüyle bakmaktadırlar. Yani genel olarak bakıldığında AB halklarının %75 gibi bir çoğunluğu Türkiye'nin AB üyeliğine karşıdır.

Ayrıca, İngiltere, Almanya, Fransa, Danimarka, İsveç ve Finlandiya'da, **„Türkiyenin AB üyeliğini destekliyor musunuz?“** sorusuna verilen cevapların %67'den fazlasının **„hayır“** olduğunu da aşağıdaki istatistikte görmekteyiz.

Unterstützung für die Türkei der Europäischen Union beizutreten

Würden Sie es befürworten oder ablehnen, wenn die Türkei der EU beitreten dürfte? %

Dahası İngiltere, Almanya, Fransa, Danimarka, İsveç, Finlandiya ve Norveç ülkelerinde yapılan ve sonuçları aşağıda yer alan araştırmaya göre İzlanda, Sırbistan, Ukrayna, Arnavutluk, Kazakistan, Fas, İsrail, Rusya ve Türkiye ülkelerinden sadece İzlanda'nın AB üyesi olması istenmektedir. Diğer tüm ülkelerin üyeliği büyük çoğunlukça reddedilmiş ve bunlar arasında da Türkiye, AB üyeliği en çok reddedilen (hatta Rusya'dan da geride) ülke olmuştur.

Unterstützung für potenzielle neue Mitglieder der Europäischen Union

Sollte den jeweiligen Ländern Ihrer Meinung nach der Beitritt zur EU gestattet oder nicht gestattet werden? (negative Werte = Ablehnung als potenzielles EU Mitglied %)

	Großbritannien	Deutschland	Frankreich	Dänemark	Schweden	Finland	Norwegen*
İzlanda	+46	+59	+42	+75	+75	+77	+49
Serbien	-12	-19	-31	-18	+6	-22	-2
Ukraine	-19	-29	-33	-32	-19	-29	-14
Albanien	-28	-51	-46	-43	-31	-37	-21
Kasachstan	-45	-50	-56	-61	-46	-57	-36
Marokko	-50	-66	-63	-68	-57	-66	-45
İsrail	-51	-43	-62	-58	-45	-56	-41
Russland	-56	-49	-42	-72	-58	-57	-40
Türkei	-59	-81	-66	-76	-66	-78	-54

*kein EU-Mitglied

Tüm bu anketler ve araştırma sonuçları göstermektedir ki, AB vatandaşları Türkiye Cumhuriyeti'nin AB üyeliğine çoğunlukla karşı çıkmaktadırlar. Olası bir referandumda Türkiye'nin AB üyesi olma talebine ret yönünde karar çıkacağına kesin **gözle bakılmaktadır!**

Türk halkının da **Türkiye'nin AB Üyeliğine sıcak bakmadığı** kesindir!

- u. **AB, ABD ve diğer Batılı Ülkelerin Çıkar ve Dostluk Öncelikleriyle Türkiye'nin Çıkar ve Dostluk Önceliklerindeki Farklılıklar;** Konumuz Türkiye-AB İlişkileri ve tam üyelik olmasına rağmen burada ABD ve Batılı devletleri de değerlendirmeye aldık. Çünkü AB dış politikası maalesef ABD ve İngiltere dış politikalarından henüz bağımsızlığını kazanabilmiş değildir! Hal böyle olunca AB'nin yararına olan bir husus ABD tarafından tasdik görmezse veya AB'nin zararına olmasına rağmen ABD isterse (Rusya'dan gaz

alım yasağı ve Ukrayna-Rusya arasındaki savaşın devamlılığı gibi) AB'nin leh ve aleyhine olmasına bakılmaksızın ABD ne isterse o uygulanıyor. Türkiye bu günkü siyaseti ve konumu itibarıyla ABD karşısında AB'ye nazaran kendi menfaatleri doğrultusunda daha vakarlı dış politika izleyebiliyor.

Bu durumda AB ve ABD nezdinde Erdoğan karşıtlığı bahanesiyle Türkiye karşıtlığına dönüşüyor.

- v. Diğer Konular;** başta Almanya ve AB'de olan Bürokratik hantallık, Bürokratik Mobing, Taxonomie, gaz ve atom enerjisi karşıtı sıkıntılı ve tam hesabı yapılmamış ve de maliyeti yüksek yenilenebilir enerji taraftarlığı ana başlıklar olarak görülebilir. Bunlara ilaveten her şeye ve her konuda aşırı bir NORM (DİN Norm, EU Norm) taraftarlığı, çalışma sürelerinin 32-36 saat ve haftada 4 güne düşürülme çabaları, halkı bezdiren trafik çözümleri ve sürat sınırlamaları gibi şuanda Türkiye'nin yabancı olduğu sayısız problemlere AB üyesi olarak Türkiye'nin ortak olmak isteyeceğini var saymak mümkün değildir!

VII. TÜRKİYE – AB ARASINDAKİ ANA SORUNLAR!

EUROPEAN TULIPS CLUB (Avrupa Laleleri Düşünce Kuruluşu) olarak bu çalışmamızla insanımızın ve okurlarımızın Türkiye'nin AB'ne **„Tam Üyeligi“** veya **„İmtiyazlı Ortaklık“** veya **„AB Karşıtlığı“** fikirleri arasında bir değerlendirme veya tercih yapabilmeleri için yukarıda AB'nin içinde bulunduğu problemleri irdeledik. Şimdi de AB ile Türkiye arasındaki temel problemleri maddeler halinde sıralıyoruz:

- AB'nin Kıbrıs Rum Yönetimini, Kıbrıs'ı temsil eden yegâne meşru devlet sayan yaklaşımı,
- Kıbrıs Rum Kesiminden gelen malların Türkiye'de serbest dolaşımına müsaade edilmemesi (Katma Protokolün uygulanamıyor olması),
- Kıbrıslı Rumların iş kurma ve hizmet sunmalarına imkân vermiyor olmamız,
- KKTC üzerindeki ekonomik izolasyonun AB tarafından sürdürülmesi,
- Türkiye-Yunanistan-Kıbrıs Rum Kesimi arasındaki karasularının genişliği ve Adalar Denizi'ndeki (Ege) kıta sahanlığı sorunu (Deniz Hukuku Sözleşmesi - Birleşmiş Milletler Sözleşmesi, Karasularını 12 mile çıkarma hakkı. Türkiye bu sözleşmeye taraf değil),

- Güney Kıbrıs Rum Yönetiminin, Türkiye'nin vetosu sebebiyle Türkiye ve AB limanlarını serbestçe kullanamaması,
- Kısaca AB'nin Türkiye'den; Güney Kıbrıs Rum Kesiminin 16 Ağustos 1960'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin meşru temsilcisi olduğunu kabul edip, Türkiye'nin bunlarla temas ve ilişki kurmasını, Türk limanları ve havalimanlarını Kıbrıs Rum bandıralı gemilere ve Rum tescilli uçaklara açmasını, Rumların NATO dâhil, uluslararası kuruluşlara üyeliğini önleyen Türk vetosunu kaldırılmasını talep etmesi,
- 1990 yılında Yunan Parlamentosunun kara sularını 12 mile çıkarma yetkisini hükümete vermiş olması ve akabinde Türkiye'nin, bu olduğu takdirde bunu savaş sebebi (casus belli) sayacağını hem Yunanistan'a ve hem de tüm dünyaya deklare etmiş olması ve bu konunun iki ülke arasında her an bir savaşa neden olabilecek olması,
- Adalar Denizi (Ege) üzerindeki FIR (Flight Information Region) sorunu,
- Kara Taşımacılığında AB'nin Türk şoförlere vizesiz dolaşım hakkı tanımamasına rağmen GKRY (Güney Kıbrıs Rum Yönetimi) şoförlerinin Türkiye'ye serbestçe girmesini arzu etmesi,
- Türkiye'nin kendi özgüven, öz değer ve kültürüne bağlılığının her geçen gün artıyor olması,
- Türk siyasi liderlerinin (Cumhurbaşkanı, Dışişleri, İstihbarat, Genel Kurmaylık vs.) AB siyasi liderlerinden baskın ve yetenekli olmasının AB üyesi devletler üzerindeki oluşturduğu baskı ve çekinceleri,
- AB'nin Türkiye'deki basın özgürlüğünü Türkiye'den farklı anlaması ve değerlendirmesi.

Almanya, kendi Başbakanlarının herhangi bir ülkeye silah satımında bakanlar kuruluna bilgi vermesi gerekirken, bunu yapmadan silah sattığını ortaya çıkaran gazeteciye 3 yıl hapis cezası verebiliyor ve bunun basın hürriyeti anlamına gelmeyip devlet sırlarını ifşa etmek olarak değerlendiriliyor. Ancak aynı Almanya'nın Türkiye'deki MIT-Tırları olayını ortaya çıkaran ve devlet sırrını ifşa eden gazeteciye basın hürriyeti bağlamında sahip çıkması gibi. Yani bana olduğunda suç ama sana olmuşsa basın hürriyeti mantığı,

- AB'nin Türkiye'deki kadın-erkek eşitliğine farklı yaklaşması,
- Türkiye'nin milli geliri ile bireysel gelir arasındaki aşırı farklılık (Milli gelirden 16. bireysel gelirden 69. sırada oluşumuz gibi).
- Türkiye'nin çevresindeki terör koridoru ve bunun yarattığı göç ve güvenlik zafiyeti,
- Türkiye'nin çevresindeki siyasi istikrarsızlık koridoru,
- AB'nin Türkiye'ye dayattığı yargı özgürlüğü,
- Türkiye'nin AB kurumlarından İLO ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi haricinde hiçbir kurumda temsil edilmiyor olması,
- AB'nin, Türkiye söz konusu olduğunda ülkemizi midyeydi, sakatattı,

işkembeydi, kokoreçti olmadık işlerle uğraştırıyor olması (bu sayılan yiyeceklerin hepsi Yunanistan, İspanya ve tüm AB’de var, yeniyor ve sorun olmuyor),

- AB’nin kendi güvenlik şemsiyesi için NATO’ya başvurması ve NATO’da Türkiye’nin hayır demiş olması.
- AB halklarının kahir ekseriyetinin Müslüman’larla birlikte olmama isteği,
- AB’nin uyduruk sebeplerle Türkiye’nin AB üyeliğini ucu açık, „umut oyunu“ tarzı oyalaması,
- AB’nin Türkiye’deki su ve su kaynaklarının yönetiminde söz sahibi olmak istemesi. GAPsularınının yönetimi, AB’nin ilerlemer raporunda (bize müzakere izni verildikten sonra gönderilen raporda), küçük meseleler raporu kısmında gizlenmiştir. Ana teknik raporda değil. Bu kısmın onuncu sayfasında:

“Water in the Middle East will increasingly become a strategic issue in the years to come and with Turkey’s accession one could expect international management of water resources and its infrastructures, dams, irrigation schemes in the Euphrates and Tigris reverse basins and cross border water cooperation between Israel and its neighbouring countries to become a major issue for EU” ifadesi yer almaktadır.

Yani GAP bölgesinde bulunan barajların -ki bunlar yirmi iki barajdır ve tamamen özkaynaklarla yapmış olduğumuz barajlar- çok zengin su kaynakları olan Dicle ve Fırat nehirlerinin ve havzalarının İsrail vb. komşuların ihtiyaçlarının da dikkate alınarak ileride uluslararası bir idare altına alınması konusunun da gündeme geleceği dile getirilmiştir”.

- İngiltere’nin bir taraftan AB’ye ortak olurken **„Commonwealth¹⁵”** (Ortak Zenginlik) aynı anda İngiliz eski sömürge devletlerini bir İngiltere şemsiye altında toplaması. Oysa burada İngiltere zengin, diğer devletler ise sadece ortaktır! Aynı şekilde Fransa’nın da AB’ye ortak olurken Afrika’daki eski sömürge devletleriyle ilişkilerini ve ikili anlaşmalarını korumuş olmasına rağmen **Türkiye’den Kafkaslar, Afrika, Ortadoğu ve Orta Asya ülkeleriyle yaptığı anlaşmalardan vaz geçmesinin talep ediliyor olması,**
- Türkiye’nin Nükleer enerjiye geçiyor olması,
- AB’nin Barselona Anlaşmasını kullanarak Türkiye’yi Akdeniz Grubuna itmeye çalışması,
- AB’nin mottosu olan **“farklılıkta bütünleşme”, “farklılıkta birleşme”** ideali ile kendi içinde çalışması ve kültür ve inanç farklılığına çok takılması,
- AB’nin Türkiye’de misyonerlik faaliyetlerine imkân tanınmasını

talep etmesi,

- AB'nin Türkiye'de „Azınlık" tanım ve kavramlarının ülke birliğini bozacak boyutta tanımlanmasını ve uygulanmasını talep etmesi,
- 1990'da komünizmin iflâs edip, Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra ortaya çıkan tek kutuplu dünyada, ırkçı emperyalizmin etkisi artmış ve AB'nin bunların plân ve gayelerine hizmet eden bir topluluk haline dönüşmüş olması ve sağ partilerin oylarının tüm AB ülkelerinde her geçen gün dahada artıyor olması,
- AB'nin, Türkiye'yi eşit haklara sahip bir üye olarak arasına kabul etme iradesini henüz oluşturamamış olması,
- AB'nin PKK'nın talepleri olan kimlik, eğitim dili, yerel yönetimlere yetki ve eyalet yönetimi gibi konuları bire bir Türkiye'ye dayatıyor olması,
- AB'nin Fener Rum Patrikhanesi'nin papaz ihtiyacının karşılanması için Heybeli Ada Ruhban Okulu'nun açılması, Patriğin ekümenik sıfatının tanınması, Ermeni Rum ve Yahudi cemaatlerine tüzel kişilik tanınması ve bu cemaat vakıflarının yasal denetim dışında bırakılmasını talep ediyor olması.

Yukarıda sıraladığımız problemlerin kahir ekseriyetini hiçbir Türk parlamenti, hükümeti, hariciye uzmanı ve vatandaşı bu şekilde kabul edemez, etmesi mümkünde değildir. AB bu problemleri Türkiye'nin önüne sürerken kabul edilmeyeceğini bildiğinden ve Türkiye'nin AB'ye tam üyeliğini bu sayede mümkün olduğunca ötelemeyi veya belki de engellemeyi sağlayabilmek için kasten yapıyor. Buradan hareketle, AB'nin, söz konusu Türkiye'nin tam üyeliği olduğunda samimi olmadığını söylemek yerinde ve doğru bir tesbit olacaktır. AB, Türkiye'yi içine almak istememekle birlikte önemine binaen Türkiye'nin AB'nin etki alanında, yörüngesinde kalacağı bir ilişkisi sürecinde tutmak ve oyalamaktan da vaz geçmiyor!

Peki, AB Türkiye'den Neden Vaz Geçemiyor?

1. Türkiye NATO'da ABD'den sonra ikinci büyük askeri güç olarak, daha çok **"hard power"** ülkesi olarak anılıyordu. Üstelik Türkiye son yıllardaki atılımları sayesinde artık yumuşak gücüyle de, yani ekonomik gücüyle, teknik yardımlarıyla, arabuluculuklarıyla, diplomasisiyle de sorunların çözümüne katkıda bulunan bir ülke haline geldi. Tabii ki yumuşak güç kullandığınız zaman bölgede etkili olma imkânınız daha fazla oluyor. Türkiye şimdilerde, bölgedeki birçok sorunlarda yumuşak gücüyle ortaya çıkan ve daha aktif bir ülke konumunda.
2. Türkiye'nin sahip olduğu genç nüfus,
3. Enerji güzergâhlarında Türkiye'nin coğrafi hâkimiyeti,

4. Türkiye'nin jeopolitik konumu,
5. *Rand Corporation*'ın çıkarttığı "**Troubled Partnership**" Amerika ile Türkiye değerlendirildiğinde, 2040 yılına Türkiye'nin ilk on ülkeden biri olacağına bilincinde olunması,
6. Türkiye olmadan AB'nin güvenlik ve savunmasının asla mümkün olmaması,
7. Türkiye'nin AB'nin tedarik, üretim ve lojistik üstü konumunda hızla ilerlemesi ve Türkiye 'siz bir AB'nin tedarik, lojistik ve üretiminin eksik olacağı,
8. Jacques Chirac'ında dediği gibi, Türkiye olmadan AB'nin küresel bir güç olmasının imkânsız olması,
9. Türkiye'nin sahip olduğu hinterland'ı (Türk Cumhuriyetleri, Orta Asya Ülkeleri, Orta Doğu ve Afrika'daki etkisi) sayesinde tüm pazarlara ve enerji koridorlarına açılan kapı durumunda olması,
10. Tarihi ve kültürel mirası nedeniyle tüm Asya ve Afrika'da abi-önder olarak gözükmesi ve bu coğrafyada sözünün dinleniyor olması,
11. AB'nin Türkiye'den vaz geçememesinin en önemli diğer bir nedeni de kara, hava ve deniz hâkimiyet teorilerinin tümünün Türkiye'ye bağlı olmasından ve kendi başına bırakıldığında Türkiye Cumhuriyeti'nin içinde yer alacağı iktisadi-siyasi organizasyon ve birliklerle AB'ne çok büyük rakip olacağı ve AB'nin küresel güç olma imkân ve fırsatını kaçıracağı gerçeğidir!

VIII. TÜRKİYE'DEKİ SİYASİ PARTİLERİN AB'NE BAKIŞLARI?

Türkiye'deki siyasi partilerin kafaları AB'ye tam üyelik konusunda homojen olmayıp karışık olmasına rağmen, hangi parti hükümete gelirse gelmiş olsun devlet politikasında hiç tereddütsüz ve başka hiçbir alanda olmayan bir kararlılık ve devamlılıkla „**AB'ne Tam Üyelik**“ doğrultusunda adımlar atılmakta ve süreç takip edilmektedir.

Günümüzün aktif siyasi partilerinin AB ile fikirlerine kısaca değinecek olursak

AK Parti; Genel anlamda AB'ne taraftır. Buna rağmen az da olsa AK Parti içindeki Milliyetçi-Muhafazakâr kanattan AB'ne tam üyeliğe karşı çıkanlar da vardır.

CHP; AB'yi bir medeniyet projesi olarak görmekte ve AB'ye diğer üyelerle eşit haklara sahip biçimde tam üye olmayı hedeflemektedir. CHP içindeki ulusalcı ve devrimci kanatlar AB üyeliğine karşıdır.

MHP; Objektif kıstaslara dayalı, Türkiye'nin bağımsızlık ve bütünlüğüne zarar getirmeyecek tam üyelikten yana olmakla birlikte, AB'ne tam

üyeliği bir kimlik ve kader sorunu ve imkânı olarak görmemekte, AB yörüngesinde dayatma ve oyalamaya dayalı sürüncemeyi de tasvip etmemektedir.

İYİ Parti; AB ile ortak değerlerin yanında ortak menfaatler doğrultusunda tam üyelikten yanadır. AB üyesi bir Türkiye'nin Doğu-Batı arasında bir köprü ve fırsat olduğunu gayet sarih bir şekilde parti programlarında açıklamaktadır ve tamamen tam üyelikten yanadır.

Saadet Partisi; MSP'den Refah Partisinin iktidara geldiği sürece kadar parti başkanı sayın Prof. Dr. Necmettin Erbakan AB'ni **„Hıristiyan kulübü“** olarak görmüş ve nitelemiş olmasına rağmen Refahiyol iktidarı ve Başbakanlığı döneminde AB ile en çok anlaşma ve oturumlar düzenleyen hükümetlerden biri ve aynı zamanda Türkiye'nin AB'ne tam üyeliğinden yana olmuştur. Saadet Partisinin ise bu konuda fikri berrak değildir! Parti Programlarında; **„AB'nin Türkiye'ye karşı tavırlarının „insan hakları, inanç özgürlüğü, inanca saygı, çoğulculuk ve farklı din, millet ve medeniyetlerle yaşama“ gibi değerleri özümseyememiş; „emperyalist ve sömürgeci miraslarından kurtulamamış' oldukları“ kanaati hakimdir. Saadet Partisi AB hakkında „inceleyip bakacağız, tam üyelik lehimize mi? Değil mi? Ona göre karar vereceğiz“ demekle yetinmektedir. Saadet Partisi, AB'ni Türkiye'yi tehdit eden siyasi yapılardan biri olarak görmekte ve bu şekliyle ortaklığa karşı çıkmaktadır.**

Deva Partisi; AB konusunda en istekli, tam üyeliğe adeta koşulsuz razı ve tüm tavizlerle kabule hazır, tam AB hayranı, her şeyin en mükemmeli ve güzelinin AB'de olduğunu kabullenmiş bir politikaya sahiptir ve tam üyelikten yanadır. AB'ne girmek için bu kadar istekli olmak, (şimdilik mümkün gözüküyor olsa da) Deva Partisinin olası bir iktidar veya koalisyon ortaklığında Türkiye'nin AB ile tam üyelik müzakereleri yapması ülkemiz aleyhine kararlar ve politikaların koşulsuz kabulü anlamına geleceği kesindir.

Gelecek Partisi; AB'ne tam üyelikten yanadır. Gelecek Partisi, Türkiye'nin, dış politikada istikrar, demokratikleşme ve modernleşmesi, düzensiz göçlerin yönetimi, terörle mücadele gibi hususların çözümünün AB'ne tam üyelikle sağlanabileceğine inanmaktadır.

BBP; **„Jeo-stratejik konumumuz, Türkiye'mizi Avrupa'da Avrupalı, Asya'da Asyalı olmayı gerekli kılmıştır. Bu durum, tercihten öte jeo-politiğimizizin bir sonucudur“** düşüncesinde olan BBP, AB'ne tam üyeliğe karşıdır! Veya BBP'nin AB'ye tam üyelikle alakalı parti programında hiçbir bilgi ve görüşe yer verilmemiş olması, tüm parti programı incelendiğinde; Misak-ı Milli sınırlarına, Türk-İslam Âlemine yönelik hedefler nedeniyle AB ile rekabet ve siyasi çatışma ve ayrılık getirecek fikirler beyan edildiğinden, BBP'sinin AB karşıtı

politikalar benimsediğini söyleyebiliriz.

YRP; Parti Programının AB başlığı okunduğunda YRP'nin AB'ye tam üyeliğe karşı, Türkiye'yi „Pazar“, kendilerini „ortak“ ve Ortadoğu menşeli terör dalgasının Avrupa'ya ulaşmaması için ülkemizi „tampon bölge“ gören, yaşlı nüfusa sahip, giderek zayıflayan bir birlik kanaatinde olduğudur¹⁶.

BDP; „BDP, anadilde eğitim, demokratik özerklik taleplerini de Avrupa Birliği ülkelerinde de uygulandığı gerekçesiyle Avrupa Birliği ülkelerine referansla dile getirmekte; bu sorunların çözümünü yine Avrupa Birliği sürecinde görmektedir“ fikrinde olan DEP Partisi, Türkiye'nin demokratikleşmeyi ve çağdaşlaşmayı sağlayacak, bütün renkleri kapsayan katılımcı bir Anayasa'nın, sözde Kürt sorununun ve sözde demokratik özerklik gibi problemlerin çözümüne Türkiye'nin Avrupa Birliği sayesinde ulaşabileceği düşüncesiyle tam üyeliği desteklemektedir.

HAS Parti; İtiraf etmeliyiz ki bu kitabı yazarken AB'ni kendi zaviyesinden en iyi tahlil eden siyasi parti başkanı Numan Kurtulmuş olmuştur. Numan Bey AB hakkında; „(Bu cümleyi üç-dört tane başbakan söylemiş: Bizim için AB vazgeçilmez bir medeniyet projesidir.) AB ne bizim için ne de hiçbir Avrupa ülkesi için bir medeniyet projesi değildir. AGİT'in geleceği, AB ordusu, ABD ve AB ile ilişkileri AB'nin geleceğini belirleyecektir. AB'nin geleceği konusunda Türkiye olarak bir öngörü ve çalışmamız yok ve en önemlisi AB-Türkiye ilişkileri eşit ve egemen ilişkiler çerçevesinde gelişmiyor. Bunun öncelikle değişmesi lazım“ diye görüş belirterek HAS Parti olarak, Türkiye'nin AB'ne tam üyeliğini illa da olmazsa olmaz görmemişlerdir.

Demokrat Parti; Demokrat Parti AB'ni; hukuk devletinin tesisi, iş hayatında kadının hak ettiği konuma gelmesi, düşünce, fikir ve basın özgürlüklerinin gelişimi için AB'ye tam üyelikten yana siyaset gütmektedir.

Türkiye'deki siyasi partilerin programlarından ve basın açıklamalarından edindiğimiz intiba ile;

- Deva, Gelecek ve İyi Parti'nin AB'ye tam üyelikten yana olduklarını,
- CHP, MHP ve AK Partinin, AB'ye tam üyeliği devlet politikası olarak benimsediklerini ama buna rağmen bu partilerin içlerindeki belirli fraksiyonların AB karşıtı olduklarını,
- BBP, YRP, Saadet ve Has Partinin Milliyetçi-Muhafazakâr anlayışla AB'ne karşı olduklarını,
- BDP, DEP, HDP ve DEM gibi partilerin yazılı programlarında AB ile ilgili pek bilgi bulunmamaktadır. Bu partiler mevcut şartlarda

Türkiye'nin AB'ye tam üyeliğine taraf olmakla birlikte, tam üyelik durumunda AB ve müttefiklerinin PKK, PJK vb. terör örgütlerine verdikleri siyasi, mali, askeri, lojistik vb. desteklerin kesilme endişesini de taşıma gibi bir ikilem içindedirler.

- e. Türkiye'de; İslamcı olarak tabir edilen dini gruplarla, Ulusalçıların, Maoist, Leninist vb. Komünist akım ve örgütler ile devrimci solunda AB karşıtı olduğunu,
- f. LBGTPİQa yanlısı akımların, çevreci vakıf-dernek ve örgütlerin, Siyonist etki altındaki oluşumların, Ekümenlik iddiası olanların da AB'ne tam üyelikten yana olduklarını söyleyebiliriz!

Türk siyasi hayatında yer alan partilerin hiçbirinin gündeminde **„İmtiyazlı Ortaklık“** fikri yoktur! AB'ne tam üyelikten yana olmayan siyasi partiler dahi imtiyazlı ortaklığın hangi şartlarda bir seçenek olarak masada olabileceği hususunda dahi bir çalışmaları bulunmamaktadır.

IX. **AB SORUNSUZ BİR BİRLİKMİDİR? KENDİ İÇİNDE SORUNLARI VARSA NELERDİR?**

Avrupa Birliği'ne Türkiye'nin üye olmasını savunmak veya karşı çıkmak için öncelikle AB'nin kendi içindeki sorunlarını bilmemizde fayda olduğunu düşünüyoruz.

Avrupa Birliği tarihinde hiç yaşamadığı bir kriz sürecini yaşamaktadır. Yüksek faiz, finansal ve mali krize sebebiyet vermiş, şirket iflasları artmıştır. AB içinde 2. Dünya Savaşından bu güne yaşanan en yüksek enflasyon halkın alım gücünü zayıflatmıştır. COVID salgını sevkiyat zincirlerini ve üretimi vurmuş, şirket ve şahıs iflasları hiç olmadığı kadar artmıştır. Rusya-Ukrayna savaşı Enerji tedarikini zorlaştırmış, enerji fiyatları aşırı yükselmiş, artan petrol fiyatları nakliye sektörünü vurmuş, artan nakliye giderleri mal ve ürün tedarikini hem zorlaştırmış hem de pahalılaştırmış, birçok fabrika kapanmış veya kısa vardiya çalışmak zorunda kalmıştır.

AB'nin siyasal birliğini sağlamada harç görevi görececek olan ortak para birimi Avro'nun ve Avrupa Merkez Bankası'nın başarılı olamadığı; dolayısıyla AB'nin siyasal birliği sağlayamadığı; güvenlik ve dış politika alanında bir güç olamadığı; NATO ile mukayese edilebilecek askeri bir güce ulaşamamış olması büyük sorundur.

AB, Ukrayna ile Rusya arasındaki savaş, tahıl koridoru, silah sevkiyatı

ve aracılık gibi birçok konuda başarısız bir siyaset gütmekte, halklarına umut verememektedir. Yani savaş artık AB'nin kapısına dayanmıştır ve AB bununla baş edecek süreci yönetememektedir.

AB içinde işsizlik ve fakirlik her geçen gün artmakta, yaşlı, emekli ve çocuk fakirliği gibi kavramlar hayatımıza girmektedir. Emekliler aldıkları maaşlarla geçinememekte, örneğin Almanya'da emeklilik yaşı 70 veya 71'e yükseltilmek istenmekte, devletlerin emeklilik fonları iflasın eşiğindedir.

Sağlık alanında doktor, hemşire, hasta ve yaşlı bakım eleman açığı her geçen gün artmakta, uzman doktorlardan 3-6 ay arasında ancak randevu alınabilmektedir.

Göçün organizasyonu ve göçmenlerin toplum ve iş hayatına adaptasyon sorunu AB'nin ekonomik imkânlarını zorlar hale gelmiştir.

Yaşlı nüfusun yanında AB içinde hızla artan bireyselleşme ve ferdileşme yani tek başına yaşam süren, toplumsal bir aktivitesi, eşi, arkadaşı olmayan, yalnız yaşayıp yalnız ölen, ailesiz bir halk kitlesinin oluşmaya başlamış olması ciddi ve başlı başına bir sorundur.

AB gençlerinin mesleğe ve çalışma hayatına ilgi göstermemeleri, tam zamanlı çalışma arzusu taşımamaları, daha çok bilgisayar ve telefon karşısında sosyal medyada zaman geçirme arzuları bugünün iş piyasasını kötü etkilediği gibi yarın emeklilik hayatlarında bu kesimi büyük sıkıntılara maruz bırakacaktır!

Yaşlanan AB nüfusu, bunların artan sağlık ve bakım harcamaları, iş piyasasından çekilmiş olmaları ve yerlerinin doldurulamamasından dolayı nitelikli işçi (eleman) sorununu ortaya çıkarmıştır.

AB'nin içine girmiş olan "Global Terörde" AB'nin üstesinden gelmesi gereken başlıca sorunlarındandır.

AB'nin lokomotif ve önder ülkesi Almanya başta olmak üzere birçok AB üyesi ülkenin Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Bakanlarının Avrupa tarihindeki en beceriksiz, tecrübesiz kişilerden teşekkülü ve hükümetlerin de birbirine yabancı birçok siyasi partiden oluşması onları iş yapamaz kılmıştır. Yani kelimenin anlamıyla AB'de siyasetçi enflasyonu olması belki de mevcut problemlerin en önemlisidir.

AB ülkelerinin ABD'den bağımsız enerji, dış politika, ekonomi, göç, terör, askeri ve mali politikalar yürütemiyor oldukları bir evreye girmiş olmaları.

AB ülkelerinin en büyük sorunlarından biri de aşırı borçlanma ve dış ticaretteki daralmadır.

AB, eskiyen altyapısını aynı hızla yenilemekten aciz duruma düşmüş, eskiyen yollar, köprüler, kanalizasyonlar, hastahane ve okullar aynı hızla restore edilip yenilenememektedir.

Çevre kirliliği, emisyon salınımı, geciken yenilenebilir enerjiye geçiş gibi konular AB'yi ciddi şekilde zorlamaktadır.

LGBT lobilerinin LBGT ile yetinmeyip, P (pedofili) ve I (enses) ilişkilerin dahi hoş karşılanması ve bunlara yasal zemin hazırlanması yönünde baskı uygulamaya başlamış olmaları. Onların bu çabalarının neticesi olarak Pedofili suçlarının yaygınlaşması ve buna ilaveten 1-4 yaşındaki kreş çocuklarına, kreşlerde masturbasyon odası isteyecek kadar işi ilerletmeleri ve artan cinsel sapkınlıklar çok büyük sorun teşkil etmeye başlaması.

AB'nin en büyük sorunlarından bir diğeri ise hantal ve yavaş işleyen, insanları mektup ve maillerle mobbing derecesinde psikolojik baskı altına alan, aranıldığında ulaşılamayan, en erken randevunun, işine göre 2 haftayla 8 ay içerisinde alınabildiği içinden çıkılmaz, karmaşık ve yavaş işleyen bürokrasi oligarşisinin oluşmuş olması.

AB'nin içinde bulunduğu ciddi konut krizi ve artan kiralarla, maaş ve ücretleriyle iş insanlarından kesilen yüksek vergiler.

Artan ırkçılık, İslam-Müslüman-Yabancı ve Türk düşmanlığı ve ayrımcılık.

Yaşlanan iş insanlarının işlerini devredecek genç yatırımcı bulamamaları nedeniyle kapanan işletmeler.

AB şu anda 27 ülkeden ve resmi olarak kabul edilmiş 24 lisandan oluşuyor ve bu günlerde AB+30 (Karadağ, Ukrayna, Sırbistan, Bosna Hersek vs.) hususu konuşuluyor. AB'nin bu sadece Ukrayna'yı AB üyesi yapmak için gerekli olan bütçe 186 Milyar Avro olarak öngörülüyor ki bu rakamın 200 milyarları çok aşacağı şimdiden kesin gibi görünüyor.

Türkiye, Sırbistan ve diğer ülkelerin de birliğe dâhil edileceğini var sayarsak AB'nin trilyonlarca ek mali kaynağa ihtiyacı var ve bu para ve mali destek şu anda AB bünyesinde BULUNMAMAKTADIR!

AB üyesi ülkeler arttıkça AB Parlamentosu'ndaki milletvekili sayısı artmayacak. Yoksa o kadar büyük parlamento çalışıp oylamalardan karar çıkması zor olacağından mevcut milletvekili sayıları Birliğe giren yeni ülkelere göre yeniden dağıtılacak. Bu durumda Almanya, Fransa, Polonya gibi ülkelerin AB Parlamentosu'ndaki vekil sayı ve ağırlıkları azalacaktır.

AB'ne giren her yeni ülke az da olsa kendi değerleriyle geliyor ve AB'nin şu

anda sahip olduğu „**DEĞERLER**“in korunması ve yeni gelen ülkelerin bunları kabulü sorun olmaktadır. Pandemi (COVID) salgınında ve LGBT yasalarının sağladığı hakların uygulanmasında birçok AB ülkesinin, AB'nin aldığı kararları uygulamadığı görülmüştür.

Tüm bu meseleler AB'nin ciddi ve kısa zamanda çözemeyeceği sorunların başında gelmektedir.

X. TÜRKİYE – AB'YE TAM ÜYE Mİ OLMALI? YOKSA İMTİYAZLI ÜYELİĞİ TERCİH Mİ ETMELİ? VEYA TAMAMEN UZAK MI DURMALIDIR?

Türkiye'nin, AB'den tamamen uzaklaşması asla söz konusu olamaz ve olmamalı. Ne AB Türkiye' siz, ne de Türkiye AB' siz yapabilir. Türkiye – AB ilişkileri için en başındaki AKÇT ve AET dönemlerinden beri sosyo-ekonomik, kültürel, siyasi, askeri, istihbari, eğitim, lojistik, hukuki, dış politika vb. çok köklü temeller, işbirliği ve çıkarlar üzerine bina edilmiştir. Bu sebeple burada tartışmaya ve değerlendirmeye açabileceğimiz yalnızca Türkiye'nin Avrupa Birliğine „**Tam Üye**“ veya „**İmtiyazlı Ortak**“ mı olmalı sorularıdır ve bu soruların cevabını, bu iki konuyu AB, Almanya ve Türkiye açısından değerlendirdikten sonra cevaplamak en doğrusu olacaktır.

a. Almanya Açısından Türkiye'nin AB Üyeliği ne anlam ifade edecektir?

Alman halkının geneli Türkiye'nin AB üyeliğine karşıdır. Alman halkının bu kanaati, Türkiye'nin AB üyeliğinin ABD, Yunan, Ermeni, İsrail, Avusturya gibi ülkelerin Türkiye karşıtı Lobilerinin etkisinden uzak, getirisi ve götürüsünün Alman kamuoyu önünde açık şekilde tartışılmamasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca yabancı lobilerin etkisinde olan başak basınında etkisini küçümseyemez.

Konrad Adenauer¹⁷ ve Ludwig Erhard ile başlayan ve Willy Brandt, Helmut Schmidt ile devam eden savaş sonrası Almanya'sının devlet akıllı Helmut Kohl'den sonra maalesef değişikliğe uğramıştır. Bu aşamadan sonra Angela Merkel ile başlayan süreçte, uluslararası düşünce kuruluşlarının yetiştirdiği ve etki alanına aldıkları Alman siyasetleri, ekonomi, enerji, askeri, siyasi, mali, zirai ve sınıai konularda daha çok dış mihrakların güdümünde Almanya devletinin ve halkının menfaatlerine karşı politikalar izlemeye başlamışlardır.

II. Wilhelm ile başlayan ve 1. Dünya savaşında Almanya'nın müttefiki olan, 1961'den bu yana 4,5-5 milyon insanımızın yaşadığı, milyonlarca Türk asıllı Alman vatandaşının ve bunlara ait yüzbinlerce şirketin yanında yüz milyarlarca sermayesiyle Almanya'ya katkı sunan, Almanya'nın en büyük ticari ortaklarından, dünyanın en güçlü 9. ve NATO'nun en güçlü 2. Ordusuna sahip, AB'nin en genç nüfusunu barındıran, Avrupa'nın doymamış tüketici talebi en yüksek ülkesi, jeopolitik konumu ve önemi her geçen gün artan, enerji kaynakları ve yolları üzerinde bulunan ve enerjinin kilidi konumunda bulunan, kara, deniz ve hava yolu trafik ve ulaşımının düğüm noktası, tarihi ve güncel ticaret yollarına hâkim konumu, İslam ve Türk dünyasının sözcüsü, abisi ve önderi olan, Avrupa ülkelerinden Bosna-Hersek, Sırbistan (Sancak Bölgesi), Karadağ (Sancak Bölgesi), Macaristan, Arnavutluk, Makedonya, Bulgaristan, Yunanistan, Romanya gibi ülkeler üzerinde etkin ve asla koparılamayan bağları ve bundan dolayı etkinliği olan, AB'nin tüm ülkelerinde yaşayan Türk asıllı vatandaşları aracılığı ile günlük yaşamın her alanında etkin olan, İslam ülkeleri, İslam İşbirliği Teşkilatı ve D8 ülkeleri oluşumunun mimarı, Afrika'nın tamamında Fransa'nın önüne geçmeyi başarmış, dünyanın her geri kalmış, mazlum, mağdur ve fakir bölgelerine her fırsatta yardım götürerek, dünyada bu hususta birinci ülke olarak herkesin gönlünü fethetmiş olan, THY ile en çok destinasyona uçan, dünyanın en çok ülkesine silahlı ve silahsız dron satan, Çin, Rusya, ABD, AB, BRİCS gibi ülkeler ve oluşumlarla iyi geçinen ve buralarda yer alan bir Türkiye'den, eski müttefiki olan Almanya'nın vaz geçmesi kolay olmadığı gibi menfaatine de değildir. AB Parlamentosunun en büyük grubu olan Almanya, İngiltere'nin AB'yi terk etmesiyle AB içinde yerini daha da güçlendirmiştir.

Eğer Türkiye AB'ye tam üye olursa Almanya ile birlikte AB Parlamentosu'nda en büyük iki temsil grubunu oluşturacaktır. Bu iki büyük temsil grubunun ortak hareketiyle AB, ABD, Çin ve Rusya'nın ve BRİCS gibi oluşumların bir anda en önüne geçecek ve dünyanın en büyük ve etkin birliği olacaktır. Alman sanayi ve disiplini ile Türk'lerin pratik zekâsı, hızlı harekete geçme kabiliyeti ve gözü karalığı birleştiğinde dünyanın en etkin siyasi ve iktisadi gücünün AB olması kaçınılmazdır.

Türkiye'nin AB üyeliği, AB'ni tüm ticari havalimanları, yollar ve limanlara yani hem pazara ve hem de kaynaklara yaklaştıracak, komşu edecektir.

Türkiye'nin AB üyeliği, kendini savunamaz hale gelen AB'ne, kaçakçılık, göç ve askeri tehdit gibi unsurlara karşı kendini koruma ve güvenlik imkânı sağlayacaktır.

Almanya'nın ve AB'nin Rus enerjisinden bağımsızlaşma konusunda attığı adımların kısa ve orta vadede ABD bağımlılığına dönüşmüş olması, Almanya ve AB açısından daha büyük ekonomik darboğazların yaşanmasına, Alman sanayisinin gerilemesine, iflasların artmasına, Alman ve AB vatandaşlarının, artan enerji harcamaları ve azalan alım gücü nedeniyle artan grevlerin çalışma ve toplumsal yaşam ve barışı bozmasına neden olmaktadır. İşte tam burada AB'nin ve Almanya'nın, Türkiye'nin yardım ve dostluğundan da öte AB'ne tam ortaklığına ihtiyaçları vardır. Çünkü Türkiye demek ucuz, uygun ve kısa yoldan enerji demektir. Türkiye'nin ve komşularının sahip olduğu gaz ve petrol hatları ve bunlara yapılacak ilavelerle yeraltı ve yerüstü zenginlikleri Avrupa'ya hayat veren can damarlarıdır. Türkiye' siz bir AB, enerji darboğazı ve de çok pahalı enerji demektir!

AB'nin İslam-Hıristiyan gerilimine dayalı Arnold Toynbee gibi köhnemiş **„medeniyetler savaşı“** teorilerinden uzaklaşıp **„medeniyetlerin dayanışmasına“** dönüştürülmüş yeni medeniyet ufuklarına zemin hazırlayacak teorilere ihtiyacı vardır. Türkiye'nin, AB'ne tam üyeliği **„medeniyetlerin uzlaşısı“** idealinin hayata geçirilmesine kapı aralayacak ve AB'ni „Türk-İslam“, „Fars-İslam“, „Arap-İslam“ ve „Çin-Hindistan-Malezya-Asya“ medeniyetleriyle komşu hale getirip yakınlaştıracaktır.

Türkiye'nin AB'ye tam üye olması, Alman aile yapısından tutun da askeri, sınai, diplomasi, ticari, enerji gibi birçok alanda Almanya'nın menfaatine olacaktır. Türkiye'nin AB üyeliğine, Türkiye'den daha ziyade Almanya'nın ihtiyacı vardır. Alman vatandaşlık kanununda yapılan değişikliklerle „çifte vatandaşlık“ yolunun Türklere açılmış olması bu konuda atılmış en önemli tarihi adımlardandır. Almanya, AB'ye tam üye olmuş bir Türkiye sayesinde hem tarihi rakibi Fransa'ya karşı kapanamaz bir fark atmış olmakla kalmayacak, ABD'ye karşıda tam bağımsızlığını elde edebilecektir!

Bu kitabı yazan komisyondaki Türk asıllı Almanlar veya Türk kökenli Alman Vatandaşları olarak, bu husustaki net kanaatimiz şudur:

Almanya zaviyesinden ve berrak bir zihinle, Alman halkını sindiren ve zihinlerini istila etmiş olan dış mihrakların etki ve tehditlerinden ve Almanya'daki etkin malum medyanın önyargı ve algılarından uzak düşündüğümüzde, Türkiye'nin AB üyeliğinin Alman devlet ve halkının istikbali için gecikmiş tarihi bir fırsat ve kaybedilen iki dünya savaşının o günün kazananlarına karşı nihai ve bitirici rövanşı olacağını söyleyebiliriz!

b. Avrupa Birliği (AB) Açısından Türkiye'nin AB Üyeliği ne Anlam İfade Etmektedir?

Türkiye'nin Avrupa Birliğine tam üyeliğinin kazandıracaklarını yukarıdaki Almanya örneğinde olduğu kadar detaylı olmasa da maddeler halinde kısaca değerlendirecek olursak:

1. AB, Türkiye sayesinde operasyonel gücü, tecrübesi, başarısı ve teknik-teçhizat destek ve imkânları oldukça yüksek, çok büyük bir askeri ve polisiye güce kavuşarak en büyük eksikliğini gidermiş olacaktır.
2. AB, Birliğe tam üye Türkiye üzerinden enerji ve hammadde kaynaklarına yakınlaşacak ve bunlara erişimi kolay olmasının yanında ucuz enerjiye kavuşacağı için sını ve zirai gelişimi ivme kazanacaktır.
3. AB'nin yaşlanmış, emekli olmuş, hasta, yaşlı ve tüketim eğilimi düşük nüfusuna karşın Türkiye'nin genç ve dinamik nüfusu, bunların doymamış, tüketim eğilimi yüksek talepleri AB'ne ciddi canlılık kazandıracaktır.
4. AB'nin Türkiye'ye sağlayacağı serbest dolaşım sayesinde Avrupa'nın eksiği olan iş ve işçi piyasaları genç Türk'ler sayesinde kısmen düzene girecektir.
5. AB'nin yaşlı nüfusunun kapatmak zorunda kaldığı işletmelerin kahir ekseriyetini Türk yatırımcılar ve bağlantıları satın almak suretiyle bunların iktisadi, ticari, sını ve zirai ve finansal faaliyetlerinin devamlılığını sağlayacaklardır.
6. Türkiye, AB'ne „**Pakt Ottomana – Osmanlı Sulh ve Sükûnu**“ diyebileceğimiz bir İmparatorluk tecrübesi olan devlet aklı, tarih ve kültürü ile dâhil olacağından AB ve Müslümanlar, AB ve Türk Dünyası, AB ve Balkan etnisiteleri, AB ve Asya Milletleri arasında bir köprü vazifesi yapacak ve birçok tarihi problemin çözümüne katkı sunacaktır.
7. AB üyesi Türkiye'nin, AB'nin turizm, kür ve rehabilitasyon merkezi olacağı kesindir. Çünkü bunlar için gerekli tüm iklim, doğa ve kültür şartlarıyla, insan ve maddi altyapılar Türkiye'de mevcuttur ve de geliştirilmeye müsaittir.
8. Bugün itibariyle AB bunun farkında olmasa da veya farkında olmalarına rağmen, etkin lobilerden çekinerek yüksek sesle konuşamadıkları LGBT lobilerinin, AB ülkelerinin aile yapılarına verdikleri zararların etkisini ancak Türkiye gibi Müslüman ülkelerden gelen farklı inanç ve kültürlerle, sağlam aile yapısına sahip milletler sayesinde kırabileceklerdir.
9. Dünyanın yükselen ekonomik güçleri; Çin, Rusya, Hindistan,

Brezilya ve Endonezya'ya karşı AB'nin Türkiye'ye kesinlikle ihtiyacı olacaktır.

10. Türkiye bulunduğu coğrafi konum ve sahip olduğu sosyo-kültürel, milli ve dini miras sayesinde AB için çok değerli ve asla vaz geçilemeyecek jeopolitik bir ortaktır. Türkiye sayesinde AB aşağıdaki kazanımları elde edecektir;
 - a. Türkiye arabuluculuğu sayesinde Rusya ile sorunların ivedilikle çözülmesi,
 - b. Ukrayna sorununun AB-Rusya-Türkiye işbirliği ile çözülme kavuşturulması,
 - c. İsrail ile mevcut ilişkileri bozmadan Arap dünyası ile işbirliğine gidilmesine,
 - d. Afrika'da kazan-kazan politikasına dayalı yeni açılımların uygulanması,
 - e. AB savunma ve güvenlik politikalarının NATO'dan bağımsız hale gelmesi,
 - f. AB - ABD ile ilişkilerinde de AB lehine göz görülür gelişmelerin oluşmasına,
 - g. Başta Türk Cumhuriyetleri, İslam Ülkeleri ve Çin olmak üzere tüm Asya ülkeleriyle daha ileri düzeyde ticari ve siyasi ilişkiler kurmaya,
 - h. Enerji yol ve koridorlarındaki hassas dengeleri göz önüne alarak tüm terör örgütlerine karşı daha etkin mücadele edilmesine,
 - i. Güney Amerika'da bilhassa Venezuela ve Peru gibi ülkelerle enerji ve lityum kaynakları için gerekli işbirliği zeminlerinin oluşturulmasına,
 - j. „Dost – Düşman“** tanımlarının karşılıklı çıkar ilişkileri gözeterek yeniden tanımlanmasına,
 - k. Balkanlar'da Türkiye'nin de yardımıyla kalıcı barış ve yüksek refah seviyesinin sağlanmasına,

Yukarıdaki tüm değerlendirmeler ışığında AB'ne tam üye olmuş bir Türkiye sayesinde AB'nin; Türk - İslam ve Asya ülkeleri ile ilişkileri **„Medeniyetler Çatışmasından - Medeniyetler Uzlaşısına“** dönüşecek, Balkanlar'da, Güney Amerika, Afrika ve Asya'da daha aktif ve etkin siyasi, ticari ve askeri ilişkiler geliştirebilecek, Avrupa'yı tehdit eden savaş ve terör tehlikesine karşı güçlü bir güvenlik duvarı oluşturmak suretiyle uzun süre devam edecek kalıcı bir barış sürecine girip eğitim, kalkınma, sağlık, sosyal-politikalar gibi AB halklarının refah ve mutluluğuna dönük politikalara ağırlık

verebilecektir.

AB'ye tam üye Türkiye sayesinde AB, bölgesel bir aktör olmaktan çıkıp, gerçek bir küresel aktör haline dönüşmüş olacaktır.

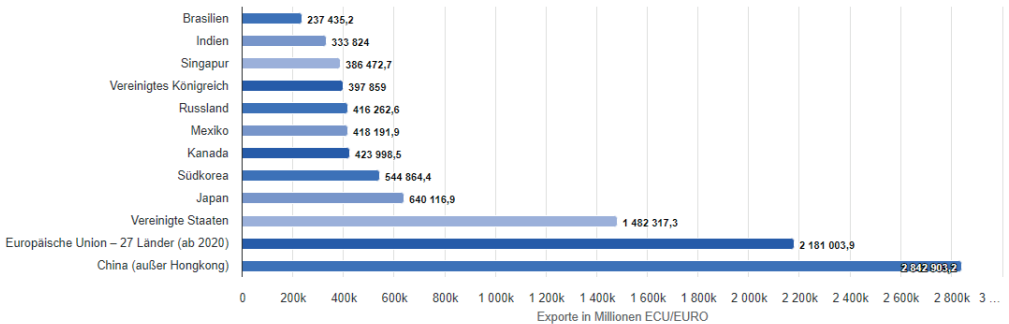
AB açısından Türkiye'nin önemini Fransa eski Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ın 14 Aralıkta, 2004 zirvesinden önce TV-5 Enternasyonal kanalında söylediği şu sözlerle bitirelim:

"Eğer Avrupa Birliği, bir serbest ticaret bölgesi olarak kalmakla yetinecekse bunu Türkiye olmadan da yapabilir. Ama Avrupa Birliği eğer, küresel sorumluluklar yüklenme peşindeyse onu Türkiye olmadan yapamayız."

c. Avrupa Birliğine Tam Üyeliğin Türkiye Açısından Önemi?

AB, kendine üye 27 ülke, 448 milyon nüfus, yıllık 2.57 Trilyon Avro ihracat¹⁸ (AB İstatistik Enstitüsü Eurostat¹⁹ verilerine göre Avrupa Birliği an itibarı ile, Çin – Tayvan ikilisinden sonra dünyanın en çok ihracat yapan topluluğudur), 3 trilyon Avro ithalat ve 430 milyar Avro dış ticaret açığı²⁰, %6 işsizlik ve yıllık %2,5 - 3 arası büyüme oranları, 6,4 enflasyon ortalaması (bu kitabı yazdığımız 2024'ün 1. çeyreğinde AB ülkelerinde enflasyon, AB Merkez Bankası'nın sıkı para yani yüksek faiz politikası neticesinde düşme eğilimindedir) ile büyük bir ekonomik güç olmasına rağmen dış ticaret açığını kapatabilmek için Türkiye'ye ihtiyacı olduğu gibi, **Türkiye'nin de kendi dış ticaret açığını, enflasyonunu ve işsizliğini düşürebilmesi, finansal istikrarı sağlayıp kalkınma için elzem olan dış sermaye destek ve yatırımların artmasını sağlayabilmesi ve göçmenler hususunda AB ülkeleriyle kalıcı ve kesin bir çözüme ulaşabilmesi için AB'ne ihtiyacı vardır.**

Anteil der EU-27 (ab 2020) am Welthandel

Büyük ihracatçılar arasında AB'nin konumunu gösteren Eurostat istatistiği

448 Milyon nüfuslu 27 AB ülkesi içinde Türk asıllı vatandaşlarımızın sayısı (Türk vatandaşları + çifte vatandaşlar + eski Türk vatandaşları + bunların yaşadıkları ülkelerde doğmuş ve istatistiklerde Türk olarak gözükmeyen anne-babası veya bunlardan biri Türk asıllı olan AB vatandaşları + Bulgaristan, Yunanistan, Romanya, Hırvatistan, Macaristan gibi ülkelerde Osmanlı İmparatorluğu'ndan bu yana yaşayan Türk asıllıların tümünün toplamı) 8 Milyon civarındadır. Bunlara ilaveten emekli olduktan veya iş icabı genç yaşta Türkiye'ye dönmüş olan 3 milyon insanımızda dikkate alındığında Türkiye'nin AB ile ilişkili 11-12 Milyon insanı vardır. Türkiye'nin Müslüman nüfusla olan tarihi, dini, kültürel bağlarını da dikkate aldığımızda, Avrupa nüfusunun da %6-7'sinin Müslüman olduğu gerçeğinden hareketle Türkiye'nin AB ve Avrupa içinde çok ciddi bir insan sermayesi (Human Capital) vardır. Bu güç yani insan sermayesi ki bunların içinde iki yüz bin civarında Türk iş insanı ve buna ilaveten, siyasilere, sanatçılara, bürokratlar, akademisyenler, sporcular, öğretmenler vardır ve bunların tümü birer kültür ve ticaret elçileridir. Türkiye AB'ne tam üye olduğunda Türk iş insanı ve yatırım sermayesi AB içinde daha rahat dolaşacak, AB içindeki Türk insan kaynakları ve bunların piyasa bilgi ve tecrübeleri sayesinde AB pazarıyla daha çabuk bütünleşecek ve Türkiye'nin dış ticaret açığı ve işsizlik oranları çok hızlı bir şekilde azalacak ve kapanacaktır.

AB ile artan ticarete bağlı olarak Türkiye'ye döviz girdisi de artacak ve ülkenin refah seviyesi yükselecektir.

Türkiye, AB üyesi olduğunda ihtiyaç duyduğu ve hali hazırda tedarik ve satın almada NATO üyesi olmasına rağmen engellemeler yaşadığı askeri araç, gereç, teknik bilgi, malzeme, silah, üretim ve tedarik desteği, yedek parça kullanım, pratik ve tatbikatı gibi hususlarda büyük bir işbirliği, maddi ve mali destek ve yardımlar elde edecek ve Türk ordusu daha modern, daha güçlü ve daha operasyonel bir yapıya kavuşacaktır.

AB uyum yasaları çerçevesinde hemen hemen her alanda gelişen hukuk ve normlar Türkiye'deki rüşvet, irtikap, rant, çeteleşme, devletin ve milletin malına çökme, adam kayırma, hukukun işlevselsizliği gibi birçok negatif unsuru ortadan kaldıracak, başta belediyeler olmak üzere birçok alanda denetimli harcamalar zorunlu hale geleceği için belediyeler ve devlet kurumları asli işlerine daha çok yönelebilecekler, kalkınma, alt yapı ve gelişime de daha çok zaman, sermaye ve imkan ayırabilecekler, bir nevi mali disiplin sağlanmış ve israf önlenmiş olacaktır.

Şehircilik ve çevre planlama, şehir içi trafik işaretleme, çevre ve doğa koruma gibi alanlarda AB'nin, özellikle Almanya'nın

tecrübesinden ciddi şekilde faydalanacaktır.

Türkiye, yaşlı bakımı ve Gerantoloji, bakım sigortası, ikametli bakım, hospiz (bizdeki darülacezelerden farklı, çok ağrı ve acı çeken, ölümcül hastaların son demlerini rahatça, acıdan ve ağrıdan uzak, psikolojik destekle onları ölüme hazırlayan, bu süreçte hem hastaya hem de yakınlarına yardımcı olan, bu konuda uzmanlaşmış merkezler) gibi konularda AB'nin tecrübe ve hukuki altyapılarından faydalanma ve işbirliği imkânına kavuşacak. AB nüfusunun yaşlı ve bakıma muhtaç bir nüfus, Türkiye nüfusunun ise genç ve dinamik olduğu ve ülkemizin iklim yapısının bu yaşlı AB nüfusunun sağlığına iyi geldiği düşünülürken ülkemize her yıl 100 milyarlarca avro gelir getirecek, şu anki Turizm sektöründen daha büyük bir sektör, bir iş kapısı ve imkânı sağlanmış olacaktır.

AB'ne tam üye olmanın ülkemiz ekonomisine en büyük katkısı, EYT'nin sebep olduğu erken emeklilik olgusunu ortadan kaldıracak olmasıdır. Avrupa ülkeleri içinde İzlanda ve Norveç'te emeklilik yaşı 67, Almanya'da 65-67 (71 tartışılıyor). Türkiye tüm Avrupa ülkelerinde en erken emekli olunan ülkedir. Bu durumun Türkiye açısından mali olarak sürdürülebilme imkânı olmamasına rağmen siyasi ikbal ve seçimler uğruna hükümetler bunu kullanmaktadırlar. Bu sebeple AB'ne tam üye olduğunda Türkiye'nin bunu sürdürebilmesi imkânsızdır. Türkiye'de AB emeklilik ortalamasına uymak zorunda olacağı için devletin mali yapısı üzerindeki emekli yükü azalacak, prim ödeme gün sayısı ise artacaktır.

Yukarıda da kısaca değinmiş olduğumuz gibi Türkiye AB'ne tam üye olduğunda işgücümüz AB içinde serbestçe dolaşabilecek, işsizlik azalacak (azalan işsizliğin yanında nitelikli işgücü AB ülkelerine gideceği için Türkiye'de de işgücü eksikliği doğacak, ücret ve maaşlar yükselecektir), yurtdışına giden işçilerimizin orada edindikleri iş tecrübesi, teknik bilgi, know-how, iş ilişkileri ülkemizin de rekabet gücü ve imkânlarını olumlu yönde etkileyecektir.

Türkiye'nin AB'ne tam üyeliği; Kıbrıs, Ermeni yalan ve iftiraları, Ege'de (Adalar Denizi) kıta sahanlığı ve FIR hattı, Akdeniz enerji havzaları, basın ve insan hakları, demokrasi ve özgürlükler, çevre, trafik, AB'nin güvenlik ve askeri yapısı, GKRY'nin NATO üyeliği ve Kıbrıs'ta iki devletli çözüm, işçilerimizin serbest dolaşımı, tarım ve sanayi ürünlerinin ve tüm ekonomide gümrüksüz ticaretin gerçekleşmesi vb. AB ve Türkiye arasında kronik hale gelmiş onlarca problemin Türkiye halkının kabul edeceği şekilde Türk devleti ve milletinin de çıkarları gözetilerek çözülmüş olacağı anlamına geleceği için (aksi düşünülemez) Türkiye açısından büyük bir başarı kazanılmış olacaktır.

AB'ne tam üye bir Türkiye'nin güvenlik ve istikrarı AB'nin güvenlik ve istikrarı olacağından AB ülkelerinin şu anda PKK ve türevi terör örgütlerine gösterdikleri müsamaha ve yardımlar tamamen kesilecek ve terör bitecektir.

Türkiye'nin doğu ve güney doğu sınırları AB'nin doğu sınırları olacağından buranın güvenliğinin sağlanması AB içinde önemli olacaktır. Bu konuda AB Türkiye'ye ciddi maddi desteklerin yanında araç, gereç, teknik donanım ve insan desteğinde de bulunacağı için Türkiye'nin savunma ve güvenlik giderlerinde ciddi azalmalar olacağından, bütçeden savunma harici alanlara daha çok pay ayrılacaktır.

Türkiye AB'ne tam üye olduğunda Avrupa'daki yurttaşlarımız hiçbir gümrük kontrolüne takılmadan ve yoğun sezonlarda 3-5-15 saat gümrüklerde bekleme çilesi yaşamadan araçlarıyla ülkemize gelebilecekleri gibi birçok yöresel ve diğer ürünleri de beraberlerinde istedikleri kadar -yasaların müsaade ettiği ölçüde- getirip götürebileceklerdir.

Yurtdışında ki vatandaşlarımızın emeklilik, sağlık, bakım vb. konularda bugün yaşamakta oldukları birçok sorun aşılacaktır.

Türkiye AB'ne tam üye olduğunda para ve sermaye hareketliliği daha hızlı, şeffaf ve efektif olacak, bankacılık, kredi alıp-verme, kredi kart kullanımları, ciro kredileri gibi birçok konuda müşteri lehine ciddi düzenlemeler olacaktır.

Orta, Lise ve Üniversite eğitimleri ve diplomalarıyla, mesleklerin denkliliği hususu da düzen ve sisteme kavuşacaktır.

Türkiye'nin AB'ne tam üyeliğinin ülkemiz, milletimiz ve devletimiz yarar ve menfaatlerine olması ancak milli çıkarlarımızın AB'ne tam üyelik müzakereleri sürecinde ciddi korunabilmesine bağlıdır. Bir kısmını tenzih etmekle birlikte bu kitabı yazarken müşahede etmiş olduğumuz ciddi bir konu vardır ve o da Türkiye'nin AB, Kıbrıs, Yunanistan, Ermenistan sorunları gibi birçok konuda ciddi uzman eksikliğinin söz konusu olduğudur! Kıbrıs'ta yapılan Annan referandumundan 1 hafta önce üst üste konduğunda 1,5 metreyi bulan evrak yığını bizlere teslim edilmiştir. Böyle bir şey asla kabul edilemez! İçeriği, detayları bilinmeden milletler arası hukukta ne referandum, ne anlaşma ve ne de işbirliği yapabiliriz! Bunları kabul edemez ve onaylayamayız!

Annan Planı'nda komisyonların Kuzey ve Güney'den eşit(!) kurulacağı tuzağı unutulamaz. Türk ordusunun adadan çekilmesi,

adaya göç eden 70 bin Türk nüfusunun geri gönderilmesi gibi birçok konu maalesef Sosyalist Enternasyonal Üyesi Mehmet Ali Talat ve onun sosyalist enternasyonal toplantılarından arkadaşı Hristofyas ile 60'dan fazla buluşma yapması maalesef Türkiye'nin ve Adadaki Türklerin aleyhine birçok kararların alınmasına sebep olmuşlardır.

KKTC parlamentosunun ve KKTC'nin kuruş kuruş her türlü giderlerini Türkiye Cumhuriyeti karşılarken, kendi paramızla, kendimizin finanse ettiği KKTC yönetiminin Rum tarafının tezlerine çalışması kabul edilebilecek bir tutum olabilir mi? Böyle bir siyasete göz yumamayız!

Ayrıca Türk vatandaşı olan, maaşını ve harcırahını ödediğimiz AB uzmanlarımızın, müzakerecilerimizin veya danışman olarak bilgi ve desteklerini aldığımız yabancı şirket, kurum ve şahısların ne pahasına olursa olsun AB'ne girelim heves ve arzularıyla hazırladıkları rapor, görüş ve tavsiyeler doğrultusunda AB'ne giremez ve ülkemizi böyle bir maceraya sokamayız!

Evet, AB tam üyeliği Türkiye için önemlidir, ama bu ancak ve ancak yukarıda bahsettiğimiz sorunların çözümü ve egemenlik haklarımızın korunması sağlanabilirse gerçekleşmelidir!

AB'ne üye olamazsak Türkiye batır mı? Hayır, batmaz.

Türkiye daha mı kötü olur? Bu soruya da kesin bir yanıt vermek mümkün değil. Sağlıklı görünen bir ekonomimiz var. Çok yönlü ilişkiler geliştireyoruz.

AB çok mu başarılı olmuştur? Hayır. Hele bugünkü durumuna baktığımız zaman, Yunanistan, İspanya, Portekiz'deki olumsuz ekonomik gelişmelerle birlikte Avro ve neticede AB büyük bir sınavdan geçmekte, çok zor günler yaşamaktadır.

d. İmtiyazlı Ortaklık (Özel Üyelik, Özel Komşuluk)

Bu Almanya'nın ileri sürdüğü, içi boş, kapsamı belli olmayan bir tekliftir. İmtiyazlı ortaklık tabii ki Türkiye>yi AB dışında tutmak için Alman CDU/CSU partilerince üretilmiş ama altı bir türlü doldurulamayan bir formül ve öneridir. Çünkü AB>nin kendi tasarımıyla böyle bir formül mevcut değil. AB içinde Lichtenstein, İsviçre ve İzlanda'dan oluşan **„Avrupa Ekonomik Alanı“** diye bir uygulama var. 27 AB ülkesi kararları alıyor, bunlar da hiçbir surette planlamasına, tartışmasına, oylamasına itiraz etmeden, katılmasalar da bu kararları kendi hukuklarına derç edip uyguluyorlar. Türkiye için düşündükleri imtiyazlı ortaklık bunun gibi olamaz! Zaman zaman bu konuda fikir ileri süren siyasetler, imtiyazlı

ortaklığın içini az açmaya, kapsamını söylemeye çalışıyorlar ama bunda da sesleri cılız ve isteksiz çıkıyor.

AB'nin İmtiyazlı Ortaklığın İçine Almak İstedikleri

İmtiyazlı Ortaklık (Privilegierte Partnerschaft²¹) Mart 2004'teki CDU/CSU parti toplantısında zikredilmiş ve görüşülmüş bir terim olarak; **"İmtiyazlı ortaklık statüsüyle, AB ile Türkiye arasında imzalanan Avrupa Gümrük Birliği'nin çok ötesine geçen, tüm ürün gruplarını kapsayan bir serbest ticaret bölgesi oluşturulabileceği gibi özellikle sivil toplumu güçlendirmek, çevreyi korumak, sağlık ve eğitim sektörlerinde küçük ve orta ölçekli şirketleri teşvik etmek amacıyla işbirliğinin derinleştirilmesini kapsayabilecek, ayrıca Türkiye'nin, ortak dış ve güvenlik politikası ile Avrupa güvenlik ve savunma politikasına daha yakından dâhil olabileceği, son olarak, terörizmle, aşırıcılıkla ve organize suçla mücadele için içişleri ve yargı sektörlerindeki yetkili ve etkili kurumların yanı sıra gizli ervisler arasında da işbirliğinin sağlanabileceği önemli bir ortaklık önerisi"** diye özetlenmiştir.

İmtiyazlı Ortaklığı teklif edenlerin gözden kaçırdıkları hususlar;

- Gümrük birliği bazı eksiklikleriyle birlikte önemli ölçüde sağlanmış durumdadır ve bundan dönüş yoktur.
- Türkiye ile güvenlik ve savunma ihtiyacı Türkiye'den ziyade AB'ne lazım ve bu nedenle işbirliğine mecburdurlar.
- Türkiye olmadan AB için en önemli hayat alanı olan Ortadoğu, Kafkaslar, Orta ve Uzak Asya coğrafyaları ile işbirliği kurmaları oldukça zor olacaktır ve bunun için ulaşım ve lojistik imkânları da yoktur.
- Türk işgücü ve emeği olmaksızın ne Almanya'nın ne de Avrupa'nın ekonomik geleceğinin rekabet şansı vardır.
- İstihbarat ve terörizm konusunda Türkiye dünyadaki en tecrübeli, deneyimli ve donanımlı polis, asker ve istihbarata sahiptir ve AB'nin bu iş birliğine ihtiyacı Türkiye'den daha fazladır.
- LGBT'den de öte „P“, „I“ (Pedefoli ve Insest) gibi sapkın fikirlerle yozlaşmakta olan AB'nin aile, sosyo-kültürel ve toplumsal geleceği Türk muhafazakârların örnek aile hayatı olmadan düzluğeye çıkamayacaktır!

Hal böyle olunca, Türkiye'nin AB'ye olan ihtiyacından daha ziyade AB'nin Türkiye'ye ihtiyacı vardır.

Eğer AB, yükselen ırkçı akımların etkisi sonucunda şekillenecek olan hükümetleri yüzünden Türkiye'nin AB'ne „**Tam Üye**” olmasına karşı çıkmak ve Türkiye'yi AB kapısında 50-100 yıl daha oyalamak niyetinde ise, bu durumda „**Türkiye açısından imtiyazlı ortaklık**” gündeme alınmalı mıdır sorusu sorulabilir.

Şimdi bu kitabı okuyan sizler haklı olarak; „**Türkiye'nin gündeminde kesinlikle imtiyazlı ortaklık yokken ve AB bu imtiyazlı ortaklığı Türkiye'nin kabul etmeyeceğini bildiği için, içini doldurmayıp bekliyorken, neden siz böyle bir konuyu gündeme aldınız? Bu Türkiye'nin aleyhine bir konu değil midir?**” diye sorabilirsiniz.

Her şeyden önce imtiyazlı ortaklık konusuna kimse kafa yorup, içini doldurmaya çalışmadığı için konu muallakta kalmış durumdadır. Biz EUROPEAN TULIPS CLUB (Avrupa Laleleri Düşünce Kuruluşu) olarak belki de ilk defa bu konuda kapsamlı bir çalışma ve teklifler silsilesi ortaya koymak istiyor ve bu konuda başı çekerek, konuyu bizim belirlediğimiz çerçeve içerisinde tartışmaya açmak istiyoruz.

d.1 EUROPEAN TULIPS CLUB'a Göre İmtiyazlı Ortaklık Nasıl Olmalı?

d.1.1. Şayet tercih konusu olacaksa, bizim öngördüğümüz imtiyazlı ortaklık, Türkiye Cumhuriyeti'nin tüm AB fasıllarını ve müzakerelerini tamamlayacağı güne kadar yürürlükte olacak, **bir geçiş dönemi süreci olmalı!**

Bizim öngörebileceğimiz “İmtiyazlı Ortaklık”, Türkiye Cumhuriyeti'nin yılan hikâyesine dönen ve daha kaç yıl süreceği belirsiz olan AB'ye tam üyelik müzakereleri sürecinde, gerek AB'nin gerekse de Türkiye'nin bu süreçte sosyo-iktisadi, siyasi, kültürel, askeri, güvenlik ve toplumsal açıdan zarara uğramamaları için uygulanması ivedilik arz eden „TAM ÜYELİĞE KADAR GEÇİCİ İMTİYAZLI ORTAKLIK” şeklinde olabilir.

d.1.2. İmtiyazlı Ortaklık Şartları;

d.1.2.1. Türkiye AB arasında **gümrük birliği yani mal ve hizmetlerin serbest dolaşımı 100% olmalı.** Türk tarafına getirilen sınırlandırmalar kaldırılmalıdır.

d.1.2.2. Sadece mal ve hizmetlerin serbest dolaşımı değil; **işçi, işveren ve meslek erbabının da serbest (vizesiz) dolaşımının karşılıklı kabul edilmesi sağlanmalıdır.**

d.1.2.3. Mal ve hizmetlerle işgücü ve emeğin yanında **sermayenin de serbest dolaşımı** sağlanmalıdır.

d.1.2.4. Türkiye'nin, Doğu ve Güneydoğu Anadolu başta olmak üzere sınır güvenliği AB'nin sınır güvenliği manasına geldiği için AB, Türkiye sınırlarından terör, kaçakçılık ve düzensiz göçmen girişleriyle mücadele edebilmesi için askeri ve güvenlik alanında **teknik araç gereç, silah, mühimmat ve istihbarat paylaşımı yanında, her sene ciddi mali yardımlarda (örneğin senelik minimum 9-10 milyar Avro) bulunmayı koşulsuz taahhüt etmeli ve bu yükümlülüklerini yerine getirmeyi hiçbir koşula bağlamamalıdır.**

d.1.2.5. AB ile Türkiye arasındaki sosyal güvenlik sözleşmesi, AB'de çalışan işçilerin Türkiye'deki bakım ve sigorta giderlerini de karşılayacak bir yapıya kavuşturulmalı ve AB ülkelerinden emekli olmuş Türk vatandaşlarıyla çifte vatandaşların veya Türk kökenli AB vatandaşlarının emekli maaşları, Türkiye'de 6 aydan fazla kalmış olsalar dahi AB ülkesinde mukimmişler gibi vergiden muaf tutulmalıdır.

d.1.2.6. Türkiye'den elde edilmiş diploma, ustalık ve kalfalık belgelerinin denkliği sağlanmalıdır.

d.1.2.7 AB, Türkiye'nin egemenlik haklarını ilgilendiren Ege Kıta sahanlığı, FIR hattı, Güney Kıbrıs Rum Kesimi'nin Kıbrıs adasının tek temsilcisinin GKTKmiymiş gibi tutumlardan vaz geçilerek KKTC pasaport ve federasyonlarının AB tarafından tanınması sağlanmalıdır (bu konulardaki anlaşmazlıklar Geçici İmtiyazlı Ortaklık anlaşmasına mani olmamalıdır).

d.1.2.8. GAP sularının yönetiminin AB'ye bırakılması gibi konuların tamamen gündemden çıkarılması gerekmektedir.

d.1.2.9. Bankacılık ve Sermaye Piyasaları AB ile bütünleşmeli ve entegre olmalıdır.

d.1.2.10 AB, gerek ülkelerin iç ekonomik ve sosyal gelişmelerine destek olmak, gerekse ülkeler arası gelişmişlik düzeyini dengelemek amacıyla hibe ya da kredi şeklindeki çeşitli mali araçlar halinde ülkelere yardım etmektedir. Bu süreçte Türkiye'ye de 1999 yılı Helsinki Zirvesinde adaylık statüsü kazandıktan sonra maddi yardımlarda bulunmuştur²². Maalesef Türkiye'ye verilen bu mali yardımlar diğer aday ülkelere verilenlerle kıyas edilemeyecek kadar azdır. Bu sebeple, Türkiye'nin AB'ne üyeliğinin teşvik edilmesi, Türk bürokrasisinin, hukuk sisteminin ve kurumlarının AB normlarına hazırlığının sağlanabilmesi

ve yapılan uyum değişikliklerinin memurlara seminerlerle anlatılmalıdır. Bu hususların kamuoyuna tanıtımı için AB elini taşın altına koymalı ve Türkiye'ye bu konular için, yıllık ödemeler şeklinde ciddi (senelik 4-5 milyar Avro gibi) mali yardımlarda bulunmalıdır.

d.1.2.11. Türkiye, AB'den Geçici İmtiyazlı Ortaklık karşılığında Montrö Anlaşmasının revizesini ön koşul olarak tüm AB üyesi ülkelere kabul ettirmelidir. Çünkü İstanbul boğazından geçen gemi trafiği her yıl artmaktadır. Montrö anlaşmasının yapıldığı yıl 4.500 olan gemi geçiş adedi günümüzde 90.000'e ulaşmış durumdadır ve İstanbul Boğazı bu yoğunluğu 10-20 sene daha kaldıramayacak hale gelmiştir. Şu anda dahi gemiler 14 ila 30 saat beklemek zorunda kalıyorlar ki bu da gemisine göre 10 bin ila 120 bin dolar arasında maddi kayıp demektir. Ayrıca Boğaz trafiği, sosyal etkinlikler, gemi kazaları, hava şartları vb. başka sebeplerden dolayı da senesine göre 600 ila 200 saat arası ulaşım kapalı kalıyor ki bu da bir hafta ile 1 ay arası boğazın ulaşım kapalı kalması anlamına geliyor. Bu konu AB ülkelerinin ticarete zaman kaybına, erbab-ı safahin yani gemi sahiplerinin (donatanların, armatörlerin), firmaların zarar etmesine, hammadde, mamul ve yarı mamullerin sevkiyatının gecikmesine, üretim, ithalat ve ihracatın gecikme ve aksamasına, uluslararası rekabette geriye düşmeye ve çok büyük maddi kayıplara sebep olmaktadır. AB Montrö Anlaşması'nın Türkiye ve Boğazlar lehine geliştirilmesine destek vermeli, şartlar konusunda Türkiye ile anlaşmalıdır.

d.1.2.12. AB, İstanbul boğazındaki artan gemi trafiğini rahatlatmak ve hızlandırmak amacıyla inşası gündeme gelen **„Kanal İstanbul Projesini“** desteklemek ve kredilendirmeyi **Geçici İmtiyazlı Ortaklık** için ön koşul olarak kabul ederek işbirliği içinde girmeyi kabul etmelidir.

Geçici İmtiyazlı Ortaklık,

Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği sürecinde hem AB'nin hem de Türkiye'nin menfaatlerini koruyan, taraflara iktisadi, ticari, mali, güvenlik, askeri, sağlık, eğitim, işgücü pazarı, göç gibi birçok konunun çözümüne katkı ve avantaj sunacak, tarafların ortaklıkla ilgili duydukları endişeleri giderecek ve AB ülkeleriyle Türkiye arasındaki uyuma katkı sunacak bir modeldir.

Bu modelle Türkiye'nin AB'ne tam üyeliğin önü 100% açılmakla kalmayacak, AB'ne getirilen mali yükümlülükler sebebiyle Türkiye'nin aldığı mali yardımlarla AB sürecinin hızlanması zaruri olarak ivme kazanmış olacaktır. Çünkü Türkiye'nin AB'ye tam

üyelik sürecinin uzaması AB'ye ek külfetler getirmesi anlamına geldiği için AB pazarlık ve kabulde acele edecektir.

Türkiye Cumhuriyeti de AB'den alacağı yüklü mali destekler sebebiyle AB'ne hazırlıklarını hızlandırma imkân ve fırsatı yakalamış olacak ve hazırlıkların geciktirilmesi için bir bahanesi de kalmayacaktır.

Alman CDU/CSU Partilerinin zikretmiş olduğu **„Türkiye'ye İmtiyazlı Ortaklık“** konusuna **„Geçici İmtiyazlı Ortaklık“** başlığı ve bakış açısıyla farklı bir yorum ve öneri getiren EUROPEAN TULIPS CLUB'ın bu çalışması, tabi ki tarafların karşılıklı görüşme ve müzakereleriyle daha da geliştirilmeye açık, dinamik bir süreç olacaktır.

XI. SONUÇ DEĞERLENDİRMESİ

1963 yılında imzalanan Ankara Antlaşması, 1970 yılında gerçekleşen Katma Protokolü, 1987'de reddedilen üyelik başvurumuz, 1996'da Türkiye AB Gümrük Birliği'nin başlaması, Aralık 1997 Türkiye'nin Tam Üyelik Liyakatinin kabulüne ilişkin Konsey kararı, Aralık 1999 yılı Türkiye'nin aday ülke olarak kabul edildiği Helsinki Zirvesi, 2004 yılı Alman CDU/CSU partilerinin Türkiye için **„İmtiyazlı Ortaklık“** önerisi ve nihayet 3 Ekim 2005 AB tam üyelik müzakerelerinin başlangıç tarihi... ve geçen 20 yılda ciddi bir ilerlemenin kaydedilmemiş olması hem Türkiye'nin hem de AB'nin zararınadır.

Türkiye Cumhuriyeti, AB'ye tam üye olsun veya olmasın küresel bir güç olma yolunda hızla ilerlemektedir. Buna karşı AB'ni bir araya getiren devletler gerek tek tek ve gerekse topyekûn AB olarak son 1.000 yıllık tarihlerinde yaşamadıkları kadar çok sorun ve krizi (bunları yukarıda dile getirdik) aynı anda yaşadıkları çok sıkıntılı bir döneme girmişlerdir.

Bu krizlere ilaveten birliğe girecek her ülkeyle, örneğin EU30+ ülkeleriyle (AB'ne üye olmayı arzu eden aday ülkeler: Arnavutluk, Bosna-Hersek, Moldavya, Karadağ, Kuzey Makedonya, Sırbistan, Türkiye ve Ukrayna) daha da hantal bir yapıya dönüşecek, AB Parlamentosu'ndaki milletvekili dağılımları ve ülkelerin oy ve oylama ağırlıkları tamamen değişecek ve AB Parlamentosu'ndan karar çıkartmak gittikçe daha da zorlaşacaktır.

Kaldı ki aday ülkelerin AB'ne hazır hale getirilmesi için Trilyonlarca Avro sermayeye ihtiyaç vardır (sadece Ukrayna'nın AB'ne üyeliğinin sağlanabilmesi için Ukrayna-Rusya savaşı öncesi öngörülen yardım rakamı 186 Milyar Avro' dur. **Savaşın bitiminde bu rakam 2 katına da**

çıkabilir daha da fazla olabilir. Bu bütçeyi kriz halindeki AB'nin sağlaması oldukça zor gözükmektedir).

AB, Türkiye'yi ya **Tam Üye** veya **Geçici İmtiyazlı Üye** olarak yanına alacak ve küresel bir güç olacak veya Türkiye 'siz, dünyanın en değerli ve ucuz enerji ve tedarik merkezleriyle giderek daha önemli ve stratejik hal alan genç ve nitelikli emek piyasasına uzak kalacağı için bugünkünden daha ciddi ve büyük bir sosyo-iktisadi krizin eşliğine gelecektir.

AB'nin Türkiye 'siz yapamayacağı gün gibi aşikârdır. Ama aynı şeyi Türkiye için söylemek mümkün değildir! Türkiye, AB ile şu anki statüsünü koruyarak AB olmadan, gerek Rusya ve Çin, gerek BRICS ülkeleri ve gerekse Afrika ve Ortadoğu, D8 ve Turan ülkeleri gibi Pazar ve kaynakları sayesinde ve de elde ettiği ve önemi her geçen gün artan Jeostratejik imkânlarıyla küresel bir güç olma yolunda hızla ilerlemektedir ve bu haliye AB'den çok daha avantajlı konumdadır!

Türkiye'nin, AB'ne tam veya aşamalı olarak Geçici İmtiyazlı Ortaklığına, Türkiye'den daha çok AB'nin ihtiyacı vardır ve bu ihtiyaç her geçen gün daha da artmaktadır. AB'nin içinde bulunduğu sosyo-iktisadi krizleri Türkiye olmadan aşması asla mümkün değildir!

XII. **AET (AB) – TÜRKİYE İLİŞKİLER KRONOLOJİSİ**²³

XIII.

- **1959**, Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (AET) ortaklık için başvurdu.
- **1960** Askeri darbesi nedeniyle ilişkiler kesintiye uğradı.
- **1963**, Türkiye'ye tam üyelik koşulları gerçekleşinceye kadar geçerli olacak bir ortaklık antlaşması imzalaması önerildi ve 12 Eylül 1963 tarihinde Ankara'da Ankara Anlaşması imzalandı. Ayrıca, Topluluğun Türkiye'ye parasal yardım yapması amacıyla düzenlenen I. Mali Protokol imzalandı.
- **1972**, Ortaklık Antlaşması'nın Topluluğa katılacak yeni ülkelerce de kabulünü sağlayacak Türkiye - AET müzakereleri başladı.
- **1973**, Katma Protokol ve II. Mali Protokol imzalandı.
- **1973**, Katma Protokol yürürlüğe girdi. Türkiye - AET genişleme görüşmeleri uzlaşmayla sonuçlandı. I. Genişleme Anlaşması (Tamamlayıcı Protokol) Ankara'da imzalandı.

- **1977**, III. Mali Protokol imzalandı.
- **1978**, Türkiye, Dördüncü Beş Yıllık Plan süresince yükümlülüklerinin dondurulması ve aynı dönem için yaklaşık 8 milyar dolarlık yardım talebinde bulundu.
- **1982**, Türkiye geçiş dönemindeki yükümlülüklerini yerine getiremedi ve 1978-1988, yılları arasında gümrük indirimleri durduruldu.
- **1980**, askeri darbesiyle ilişkiler kesintiye uğradı.
- **1986**, Türkiye - AET Ortaklık Konseyi toplandı. Böylece 12 Eylül 1980 tarihinden itibaren kesintiye uğramış olan Türkiye-AET ilişkilerinin canlandırılması süreci başladı.
- **1987**, Türkiye, Ankara Antlaşması'nda öngörülen dönemler henüz tamamlanmamış olmasına karşın, yine bu anlaşmaya dayanarak 14 Nisan 1987 de tam üye olmak üzere başvurdu.
- **1989**, AT Komisyonu Türkiye'nin tam üyelik başvurusuna ilişkin görüşünü 1989 yılında vererek, Topluluğun kendi iç pazarı tamamlanmadan yeni bir üye alamayacağını ifade etti. Bu nedenle üyelik müzakeresi için tarih belirlenemedi ancak Ortaklık Anlaşması çerçevesinde ilişkilerin yürütülmesi sürdürüldü.
- **1995**, Türkiye ile AB arasında Gümrük Birliği'nin gerçekleştirilmesi ile ilgili ve Gümrük Birliği döneminde uygulanacak usul, esas ve süreleri belirleyen kararlar Ortaklık Konseyi'nde kabul edilerek Avrupa Parlamentosu'na (AP) iletildi ve onaylandı.
- **1996**, Türkiye, AB ile entegrasyonunda 22 yıl süren "Geçiş Dönemi"ni 31 Aralık 1995 tarihinde tamamlayarak, 1.1.1996 tarihi itibarıyla, tam üyelik sürecinde "Son Dönem"e, sanayi ürünlerinde ve işlenmiş tarım ürünlerinde sağlanan Gümrük Birliği ile girmiş oldu.
- **1997**, Avrupa Birliği'nin Lüksemburg'da gerçekleştirdiği devlet ve hükümet başkanları zirvesi sonucunda ilk genişlemede üye olacak ülkeler belirlendi. Türkiye aday ülkeler arasında yer almadı, ancak, tam üyeliğe ehil olduğu teyit edildi. "Türkiye için Avrupa Stratejisi" başlıklı bir çalışma hazırlanması ve ilişkilerin geniş kapsamlı bir şekilde geliştirilmesi öngörüldü. Ancak, Türkiye diğer aday ülkelerden ayrı tutulmasından kaynaklanan rahatsızlığını dile getirerek AB ile olan siyasi ilişkilerini askıya aldı.
- **28 Haziran 1996 - 30 Haziran 1997**, Refah-Yol hükümeti esnasında AB-Türkiye ilişkilerinin **hız kesmeden devam etmiş olması, AET Üyeliğine karşı politikalar vaat eden ve üyeliğe** karşı olan Refah Partisinin iktidarda olduğu sürede parti programının ve o güne değin yürüttüğü politikaların tam aksine bir siyaset yürüttüğüne şahit olmaktadır.

Aynı şekilde Almanya seçimleri esnasında CDU/CSU Partilerinin başbakan adayı Angela Merkel, „Türkiye'nin AB üyeliğine karşı olduklarını“ söylemiş ama başbakan olduktan sonra Berlin Maritim Hotelde TC. Başbakanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı ağırlarken **„biz CDU/CSU olarak Türkiye'nin AB'ye tam üyeliğine karşıyız ama Almanya köklü bir devlettir, devlette süreklilik ve devlet çıkarları söz konusu olduğunda ben Almanya Şansölyesi ve hükümet başkanı olarak Alman devletinin imza attığı anlaşmalara bağlı ve sadık kalma, üstlenmiş olduğumuz yükümlülükleri de yerine getirmek zorundayım, bu sebeple Almanya olarak Türkiye-AB ilişkilerinde üzerimize düşeni yapacak ve Türkiye'nin yanında olacağız”** demiştir (ETC'nin notu).

- **1999**, Askıya alınan ilişkiler Helsinki'de gerçekleştirilen Avrupa Konseyi Zirve Toplantısında Türkiye'nin “resmi aday statüsü” kazanmasıyla yeni bir boyut kazandı.
- **2000**, Adaylık statüsünün tanınmasıyla Türkiye'nin Topluluk programlarına katılımı aşamalı olarak başlatıldı.
- **2001**, AB, Türkiye'nin Kopenhag Kriterleri'ne ve Topluluğun mevzuatına uyumu için uzun ve kısa vadeli öncelikler içeren Katılım Ortaklığı Belgesi'ni (KOB) kabul etti. Bu belge temel alınarak gerçekleştirilecek reformları ve uygulamaları bir takvime bağlayarak tam üyelik yolunda ilerlemeyi sağlayacak programı içeren Türkiye Ulusal Programı ABGS tarafından hazırlandı.

Ayrıca aynı yıl Leaken Zirvesi'nde Türkiye'nin katılım müzakerelerine yaklaştığı ve AB'nin geleceği ile ilgili konvansiyon çalışmalarına katılacağı da ilan edildi.

- **2002**, Avrupa Birliği (AB) Genel Sekreterliği'nce hazırlanan, Adalet Bakanlığı'nca son şekli verilen AB'ye uyum sürecinde çeşitli yasalarda değişiklik yapan teklif, 3 Ağustos 2002'de TBMM'de kabul edildi. Bu uyum yasalarıyla idam cezası da kaldırılmış oldu.

Aynı yılın sonunda Kopenhag Zirvesi'nde Birlik, Türkiye'yi, reform sürecini hızla sürdürmesi yönünde teşvik etti. Zirve'de, Aralık 2004'te AB Komisyonu'nun rapor ve önerisine dayanarak Türkiye'nin Kopenhag siyasal kriterlerini yerine getirdiğine karar verildiği takdirde, katılım müzakerelerinin başlatılacağı kararlaştırıldı. Ayrıca Türkiye için katılım **öncesi yardımların «önemli ölçüde»** artırılması kararlaştırıldı.

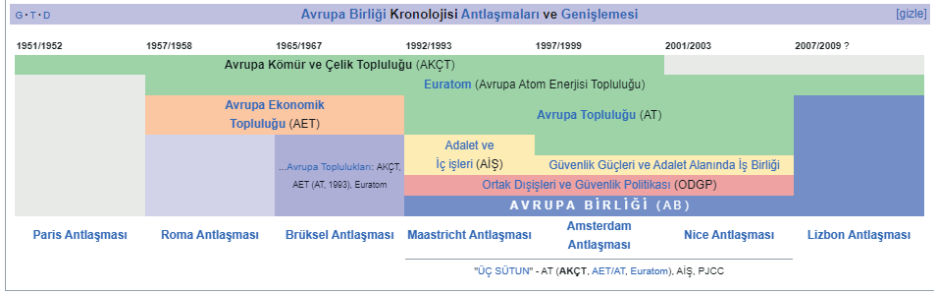
- **2003**, Selanik Zirvesi'nde Türkiye'nin, gerçekleştirdiği önemli reformlarla AB üyeliğine daha da yakınlaştığı vurgulandı ve siyasal kriterlerin yerine gelmesi durumunda 2004 sonunda Türkiye ile müzakerelerin başlatılacağı bir kez daha yinelenildi.
- **2004**, 17 Aralık 2004'te Brüksel'deki AB Konseyi Zirvesi'nde, Avrupa

Komisyonu'nun 6 Ekim 2004'te hazırladığı rapor ve öneri kararı doğrultusunda Türkiye ile müzakerelerin 3 Ekim 2005 tarihinde başlamasına oybirliğiyle kabul edildi.

- **2005**, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik sürecinde yaptığı reformlar ve anayasa değişiklikleriyle Kopenhag Kriterleri'ni tamamladığı, Şubat 2005'teki AB Brüksel zirvesinde belirtildi ve Avrupa Parlamentosu tarafından onaylandı. Türkiye, 3 Ekim 2005 tarihinden itibaren Avrupa Birliği ile tam üyelik müzakerelerine başladı.
- **2006**, Güney Kıbrıs ile yaşanan anlaşmazlıklardan ötürü 8 müzakere başlığı durduruldu[1].
- **2007**, Türkiye ile Romanya ve Bulgaristan arasında yürürlükte bulunan serbest ticaret anlaşmaları, bu ülkelerin AB üyesi olmaları nedeniyle feshedildi. Tüketicinin ve Sağlığın Korunması ve Trans-Avrupa Şebekeleri fasıllarında müzakereler açıldı.
- **2008**, Avrupa Konseyi Türkiye için Katılım Ortaklığı Belgesi'ni onayladı. Fikri Mülkiyet Hukuku ve Şirketler Hukuku fasıllarında müzakereler açıldı. Sermayenin Serbest Dolaşımı ve Bilgi Toplumuna ve Medya fasıllarında müzakereler açıldı.
- **2009**, Vergilendirme faslında müzakereler açıldı. Çevre faslında müzakereler açıldı.
- **2010**, **Gıda Güvenliği**, Veterinerlik ve Bitki Sağlığı faslında müzakereler açılmıştır.
- **2011**, 1 Mart: Ürdün Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girmiştir.
- **2012**, Türkiye ile AB arasında ilişkilere yeni bir ivme kazandırmak amacıyla hazırlanan Pozitif Gündem girişimi resmi olarak başlatılmıştır.
- **2013**, 22 No'lu Bölgesel Politika ve Yapısal Araçların Koordinasyonu Faslı müzakerelere açılmıştır.
- **2014**, AB ile çeşitli düzeyde birçok toplantılar yapıldı
- **2015**, Gümrük Birliği'nin güncellenmesine yönelik mutabakat sağlandığı Ekonomi Bakanı Sn. Nihat ZEYBEKÇİ ve AB Ticaret Komiseri Sn. Cecilia MALMSTRÖM tarafından açıklanmıştır.
- **2016**, I. Türkiye-AB Yüksek Düzeyli Ekonomik Diyalog Toplantısı gerçekleştirilmiştir.
- **2017**, II. Türkiye-AB Yüksek Düzeyli Ekonomik Diyalog Toplantısı gerçekleştirilmiştir.

- **2018**, kayda değer bir ilerleme olmadı,
- **2019**, III. Türkiye-AB Yüksek Düzeyli Ekonomik Diyalog Toplantısı gerçekleştirilmiştir.

AÇKT'den AB'ye Giden Sürecin Tarih Skalası

ⁱ AKÇT; Avrupa Kömür Çelik Topluluğu

ⁱⁱ Jean Monnet, 1888–1979 yılları arasında yaşamış bir Fransız iktisatçı ve maliyecidir. 1. Dünya Savaşı'ndan itibaren Avrupa'da birliğin sağlanması için çaba gösterdi. Savaş yıllarında Fransa ve İngiltere arasında birliğin sağlanması konusundaki çabaları dikkate alınarak 1919 yılında Milletler Cemiyeti Genel Sekreter Yardımcılığı'na atandı. Benzer çalışmaları ile dünyada birlik ve barışı sağlamaya çalıştı.

Jean Monnet, II. Dünya Savaşı yıllarında da Fransız ve İngiliz birliği için çalışmaya devam etti. 1940 yılında Fransa ve Büyük Britanya arasında federal bir birlik olan "joint communiqué" tasarladı. Bu tasarı, her iki ülkeyi birleştirmektir ve birlik şöyle anlatılmaktaydı: "İki hükümet gelecekte Fransa ve Büyük Britanya'nın iki ayrı ulus değil tek bir Anglo-Fransız Birliği olacağını beyan etmektedir. Birliğin yapılandırılması savunma, dış ilişkiler ve ekonomik ilişkiler alanlarında ortak örgütlenmeleri içerecektir.

ⁱⁱⁱ Unterzeichnung des Vertrags über die Europäische Gemeinschaft für Kohle und Stahl (EKGS) am 18. April 1951 im französischen Außenministerium. (© picture-alliance/dpa, UPI)

^{iv} <https://ataum.ankara.edu.tr/wp-content/uploads/sites/209/2017/02/Siyasi-Partilerin-Avrupa-Birligine-Bakisi.pdf#sayfa%20120>, Dönemin DSP Başkanı Masum Türker'in açıklamaları.

^v <https://www.ab.gov.tr/p.php?e=105>

^{vi} Ankara Anlaşması; https://www.mfa.gov.tr/turkiye-ile-avrupa-ekonomik-toplulugu-arasinda-bir-ortaklik-yaratan-anlasma-_ankara-anlasmasi_-12-eylul-1963-.tr.mfa#:~:text=T%C3%BCrkiye%20ile%20Avrupa%20Ekonomik%20Toplulu%C4%9Fu,D%C4%B1%C5%9Fi%C5%9Fleri%20Bakanl%C4%B1%C4%9F%C4%B1&text=Madde%20%2D%201.,Toplulu%C4%9Fu%20aras%C4%B1nda%20bir%20Ortakl%C4%B1k%20okurulmu%C5%9Ftur. Ankara Anlaşması 9. İsmet İnönü Hükümeti yani 27. Türkiye Cumhuriyeti Hükümetince imzalanmıştır. Başbakan İsmet İnönü, Cumhurbaşkanı Cemal Gür-sel'dir.

^{vii} Ankara Anlaşmasını imzalayan 9. İnönü hükümeti, Azınlık hükümetidir. https://tr.wikipedia.org/wiki/27._T%C3%BCrkiye_H%C3%BCk%C3%BBmeti

^{viii} Katma Protokol; https://www.ab.gov.tr/files/ardb/katma_protokol.pdf, AET ile Türkiye Cumhuriyeti arasında 13 Kasım 1970 tarihinde imzalanan ve 1973 yılında yürürlüğe giren bir protokol olup, geçiş döneminin hükümlerini ve tarafların üstleneceği yükümlülükleri düzenlemiştir. Türkiye Cumhuriyeti adına anlaşmaya Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil imza atmıştır.

^{ix} Abel Matutes Juan, İspanyol işinsanı ve siyasetçi, https://de.wikipedia.org/wiki/Abel_Matutes,

^x https://www.ab.gov.tr/gumruk-birligi_46234.html

^{xi} AET (AB) – TÜRKİYE HARİCİ ÜLKELERLE YAPILAN TİCARİ ANLAŞMALAR
1997

- 8 Ocak: Türkiye-Macaristan Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 29 Nisan: Türkiye-Romanya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 1 Mayıs: Türkiye-İsrail Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
- 2 Haziran: Türkiye-Litvanya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 3 Haziran: Türkiye-Estonya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 3 Ekim: Türkiye-Çek Cumhuriyeti Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.

- 23 Ekim: Türkiye-Slovak Cumhuriyeti Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 1998
- 1 Şubat: Türkiye-Romanya Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 1 Mart: Türkiye-Litvanya Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 1 Nisan: Türkiye-Macaristan Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 5 Mayıs: Türkiye-Slovenya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 16 Haziran: Türkiye-Letonya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 1 Temmuz: Türkiye-Estonya Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 11 Temmuz: Türkiye-Bulgaristan Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 1 Eylül: Türkiye ile Çek ve Slovak Cumhuriyetleri arasındaki Serbest Ticaret Anlaşmaları yürürlüğe girdi.
- 1999
- 1 Ocak: Türkiye-Bulgaristan Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 7 Eylül: Türkiye-Makedonya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 4 Ekim: Türkiye-Polonya Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 2004
- 7 Nisan: Türkiye-Fas Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 1 Mayıs: Çek Cumhuriyeti, Estonya, Letonya, Litvanya, Macaristan, Polonya, Slovak Cumhuriyeti, GKRY, Malta ve Slovenya Topluluğa tam üye oldular. Türkiye ile Çek Cumhuriyeti, Estonya, Letonya, Litvanya, Macaristan, Polonya, Slovak Cumhuriyeti ve Slovenya arasında yürürlükte bulunan serbest ticaret anlaşmaları, bu ülkelerin AB üyesi olmaları nedeniyle feshedildi.
 - 20 Temmuz: Türkiye-Filistin Serbest Ticaret Anlaşması İstanbul'da imzalandı.
 - 25 Kasım: Türkiye-Tunus Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 22 Aralık: Türkiye-Suriye Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 2005
- 1 Haziran: Türkiye-Filistin Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 1 Temmuz: Türkiye-Tunus Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 27 Aralık: Türkiye-Mısır Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 2006
- 1 Ocak: Türkiye-Fas Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
- 2007
- 1 Ocak: Türkiye ile Romanya ve Bulgaristan arasında yürürlükte bulunan serbest ticaret anlaşmaları, bu ülkelerin AB üyesi olmaları nedeniyle feshedildi. Söz konusu ülkelerle ticari ilişkiler Türkiye-AB Gümrük Birliği çerçevesinde yürütülmeye başlandı.
 - 1 Ocak: Türkiye-Suriye Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 1 Mart: Türkiye-Mısır Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 21 Kasım: Türkiye-Gürcistan Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 2008
- 1 Kasım: Türkiye-Gürcistan Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girdi.
 - 26 Kasım: Türkiye-Karadağ Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 2009
- 1 Haziran: Türkiye-Sırbistan Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 14 Temmuz: Türkiye-Şili Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
 - 1 Aralık: Türkiye-Ürdün Serbest Ticaret Anlaşması imzalandı.
- 2010
- 24 Kasım: Türkiye- Lübnan Serbest Ticaret Anlaşması imzalanmıştır.
 - 1 Mart: Türkiye-Karadağ Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girmiştir.

- 2011
- 1 Mart: Şili Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girmiştir.
 - 1 Mart: Ürdün Serbest Ticaret Anlaşması yürürlüğe girmiştir.
- 2012
- 1 Ağustos: Türkiye-Güney Kore Serbest Ticaret Anlaşması imzalanmıştır.
- 2013
- 1 Mayıs: Türkiye - Güney Kore STA'sı yürürlüğe girmiştir.
 - 1 Haziran: Türkiye-Morityus STA'sı yürürlüğe girmiştir.
- 2014
- 11 Eylül: Moldova STA'sı imzalanmıştır.
 - 16 Aralık: Faroe Adaları ile STA imzalanmıştır.
- 2016
- 1 Kasım: Türkiye-Moldova STA'sı yürürlüğe girmiştir.
- 2017
- 1 Ekim: Türkiye-Singapur ve Türkiye-Faroe Adaları STA'ları yürürlüğe girmiştir.
 - 1 Kasım: Türkiye-Moldova STA'sı yürürlüğe girmiştir.
 - 24 Aralık: Sudan ile STA imzalanmıştır.
- 2018
- 17 Mayıs: Türkiye-Venezuela Ticaretin Geliştirilmesi Anlaşması imzalanmıştır.
 - 26 Kasım: Türkiye-Katar Ticaret ve Ekonomik Ortaklık Anlaşması imzalanmıştır.
- 2019
- 1 Eylül: Türkiye-Kosova STA'sı yürürlüğe girmiştir.

xii Brexit; <https://www.lpb-bw.de/brexit>, der EU-Austritt Großbritanniens,

xiii <https://www.europarl.europa.eu/at-your-service/de/be-heard/eurobarometer>

xiv https://de.wikipedia.org/wiki/Commonwealth_of_Nations#:~:text=Das%20Commonwealth%20of%20Nations%20oder,dessen%20ehemaligen%20Kolonien%20gebildet%20wird.

<https://yenidenrefahpartisi.org.tr/page/parti-programi/14> YRP Parti programı, Avrupa Birliği başlığı altındaki açıklamalar,

https://tr.wikipedia.org/wiki/Almanya_%C5%9Fans%C3%B6lyeleri_listesi, bkz. Alman Şansölye (Başbakan) listesi

xvi https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/key-facts-and-figures/economy_de

xvii <https://ec.europa.eu/eurostat/de/>

xviii https://www.destatis.de/Europa/DE/Thema/Aussenhandel/_inhalt.html

xx <https://www.bpb.de/kurz-knapp/lexika/das-europalexikon/177213/privilegierte-partnerschaft/>, https://de.wikipedia.org/wiki/Privilegierte_Partnerschaft,

xxi https://www.ab.gov.tr/tr-ab-mali-isbirligi_5.html, Türkiye'ye verilen bu mali yardımlar çok cüz'i ve yetersizdir.

<https://ticaret.gov.tr/dis-iliskiler/avrupa-birligi/turkiye-ab-iliskilerinin-kronolojisi/2010>, linkinden daha de-taylı bilgi elde etmek mümkündür.

XIII. Türkiye, AB müzakere başlıklarının Türkiye açısından olası „Avantaj ve Dezavantajları“

MÜZAKERE FASILLARI:

1. Malların Serbest Dolaşımı
2. İşçilerin Serbest Dolaşımı
3. İş Kurma Hakkı ve Hizmet Sunumu Serbestisi
4. Sermayenin Serbest Dolaşımı
5. Kamu Alımları
6. Şirketler Hukuku
7. Fikri Mülkiyet Hukuku
8. Rekabet Politikası
9. Mali Hizmetler
10. Bilgi Toplumu ve Medya
11. Tarım ve Kırsal Kalkınma
12. Gıda Güvenliği, Veterinerlik ve Bitki Sağlığı
13. Balıkçılık
14. Taşımacılık Politikası
15. Enerji
16. Vergilendirme
17. Ekonomik ve Parasal Politika
18. İstatistik
19. Sosyal Politika ve İstihdam
20. İşletme ve Sanayi Politikası
21. Trans-Avrupa Şebekeleri
22. Bölgesel Politika ve Yapısal Araçların Koordinasyonu
23. Yargı ve Temel Haklar

24. Adalet, Özgürlük ve Güvenlik
25. Bilim ve Araştırma
26. Eğitim ve Kültür
27. Çevre
28. Tüketicinin ve Sağlığın Korunması
29. Gümrük Birliği
30. Dış İlişkiler
31. Dış, Güvenlik ve Savunma Politikası
32. Mali Kontrol
33. Mali ve Bütçesel Hükümler
34. Kurumlar

Avrupa birliği müktesebatına göre müzakere edilen başlıklarda, Türkiye'nin AB'ye katılaması durumunda olası „Avantaj“ ve „Dezavantajları“

1. Malların Serbest Dolaşımı.

Olası Dezavantajlar:

Rekabet Baskısı: AB'nin iç pazarında malların serbest dolaşımı, Türk ürünlerinin daha fazla rekabetle karşı karşıya kalmasına neden olur. Yüksek rekabet, yerli üreticilerin pazar paylarını korumak için daha fazla çaba göstermelerini gerektirir.

Standartlar ve Uyum: AB standartlarına uyum sağlama zorunluluğu, Türk üreticiler için ek maliyetler ve iş yükü demektir. Ürünlerin AB normlarına uygunluğunu sağlamak için ek testler ve belgelendirme süreçleri gerekir.

Dış Rekabetin Artması: AB ülkeleri dışında üretilen mallar, Türkiye pazarına daha kolay girebilir. Bu durum, Türk üreticilerini uluslararası rekabetle karşı karşıya bırakır.

Tarife ve Gümrük Sorunları: AB üyeliği, Türkiye'nin AB dışındaki ülkelerle olan ticari ilişkilerini etkileyebilir. AB'nin ticaret politikaları nedeniyle Türkiye, AB dışındaki ülkelerle ticaretinde kısıtlamalarla karşılaşabilir veya farklı tarifelerle muamele görür.

Olası Avantajlar:

Pazar Erişimi: AB üyeliği, Türk şirketlerine AB pazarına serbestçe erişim sağlar. AB, dünyanın en büyük ekonomik bloğu olduğundan, Türk şirketleri için geniş bir tüketici tabanı ve ticaret fırsatları sunar.

Yatırım ve Finansman: AB üyeliği, Türkiye'ye dış yatırımı artırır ve yatırımcılar için daha güvenli bir ortam yaratır. AB üyesi olmak, Türk şirketlerine AB fonlarından ve desteklerinden yararlanma imkanı sunar.

Teknolojik İlerleme: AB üyeliği, Türkiye'nin teknolojik ve endüstriyel standartlarını yükseltmesine yardımcı olur. AB'nin teknik normları ve düzenlemeleri, Türk endüstrisinin modernleşmesini teşvik eder.

İstikrarlı Ekonomik Ortam: AB'ye üyelik, Türkiye'nin ekonomik ve siyasi istikrarını artırır. AB'nin kurallarına ve standartlarına uyum sağlama, Türk iş dünyası için daha istikrarlı bir ortam yaratır.

2. İşçilerin Serbest Dolaşımı.

Olası Dezavantajlar:

Maliyetlerin Artması: Türkiye'den AB'ye işçilerin serbest dolaşımı, Türk işgücününün daha yüksek ücretler ve daha iyi çalışma koşulları arayışına girmesine neden olabilir. Bu durum, Türkiye'de işgücü maliyetlerinin artmasına ve rekabetçiliğın azalmasına yol açar.

Beyin Göçü: Türkiye'den AB ülkelerine işçi göçü, Türkiye'nin yetenekli işgücü kaybına neden olur. Özellikle nitelikli iş gücü, daha iyi fırsatlar ve çalışma koşulları nedeniyle Türkiye'den AB ülkelerine yönelir, bu da Türkiye'nin kalkınması ve rekabet gücü üzerinde olumsuz etkilere sahip olur.

Sosyal ve Kültürel Sorunlar: İşçilerin serbest dolaşımı, kültürel ve sosyal entegrasyon sorunlarına yol açar. Farklı kültürlerle ve yaşam tarzlarına uyum sağlama süreci zor olabilir ve toplumsal gerilimlere neden olabilir.

Olası Avantajlar:

Daha Geniş İş İmkanları: Türkiye'den AB ülkelerine işçilerin serbest dolaşımı, Türk işçilerine daha geniş iş olanakları sunar. AB içinde farklı sektörlerde iş bulma ve kariyer yapma fırsatları artar.

Ekonomik Büyümeye Katkı: İşçilerin serbest dolaşımı, Türkiye'nin ekonomik büyümesine katkıda bulunabilir. Türk işçilerinin AB ülkelerinde çalışması, Türkiye'ye döviz girişini artırır ve ekonomik büyümeyi destekler.

Bilgi ve Deneyim Transferi: Türk işçilerinin AB ülkelerinde çalışması, Türkiye'ye döndüklerinde kazandıkları bilgi ve deneyimleri paylaşmalarını sağlar. Bu, Türkiye'nin rekabet gücünü artırır ve yerel işgücününün niteliklerini yükseltir.

Sosyal ve Kültürel Etkileşim: İşçilerin serbest dolaşımı, farklı kültürler arasında daha fazla etkileşim ve anlayışı teşvik edebilir. Bu, Türkiye ile AB ülkeleri arasındaki sosyal ve kültürel bağları güçlendirebilir.

İş Gücü Piyasasının Esnekliği: İşçilerin serbest dolaşımı, iş gücü piyasasının esnekliğini artırabilir. İşgücü talebi ve arzı arasındaki dengesizlikleri azaltabilir ve işgücü piyasasının daha etkin çalışmasına katkıda bulunabilir.

3. İş Kurma Hakkı ve Hizmet Sunumu Serbestisi.

Olası dezavantajlar:

Rekabet Baskısı: AB üyeliği, Türk işletmeleri için daha fazla rekabet baskısı getirebilir. AB pazarına giriş, yerel işletmelerin daha yoğun rekabetle karşılaşmasına ve rekabet güçlerinin azalmasına neden olabilir.

Uyum Maliyetleri: AB'nin düzenleyici standartlarına uyum sağlamak ve AB'nin serbest rekabet ortamına adapte olmak, Türk işletmeleri için maliyetli olabilir. Mevcut iş modellerinin değiştirilmesi ve yeni standartlara uyum sağlanması gerekebilir.

Yasal ve Bürokratik Engeller: AB üyeliği sürecinde, Türkiye'nin AB'nin yasal ve bürokratik düzenlemelerine uyum sağlaması gerekebilir. Bu süreç, Türk işletmeleri için zaman alıcı ve karmaşık olabilir.

Kültürel Uyum: AB üyeliği, Türkiye'nin kültürel ve iş yapma pratiklerinde değişikliklere neden olabilir. Farklı kültürel normlar ve iş etiği standartlarına uyum sağlamak, Türk işletmeleri için problemlidir.

Sektörel Etkiler: Bazı sektörler, AB üyeliğiyle birlikte daha fazla rekabetle karşılaşabilir veya AB'nin tarife ve kota uygulamalarının kaldırılmasıyla rekabetçi baskı altında kalabilirler. Bu da Türk işletmelerinin zorlanmasına neden olabilir.

Olası Avantajlar:

Pazar Erişimi: AB üyeliği, Türk şirketlerine AB içinde geniş bir pazar erişimi sağlar. Bu, Türk işletmelerinin Avrupa'nın büyük ve çeşitli pazarlarına kolayca giriş yapmasını sağlar.

Daha Fazla Yatırım: AB üyeliği, Türkiye'ye daha fazla yabancı yatırım çekme potansiyeli sağlayabilir. AB üyeliği, yatırımcıların Türkiye'ye olan güvenini artırabilir ve yatırım ortamını iyileştirebilir.

Daha Geniş İş Fırsatları: AB üyeliği, Türk işletmelerine AB ülkelerinde daha geniş iş fırsatları sunar. AB'nin serbest dolaşımı, Türk vatandaşlarının AB ülkelerinde iş kurma ve çalışma olanaklarını artırabilir.

Daha İyi Standartlar ve Düzenlemeler: AB üyeliği, Türk işletmelerine AB'nin yüksek standartlarına uyum sağlama ve Avrupa'nın daha katı düzenlemelerine uyum sağlama fırsatı sunar. Bu, Türk şirketlerinin uluslararası rekabet gücünü artırabilir.

Tek Pazar Avantajı: AB üyeliği, Türk işletmelerine AB'nin tek pazar avantajından yararlanma fırsatı sunar. Bu, AB içinde mal ve hizmetlerin serbest dolaşımı ve engellerin azaltılması anlamına gelir, bu da Türk şirketlerinin daha kolay ve etkili bir şekilde ticaret yapmasını sağlar.

4. Sermayenin Serbest Dolaşımı.

Olası dezavantajlar:

Rekabet: AB'ye üye olmanın bir sonucu olarak Türk şirketleri, AB içindeki daha büyük ve daha rekabetçi şirketlerle rekabet etmek zorunda kalabilir. Bu durum, Türk şirketlerinin rekabet güçlerini zorlaya bilir.

Dış yatırımların etkisi: AB'ye üyelik, Türkiye'deki yabancı yatırımcılar için daha çekici bir pazar haline gelmesine rağmen, aynı zamanda Türkiye'deki yerel işletmeler için daha fazla rekabet anlamına gelir. Bu durum, yerel işletmelerin daha fazla rekabetçi baskı altında kalmasına neden olabilir.

Mali ve ekonomik istikrar: Sermayenin serbest dolaşımı, Türkiye'deki finansal piyasaların daha fazla dalgalanmaya ve dış etkilere açık hale gelmesine neden olabilir. Bu durum, Türkiye'nin ekonomik istikrarını etkileyebilir ve krizlere karşı daha hassas hale getirebilir.

Bölgesel dengesizlikler: Sermayenin serbest dolaşımı, Türkiye'deki bölgesel ekonomik, dengesizlikleri artırabilir. AB'ye üyelik, büyük ölçüde gelişmiş olan batı bölgelerindeki ekonomik faaliyetleri daha da teşvik edebilirken, doğu bölgelerini daha geri planda bırakabilir.

Olası Avantajlar:

Daha fazla yatırım ve iş fırsatları: AB üyeliği, Türkiye'ye daha fazla yabancı sermaye girişi sağlayabilir. Bu durum, Türkiye'deki işletmeler için daha fazla yatırım ve büyüme fırsatları yaratabilir.

Piyasa genişlemesi: AB üyeliği, Türkiye'nin iç piyasasını genişletebilir ve işletmelerin daha büyük bir pazarı hedeflemesine olanak tanır. Bu durum, Türk şirketlerinin büyüme potansiyelini artırabilir.

Teknolojik transfer: AB üyeliği, Türkiye'ye daha fazla teknolojik know-how ve yenilik getirebilir. AB'ye üye olan ülkelerdeki şirketlerle yapılan işbirlikleri, Türkiye'nin teknolojik altyapısını güçlendirebilir.

İşgücü hareketliliği: AB üyeliği, Türkiye'deki iş veren ve işgücünün

AB ülkelerine serbestçe hareket etmesine olanak tanır. Bu durum, Türk işçiler için daha fazla istihdam fırsatı sağlayabilir ve Türkiye'deki işgücü piyasasının esnekliğini artırabilir.

5. Kamu Alımları.

Olası Dezavantajlar:

Rekabet: AB standartlarına uyum sağlamak için Türk kamu firmalarının daha rekabetçi olmaları gerekebilir. AB içindeki daha büyük ve deneyimli firmalarla rekabet etmek Türk firmaları için zor olabilir.

Teknik Uyum: AB'nin teknik ve kalite standartlarına uyum sağlamak gerekecektir. Bu da Türk firmalarının ürün ve hizmetlerini AB standartlarına uygun hale getirmek için ek maliyet ve çaba gerektirir.

Yasal Engeller: AB'nin karmaşık hukuki yapısı ve yönetmelikleri Türk firmalarının ihalelere katılımını zorlaştırabilir. Farklı ülkeler arasında iş yapmak için uyumlu bir yasal çerçeve oluşturmak gerekir.

Tecrübe ve Ağ Etkisi: AB içindeki firmalar genellikle daha uzun süredir AB ihalelerine katılarak deneyim kazanmış ve güçlü iş ilişkilerine sahipler. Türk firmaları için bu ağa erişmek ve rekabet etmek zor olacaktır.

Yerel İşgücü ve Tedarik Zinciri: AB ülkelerindeki kamu alımları genellikle yerel işgücü ve tedarik zincirini destekleme eğilimindedir. Türk firmaları için bu yerel politikalarla başa çıkmak zor olabilir ve rekabet avantajlarını azaltabilir.

Olası Avantajlar:

Geniş Pazar Erişimi: AB üyeliği sayesinde Türkiye, Avrupa Birliği içinde geniş bir pazar erişimine sahip olur. Bu durum Türk şirketlerine AB ülkeleriyle daha fazla iş yapma fırsatı sunar.

Rekabetçi Fiyatlar: AB'ye üye olmak, Türk şirketlerine kamu alımları için rekabetçi fiyatlar sunma şansı verir. AB standartlarına uygunluk sağlayarak, Türkiye'nin ihalelere katılan şirketleri, kaliteli hizmet ve ürünleri rekabetçi fiyatlarla sunabilir.

Teknik İlerleme ve Uygulama Standartları: AB üyeliği, Türkiye'nin teknik ilerlemeye ve AB'nin uygulama standartlarına uyum sağlamasını gerektirir. Bu da Türkiye'nin kamu alımlarında, daha güvenilir ve kaliteli hizmetler sunmasına olanak tanır.

Şeffaf İhale Süreçleri: AB standartları, ihale süreçlerinin daha şeffaf ve adil olmasını gerektirir. Bu da Türkiye'nin kamu alımlarında daha şeffaf bir ortamda rekabet etmesini sağlar ve yolsuzluk riskini azaltır.

6. Şirketler Hukuku.

Olası Dezavantajlar:

Uyum Süreci: AB'nin şirketler hukuku standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'deki mevzuatın revize edilmesi gerekir. Bu süreç maliyetli ve zaman alacaktır.

Rekabet Baskısı: AB standartlarına uyum sağlama, Türk şirketlerinin rekabet edebilirliğini etkileyebilir. Daha sıkı düzenlemeler ve standartlar, bazı şirketler için maliyet artışına neden olabilir.

Yasal Karmaşıklık: AB'nin karmaşık şirketler hukuku kuralları, Türk işletmeleri için yeni yasal gereklilikler ve prosedürler getirebilir. Bu da şirketlerin uyum sağlamak için ek kaynaklar harcamasını gerektirir.

Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeler İçin Zorluklar: Küçük ve orta ölçekli işletmeler, AB'nin hukuki düzenlemeleriyle başa çıkmakta zorlanabilirler. Bu durum onların rekabet gücünü olumsuz etkiler.

Denetim ve İzleme Gereksinimleri: AB'nin daha sıkı denetim ve izleme gereksinimleri, Türk şirketlerinin operasyonel ve yönetsel süreçlerinde daha fazla düzenlemeye tabi olmalarını gerektirebilir.

Kültürel Farklılıklar: AB'nin iş yapma kültürü ve hukuki yapıları, Türkiye'nin geleneksel iş uygulamalarıyla gelişebilir. Bu da adaptasyon sürecini zorlaştırır.

Olası Avantajlar:

Daha İyi Hukuki Altyapı: AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'nin mevzuatı güncellemesi gerekebilir. Bu, daha şeffaf, adil ve etkili bir hukuki altyapı oluşturabilir.

Daha Yüksek Güven ve İtibar: AB'ye üye olmak, Türk şirketlerine uluslararası arenada daha yüksek güven ve itibar kazandırabilir. AB standartlarına uyum, yabancı yatırımcılar için Türkiye'yi daha çekici hale getirir.

Daha Fazla Yatırım ve Ticaret Fırsatları: AB üyeliği, Türk şirketlerinin Avrupa pazarına daha kolay erişim sağlamasına olanak tanırken, Avrupa şirketlerinin de Türkiye'ye yatırım yapmasını teşvik

edebilir.

Daha İyi İş İmkanları: AB'nin daha şeffaf ve adil iş ortamı yaratma çabaları, Türkiye'deki işletmeler için daha iyi iş imkanları sunabilir. Daha düzenli bir iş ortamı, rekabeti artırır, şeffaflığı sağlar.

Tek Pazar ve Standartlar: AB'ye üye olmak, Türkiye'nin AB ülkeleriyle ticaret yapmasını kolaylaştırır. Ortak bir pazar ve standartlar, işletmeler için ticarete hukuki engelleri azaltır ve maliyetleri düşürür.

Teknik Destek ve Danışmanlık: AB üyeliği, Türk şirketlerine AB'nin hukuki destek ve danışmanlık hizmetlerinden yararlanma fırsatı sunabilir. Bu, şirketlerin daha verimli ve rekabetçi hale gelmelerine yardımcı olabilir.

7. Fikri Mülkiyet Hukuku.

Olası Dezavantajlar:

Uyum Süreci: AB'nin fikri mülkiyet hukuku standartları, Türkiye'ninkilerden farklılık göstermekte. Türkiye, AB standartlarına uyum sağlamak için mevzuatında ve uygulamalarında önemli değişiklikler yapmak zorunda kalacaktır.

Yetersiz Koruma: Türkiye'nin mevcut fikri mülkiyet koruma düzeni AB'nin standartlarına göre yetersiz kalabilir. Bu durum, Türkiye'deki şirketlerin ve yatırımcıların haklarını korumakta zorluklar yaşamasına neden olabilir.

İnfrastüktür ve Bilinç: AB ülkelerindeki fikri mülkiyet hukukuyla ilgili altyapı ve bilinç düzeyi, Türkiye'ye kıyasla daha gelişmiştir. Türkiye'nin bu alanda altyapısını ve toplumsal bilinci güçlendirmesi gerekecektir.

Yargı Sistemi: Türkiye'nin yargı sistemi, AB standartlarına uygunluk konusunda, bazı eleştirilere maruz kalacaktır. Fikri mülkiyet haklarıyla ilgili davaların etkin bir şekilde çözülmesi ve hakların korunması için yargı sisteminin güçlendirilmesi gerekecektir.

Olası Avantajlar:

Standartlar ve Uyum: AB'nin fikri mülkiyet hukuku standartları, uluslararası alanda kabul görmüş ve genellikle daha gelişmiştir. Türkiye, AB'ye üye olarak bu standartlara uyum sağlayarak uluslararası alanda rekabet gücünü artırabilir.

Ticaret Kolaylığı: AB üyesi olmak, Türkiye'nin fikri mülkiyet haklarına ilişkin ticari ilişkilerinde kolaylıklar sağlayacaktır. Ortak pazar içinde, fikri mülkiyet haklarının korunması ve ihlallerin önlenmesi için daha etkin mekanizmalar bulunmaktadır.

Yatırım ve İnovasyon: AB üyeliği, Türkiye'ye yatırım yapmak isteyen şirketler için güvenilir bir hukuki çerçeve sunacaktır. Bu da ülkeye daha fazla yatırım çekme potansiyeli yaratır ve yerli inovasyonu teşvik eder.

Bilgi ve Tecrübe Paylaşımı: AB üyeliği, Türkiye'nin fikri mülkiyet hukuku alanında AB ülkeleriyle bilgi ve tecrübe paylaşımını artıracaktır. Bu sayede Türkiye, daha etkin politikalar geliştirme ve uygulama imkanına sahip olur.

Daha İyi Hukuki Altyapı: AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'nin mevzuatı güncelleme gerekebilir. Bu, daha şeffaf, adil ve etkili bir hukuki altyapı oluşturabilir.

Daha Yüksek Güven ve İtibar: AB'ye üye olmak, Türk şirketlerine uluslararası arenada daha yüksek güven ve itibar kazandırabilir. AB standartlarına uyum, yabancı yatırımcılar için Türkiye'yi daha çekici hale getirir.

Daha Fazla Yatırım ve Ticaret Fırsatları: AB üyeliği, Türk şirketlerinin Avrupa pazarına daha kolay erişim sağlamasına olanak tanırken, Avrupa şirketlerinin de Türkiye'ye yatırım yapmasını teşvik edebilir.

Daha İyi İş İmkanları: AB'nin daha şeffaf ve adil iş ortamı yaratma çabaları, Türkiye'deki işletmeler için daha iyi iş imkanları sunabilir. Daha düzenli bir iş ortamı, rekabeti artırır, şeffaflığı sağlar.

Tek Pazar ve Standartlar: AB'ye üye olmak, Türkiye'nin AB ülkeleriyle ticaret yapmasını kolaylaştırır. Ortak bir pazar ve standartlar, işletmeler için ticarete hukuki engelleri azaltır ve maliyetleri düşürür.

Teknik Destek ve Danışmanlık: AB üyeliği, Türk şirketlerine AB'nin hukuki destek ve danışmanlık hizmetlerinden yararlanma fırsatı sunabilir. Bu, şirketlerin daha verimli ve rekabetçi hale gelmelerine yardımcı olabilir.

8. Rekabet Politikası.

Olası Dezavantajlar:

Yerli Şirketlerin Rekabet Gücü: AB'ye katılım, Türkiye'deki yerli şirketlerin AB pazarına uyum sağlamalarını ve rekabet etmelerini zorlaştırabilir. AB'nin daha gelişmiş ve büyük şirketleriyle rekabet etmek için teknolojik ve operasyonel açıdan daha fazla yatırım yapmaları gerekecektir.

Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeler (KOBİ'ler): AB'nin rekabet politikası genellikle büyük şirketleri korurken, KOBİ'ler için daha fazla kısıtlama getirebilir. Bu durum, Türkiye'deki KOBİ'lerin rekabet güçlerini azaltabilir ve büyümelerini engelleyebilir.

Yerli Pazarın Erozyonu: AB'ye katılım, Türkiye'deki yerli pazarın AB ürünleriyle doldurulmasına ve yerel üreticilerin rekabet edebilme yeteneklerini azaltabilir. Bu durum, bazı sektörlerde yerli üretimin azalmasına ve işsizlik artışına yol açabilir.

Rekabet Politikasının Yönetimi: AB'nin rekabet politikası, AB Komisyonu tarafından yönetilir ve denetlenir. Türkiye, bu politikalara uyum sağlamak için AB'nin karar alma süreçlerine katılmak zorunda kalıp, kendi politika önerilerini göz ardı etmek durumunda kalacaktır.

Pazar Erişimi ve Ticaret Engelleri: AB pazarına giriş, Türk şirketleri için bazı engeller çıkarabilir. AB'nin belirli sektörlerdeki korumacı politikaları veya ticaret engelleri, Türk şirketlerinin AB pazarına erişimini kısıtlayabilir ve rekabet avantajlarını azaltabilir.

Olası Avantajlar:

Daha Adil Rekabet Ortamı: AB'nin rekabet politikası, adil rekabeti teşvik ederek pazardaki bozulmaları önler. Türkiye'nin AB standartlarına uyum sağlamasıyla birlikte, Türk şirketleri daha adil bir rekabet ortamında faaliyet gösterebilir.

Tek Pazar Erişimi: AB'ye katılım, Türk şirketlerinin AB içinde serbestçe faaliyet gösterebilmesini sağlar. Bu, Türk şirketlerinin AB içinde geniş bir pazar potansiyeline erişmelerini sağlayarak büyümelerini ve gelişmelerini teşvik edebilir.

Rekabetçiliği Artırıcı Politikalar: AB'nin rekabet politikası, yenilikçiliği teşvik eder ve tüketici faydasına olan rekabetçi bir ortamın oluşturulmasına odaklanır. Türkiye'nin bu politikalara uyum sağlaması, Türk şirketlerinin daha rekabetçi ve yenilikçi olmalarını teşvik edebilir.

Ticaret Kolaylığı: AB üyesi olmak, Türkiye'nin AB ülkeleriyle ticaret yapma süreçlerini kolaylaştırabilir. Ortak bir ticaret alanı oluşturarak gümrük vergileri ve diğer ticaret engellerini azaltabilir, böylece Türk şirketleri için ticaret maliyetlerini düşürebilir.

9. Mali Hizmetler.

Olası Dezavantajlar:

Rekabet Baskısı: AB'nin serbest rekabet politikaları, yerel mali kurumları uluslararası rekabetle karşı karşıya bırakabilir ve bu da yerel kurumların rekabet edebilme yeteneğini güçleştirir.

Regülasyonlar: AB'nin mali hizmetler alanındaki katı düzenlemeleri, Türkiye için yüksek uyum maliyetleri ve karmaşıklık getirebilir. Bu da bazı kuruluşların iş yapma maliyetlerini artırabilir.

Tek Pazarın Zorlukları: AB içinde serbest dolaşım, Türkiye için mali hizmetler sektöründe daha fazla rekabet ve buna bağlı olarak kârlılıkta azalma anlamına gelebilir.

Tek Para Birimi Etkileri: Euro'ya geçiş, Türkiye için kendi para birimini kontrol etme özgürlüğünü kaybetmesi anlamına gelir. Bu durum, ekonomik şoklara karşı daha sınırlı bir politika alanı bırakır.

Risk Paylaşımı: AB ülkeleri arasında mali hizmetler alanında yaşanan krizlerin etkileri, Türkiye'yi de etkileyebilir ve risklerin paylaşılmasını gerektirebilir. Bu da Türkiye için ekonomik istikrarın daha az kontrol edilebilir olmasına neden olabilir.

Olası Avantajlar:

Piyasa Erişimi: AB üyeliği, Türk finans kuruluşlarına Avrupa'nın geniş iç pazarına erişim sağlayabilir. Bu, Türk finansal kurumlarının müşteri tabanını genişleterek daha fazla iş fırsatı yaratır.

Daha İyi Regülasyon ve Denetim: AB standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin mali hizmetler sektöründe daha iyi regülasyon ve denetim uygulamaları benimsemesine yardımcı olabilir. Bu, yerel finansal piyasaların güvenilirliğini artırabilir ve yatırımcıların güvenini kazanabilir.

Daha Güçlü Finansal Altyapı: AB'ye entegrasyon, Türkiye'nin finansal altyapısını geliştirmesine ve modernleşmesine olanak tanır. Bu, ödeme sistemleri, bankacılık altyapısı ve diğer finansal hizmetlerin kalitesini artırabilir.

Yatırım ve Finansal Akışlar: AB üyeliği, Türkiye'ye yabancı yatırımları artırabilir ve finansal akışları teşvik edebilir. Bu da Türk ekonomisine ve finans sektörüne, önemli bir ivme kazandırabilir.

Finansal İnovasyon ve Gelişim: AB ile entegrasyon, Türkiye'nin finansal inovasyon ve teknolojik gelişim konusundaki potansiyelini artırabilir. AB standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin finansal hizmetler alanında daha rekabetçi ve yenilikçi bir oyuncu olmasını sağlayabilir.

10. Bilgi Toplumu ve Medya.

Olası Dezavantajlar:

Medya Özgürlüğü ve Sansür: AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'nin medya özgürlüğünü genişletmesi ve sansür kısıtlamalarını kaldırması gerekebilir. Bu, durum Türk toplumunun ahlak ve kültür değerleri ile ters düşebilir.

Yabancı Yatırımların Etkisi: AB üyeliği ile birlikte Türkiye'deki medya sektörüne daha fazla yabancı yatırım girebilir. Bu, yerel medya kuruluşlarının rekabet gücünü azaltabilir ve kültürel çeşitliliği olumsuz etkileyebilir.

Telif Hakları ve İçerik Kısıtlamaları: AB'nin telif hakları ve içerik düzenlemeleri, Türkiye'deki medya şirketlerini ve dijital platformları etkileyebilir. Bu, içerik üreticileri için ek maliyetler ve kısıtlamalar getirebilir.

Tekelleşme ve Rekabet Sorunları: AB'ye uyum süreci, medya sektöründe tekelleşme ve rekabet sorunlarına yol açabilir. Büyük medya kuruluşlarının, pazar hakimiyeti artabilir ve rekabet ortamı olumsuz etkilenebilir.

Olası Avantajlar:

Standartların Yükseltilmesi: AB üyeliği sürecinde, Türkiye'nin bilgi toplumu ve medya alanındaki standartlarını yükseltmesi beklenmektedir. Bu, daha güçlü bir altyapı, daha iyi hizmetler ve kaliteli içerik sunma yeteneği anlamına gelir.

Yatırım ve Teknoloji Transferi: AB'ye üye olmak, Türkiye'yi uluslararası yatırımcılar ve teknoloji şirketleri için daha cazip hale getirebilir. Bu da bilgi ve iletişim teknolojilerinde yatırımın artması ve teknoloji transferinin hızlanması anlamına gelir.

Medya Özgürlüğü ve Çeşitliliği: AB normlarına uyum sağlamak, Türkiye’de medya özgürlüğünü ve çeşitliliğini artırabilir. Daha bağımsız ve çeşitli medya kuruluşları, demokratik sürece katkı sağlayabilir.

Kültürel Değişim ve İşbirliği: AB üyeliği, kültürel değişim ve işbirliği fırsatları sunar. Türkiye, Avrupa’daki diğer ülkelerle daha yakın ilişkiler kurabilir ve kültürel çeşitliliği artırabilir.

Rekabet Gücü Artışı: AB’ye üye olmak, Türkiye’nin medya sektöründe rekabet gücünü artırabilir. Daha fazla pazara erişim, daha büyük bir izleyici kitlesi ve daha geniş bir reklam pazarı, yerel medya şirketlerinin büyümesine olanak tanır.

11. Tarım ve Kırsal Kalkınma.

Olası Dezavantajlar:

Rekabet Baskısı: AB’ye üye olmak, Türkiye’nin tarım sektöründe Avrupa’daki daha gelişmiş ve rekabetçi tarım endüstrisiyle rekabet etmesini gerektirebilir. Bu, yerel çiftçilerin ve küçük işletmelerin rekabet gücünü azaltabilir.

Standartlara Uyum Zorlukları: AB’nin tarım ve gıda güvenliği standartlarına uyum sağlamak, Türkiye için maliyetli olabilir. Bu standartlara uyum sağlamak için çiftçiler ve işletmelerin altyapılarını ve üretim yöntemlerini yenilemeleri gerekebilir.

Subvansiyonların Etkisi: AB’nin tarım politikaları, bazı tarım ürünlerinin fiyatlarını etkileyebilir ve Türkiye’nin tarım sektöründeki belirli ürünler için rekabet avantajını azaltabilir. Ayrıca, AB’nin tarım politikaları altında, Türk çiftçilerin AB ülkelerinden gelen rekabetçi ürünlere karşı, korunması zorlaşabilir.

Kırsal Göç Artışı: AB’ye üyelik, kırsal alanlarda tarım dışı istihdam olanaklarının artmasıyla sonuçlanabilir. Bu durum, kırsal bölgelerden şehirlere göçü artırabilir ve kırsal kalkınmayı olumsuz etkileyebilir.

Kültürel ve Çevresel Etkiler: AB standartlarına uyum sağlamak için tarım uygulamalarında değişiklikler gerekebilir, bu da yerel tarım kültürünü ve çevresel dengeyi etkileyebilir.

Olası Avantajlar:

Pazar Erişimi: AB üyeliği, Türk tarım ürünlerinin Avrupa pazarına daha kolay erişmesini sağlayabilir. Bu, Türk çiftçilerin ve üreticilerin daha geniş bir pazar potansiyeline sahip olmalarını ve ihracatlarını

artırmalarını sağlayabilir.

Teknoloji Transferi ve İnovasyon: AB üyeliği sürecinde, Türkiye tarım sektörüne daha fazla teknoloji transferi ve yenilik getirebilir. AB'nin teknolojik ve bilimsel kaynaklarından faydalanarak tarım verimliliğini artırabilir ve sürdürülebilir tarım uygulamalarını benimseyebilir.

Kırsal Kalkınma Programları: AB üyeliği, Türkiye'nin kırsal alanlardaki kalkınma projelerine daha fazla kaynak ve destek sağlayabilir. AB'nin tarım politikaları altında, kırsal altyapının geliştirilmesi, tarım dışı istihdamın teşvik edilmesi ve kırsal yaşam kalitesinin artırılması için fonlar ve programlar sunulabilir.

Kalite Standartları ve Güvence: AB'nin tarım ve gıda güvenliği standartlarına uyum sağlamak, Türk tarım ürünlerinin kalitesini artırabilir. Bu da hem yerel tüketiciler hem de uluslararası pazarlar için daha güvenilir ve rekabetçi ürünlerin üretilmesine olanak tanır.

Çevresel Denge ve Sürdürülebilirlik: AB normlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin tarım ve kırsal kalkınma alanında çevresel dengiyi korumasını ve sürdürülebilir tarım uygulamalarını teşvik etmesini sağlayabilir.

12.Gıda Güvenliği, Veterinerlik ve Bitki Sağlığı.

Olası Dezavantajlar:

Standart Uyum Sorunları: AB'nin gıda güvenliği, veterinerlik ve bitki sağlığı standartları dünya çapında kabul gören ve oldukça katı olan standartlardır. Türkiye'nin AB'ye girişi durumunda, mevcut sistemlerini AB standartlarına uygun hale getirmek için önemli düzenlemeler ve yatırımlar gerekecektir. Bu da zaman alıcı ve maliyetli bir süreç olabilir.

Altyapı ve Kapasite Sorunları: Türkiye'nin mevcut gıda güvenliği, veterinerlik ve bitki sağlığı altyapısı AB normlarına uygun değil. AB'ye uyum sağlamak için bu altyapının yenilenmesi ve güçlendirilmesi gerekecektir. Bu da zaman ve kaynak gerektirecek önemli bir çaba gerektirir.

Maliyetler: AB standartlarına uyum sağlamak için yapılacak reformlar ve altyapı iyileştirmeleri yüksek maliyetli olabilir. Bu maliyetlerin finansmanı ve yönetimi Türkiye için önemli bir zorluk olabilir.

Tarım Politikası Uyum Sorunları: AB'nin tarım politikası, tarım destekleri ve sübvansiyonlar gibi konularda Türkiye'nin mevcut tarım

politikaları ve uygulamalarıyla uyum sağlaması gerekebilir. Bu da tarım sektöründe yapısal değişiklikler ve uyum sürecinde belirsizliklerle karşılaşılmasına neden olabilir.

Olası Avantajlar

Piyasa Erişimi ve Ticaret Kolaylığı: AB üyesi olmak, Türkiye'nin AB pazarına daha kolay ve düşük maliyetlerle ihracat yapmasını sağlayabilir. AB'nin katı standartlarına uyum sağlamak, Türk ürünlerinin AB pazarında rekabet edebilirliğini artırabilir.

Teknik ve Kurumsal Destek: AB üyeliği, Türkiye'ye gıda güvenliği, veterinerlik ve bitki sağlığı konularında teknik ve kurumsal destek sağlayabilir. AB'nin deneyimi ve uzmanlığından faydalanarak, Türkiye'nin bu alanlarda kapasitesini artırması mümkündür.

Kalite Standartlarının Yükseltilmesi: AB standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin yerel gıda güvenliği ve veterinerlik standartlarını yükseltmesine ve tüketiciler için daha güvenilir ürünler sunmasına olanak tanır.

Rekabet Gücünün Artması: AB'nin katı standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin uluslararası alanda daha rekabetçi bir konuma gelmesine yardımcı olabilir. AB pazarında daha yüksek kaliteli ürünler sunarak, Türkiye'nin dünya genelinde marka değerini artırabilir.

13. Balıkçılık.

Olası Dezavantajlar:

Kotalar ve Kontroller: AB, balıkçılık faaliyetlerini düzenlemek için avlanma kotaları ve diğer kontroller uygular. Türkiye'nin AB'ye katılmasıyla, Türk balıkçılar AB'nin belirlediği kotalara ve deniz alanlarına erişim sınırlamalarına tabi olabilir. Bu durum, Türk balıkçılar için rekabet gücünü azaltabilir ve avlanma alanlarının sınırlı olması nedeniyle üretimi etkileyebilir.

Lisanslama ve Sertifikasyon: AB'nin balıkçılık sektörü için belirlediği lisanslama ve sertifikasyon gereksinimleri, Türk balıkçılar için ek bir engel olabilir. AB standartlarına uyum sağlamak için gerekli olan belgelendirme ve sertifikasyon süreçleri, Türkiye'nin balıkçılık ürünlerinin AB pazarına girişini zorlaştırabilir.

Rekabet ve Teknoloji: AB ülkeleri, gelişmiş teknoloji ve donanımla donatılmış balıkçılık filolarına sahiptir. Türk balıkçılar, AB ülkeleriyle rekabet etmek için daha ileri teknolojiye yatırım yapmak zorunda ka-

labilirler. Bu da maliyetleri artırabilir ve rekabet gücünü azaltabilir.

Balıkçılık Subvansiyonları: AB ülkeleri, balıkçılık sektörünü desteklemek için çeşitli subvansiyonlar ve teşvikler sağlar. Türkiye'nin AB'ye katılması durumunda, Türk balıkçılar bu subvansiyonlardan yararlanamayabilir ve rekabet avantajı kaybedebilirler.

Pazar Fiyatları ve Talep: AB pazarında talep ve fiyatlar yüksek seyreder. Türk balıkçılar, dış pazarlarda yaşanan bu fiyatlandırmaya yönelebilir. Bu durum iç piyasada daralmaya yol açıp, fiyat istikrarını bozabilir.

Olası Avantajlar:

Pazar Çeşitliliği: AB üyeliği, Türkiye'nin AB pazarına kolay erişim sağlayarak ihracat olanaklarını artırabilir. AB, dünyanın en büyük balık tüketicisi ve Türkiye'nin balıkçılık ürünlerine olan talebi karşılayabileceği büyük bir pazar sunar.

Teknik Destek ve Kaynaklar: AB üyeliği, Türkiye'ye balıkçılık sektöründe teknik destek ve kaynaklar sağlayabilir. AB, balıkçılık yönetimi, denetim ve kalite kontrolü konusunda deneyim ve uzmanlık sunabilir.

Uyumluluk ve Standartlar: AB'ye katılarak, Türkiye'nin balıkçılık sektörünü, AB standartlarına uyumlu hale getirmesi gerekebilir. Bu, Türkiye'nin balıkçılık ürünlerinin kalitesini ve güvenilirliğini artırabilir, AB pazarına erişimi kolaylaştırabilir ve uluslararası rekabet gücünü artırabilir.

Teknolojik İlerleme: AB üyeliği, Türkiye'nin balıkçılık sektöründe teknolojik yeniliklere erişimini artırabilir. AB'nin gelişmiş balıkçılık teknolojileri ve en iyi uygulamaları, Türkiye'nin balıkçılık endüstrisini modernize etmesine yardımcı olabilir.

Pazar İmkanları ve Ticaret Anlaşmaları: AB'ye üye olmak, Türkiye'nin AB dışındaki ülkelerle ticaret anlaşmaları yapma konusunda avantaj sağlayabilir. Bu, Türkiye'nin balıkçılık ürünlerini daha geniş bir pazara ihraç etme fırsatı sunabilir ve ticaret hacmini artırabilir.

14. Taşımacılık Politikası.

Olası Dezavantajlar:

Regülasyon ve Standartlar: AB üyesi olmak, Türkiye'nin taşımacılık sektöründe AB'nin belirlediği düzenlemelere ve standartlara uyum sağlamasını gerektirecektir. Bu uyum süreci, Türk taşımacılık şirketleri için ek maliyetler doğurabilir ve mevcut iş yapma şekillerini

değiştirmelerini gerektirebilir. Örneğin, AB'nin çevre koruma standartlarına uyum sağlama veya iş sağlığı ve güvenliği gereksinimlerini yerine getirme gibi konular önemli olacaktır.

Maliyet Artışı ve Yatırım Gereksinimleri: AB'ye katılım süreci, Türk taşımacılık şirketleri için ek maliyetler doğurabilir. AB'nin belirlediği düzenlemelere uyum sağlamak için altyapı iyileştirmeleri, teknoloji yatırımları ve personel eğitimi gibi ek maliyetler ortaya çıkabilir. Bu da şirketlerin maliyetlerini artırabilir ve kar marjlarını etkileyebilir.

Teknolojik ve İnovasyon Baskısı: AB içindeki taşımacılık sektörü, sürekli olarak teknolojik ve inovasyon alanlarında ilerlemektedir. Türkiye'nin AB'ye katılımı durumunda, Türk taşımacılık şirketlerinin de bu trendlere ayak uydurması ve teknolojik gelişmelere yatırım yapması gerekebilir. Bu da şirketler için ek yatırım ve değişim gereksinimleri doğurabilir.

Çalışma Koşulları ve İstihdam: AB'nin belirlediği iş sağlığı ve güvenliği standartları, çalışma saatleri düzenlemeleri ve diğer çalışma koşulları Türk taşımacılık şirketlerinin iş yapma şekillerini etkileyebilir. AB'ye katılım süreci, Türkiye'deki taşımacılık sektöründe çalışanların haklarını ve koşullarını iyileştirmeyi gerektirecektir.

Olası Avantajlar:

Pazar Erişimi ve Ticaret Fırsatları: AB üyesi olmak, Türkiye'nin taşımacılık sektöründeki şirketler için AB'nin geniş iç pazarına tam erişim sağlar. AB, dünyanın en büyük ekonomik bloğu olarak büyük bir ticaret potansiyeline sahiptir. Türk taşımacılık şirketleri, AB içindeki müşterilere daha kolay ulaşabilir ve ticaretlerini artırabilirler.

Teknik ve Kalite Standartlarına Uyum: AB'nin belirlediği teknik standartlara uyum sağlamak, Türk taşımacılık şirketlerinin hizmet kalitesini ve güvenliğini artıracaktır. AB standartlarına uyum, Türk şirketlerinin uluslararası pazarda daha rekabetçi olmalarına ve müşteri güvenini kazanmalarına yardımcı olur.

Daha İyi Altyapı ve Lojistik Ağlar: AB üyeliği, Türkiye'nin taşımacılık altyapısını geliştirmek için finansal destek ve yatırımlar sağlayabilir. Bu yatırımlar, limanlar, havaalanları, demiryolları ve karayolları gibi taşımacılık altyapısının modernizasyonunu ve genişletilmesini içerebilir. Daha iyi altyapı ve lojistik ağlar, Türk taşımacılık sektörünün verimliliğini artırır.

Yasal ve Bürokratik Kolaylıklar: AB üyesi olmak, Türkiye'nin AB içindeki taşımacılık faaliyetleri için daha düzenli bir hukuki çer-

geve sağlayabilir. Ortak bir hukuki platform, iş yapma süreçlerini basitleştirir. Sınırları aşan taşımacılık operasyonlarını kolaylaştırır ve işbirliği olanaklarını artırır.

Teknolojik İlerleme ve İnovasyon: AB üyeliği, Türkiye'nin taşımacılık sektöründe teknolojik ilerlemeyi teşvik eder. AB'nin AR-GE yatırımları ve teşvikleri, Türk taşımacılık şirketlerinin daha yenilikçi ve sürdürülebilir çözümler geliştirmesine olanak tanır. Bu da sektörde rekabet avantajı sağlar ve gelecekteki büyümeyi destekler.

15. Enerji.

Olası Dezavantajlar:

Enerji Arz Güvenliği ve Bağımsızlığı: AB'ye katılım, Türkiye'nin enerji arz güvenliği ve bağımsızlığı üzerinde bazı etkilere sahip olabilir. AB üyesi olmak, Türkiye'nin enerji politikalarını AB'nin genel stratejileriyle uyumlu hale getirmesini gerektirebilir. Bu durum, Türkiye'nin enerji tedarikçileri ve tedarik rotaları konusunda daha fazla koordinasyon ve işbirliği yapmasını gerektirir. Ancak, bazı durumlarda bu, Türkiye'nin enerji arzı üzerindeki kontrolünü azaltabilir ve uluslararası pazarlardaki dalgalanmalara daha fazla duyarlı hale getirir.

Enerji Piyasalarına Uyum Sağlama: AB'nin enerji iç piyasaları, rekabeti teşvik etmek ve enerji tedarikini çeşitlendirmeyi amaçlamaktadır. Türkiye'nin AB'ye katılması durumunda, Türk enerji piyasalarının AB standartlarına uyum sağlaması gerektirir. Bu, Türkiye'nin enerji altyapısında ve düzenlemelerinde değişiklikler yapmasını zorunlu kılar. Bu da zaman alıcı ve maliyetli bir süreç olur.

Yatırım ve Altyapı Geliştirme: AB'ye katılım süreci, Türkiye'nin enerji altyapısını modernize etme ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yatırım yapmaya zorunlu kılar. Bu, Türkiye'nin ek yatırım ve altyapı geliştirme çabalarına odaklanmasını gerektirir. Ancak, bu yatırımlar uzun vadede enerji güvenliği ve çevresel sürdürülebilirlik açısından önemli faydalar sağlayabilir.

Teknik Standartlara Uyum: AB'nin belirlediği teknik standartlara uyum sağlamak, Türkiye'nin mevcut enerji sistemlerini ve uygulamalarını revize etmesini gerektirebilir. Bu, Türkiye'nin enerji altyapısında ve işleyişinde değişiklikler yapmasını gerektirebilir ve bu da maliyetli ve karmaşık bir süreçtir.

Politik Koordinasyon ve İşbirliği Zorlukları: AB'ye katılım, Türkiye'nin enerji politikalarını AB'nin genel enerji stratejileriyle uyumlu hale getirmesini gerektirir. Bu, Türkiye'nin kendi ulusal çıkarları ile AB'nin

beklentileri arasında denge kurma zorluğunu ortaya çıkarır. Ayrıca, Türkiye'nin AB üyeleriyle ve AB'nin diğer ortaklarıyla enerji konusunda işbirliği yapması ve uyumlu politikalar oluşturması gerekecektir.

Olası Avantajlar:

Yatırım ve Teknoloji Transferi: AB üyeliği, Türkiye'nin enerji altyapısını modernize etmek için önemli yatırım ve teknoloji transferi fırsatları sunabilir. AB'nin enerji politikaları ve fonları, Türkiye'nin yenilenebilir enerji kaynaklarına yatırım yapmasını teşvik eder. Ayrıca, AB üyeliği sayesinde Türkiye, yenilikçi teknolojilere daha kolay erişebilir ve enerji verimliliğini artırabilir.

Pazar Entegrasyonu ve Rekabet: AB üyeliği, Türkiye'nin enerji piyasalarının AB iç piyasasıyla daha fazla entegre olmasını sağlar. Bu, enerji ticaretinin serbestleştirilmesini ve rekabetin artırılmasını teşvik eder.

Çevresel ve Sürdürülebilir Kalkınma: AB üyeliği, Türkiye'nin çevresel standartlara uyum sağlamasını teşvik eder. AB'nin sürdürülebilir enerji politikaları, Türkiye'nin karbon salınımını azaltmasına ve çevre dostu teknolojilere yatırım yapmasına yardımcı olur. Bu da çevresel sürdürülebilirlik ve yeşil ekonomi alanında Türkiye'ye önemli fırsatlar sunar.

16.Vergilendirme.

Olası Dezavantajlar:

Vergi Uyum Süreci: AB'ye üye olmak için Türkiye'nin vergi sistemini AB standartlarına uyumlu hale getirmesi gerekir. Bu uyum süreci, vergi politikalarının yeniden yapılandırılmasını ve bazı vergi avantajlarının kaybedilmesini gerektirebilir. Örneğin, Türkiye'nin vergi oranlarını artırması ve vergi muafiyetlerini azaltması gerekebilir.

Artan Mali Yükler: AB standartlarına uyumlu vergi politikaları genellikle daha yüksek vergi oranlarını ve daha katı vergi denetimlerini içerir. Bu durum, işletmeler ve bireyler üzerinde artan mali yüklerle sonuçlanabilir. Vergi ödemeleri ve vergi denetimleri için harcanan kaynaklar artabilir.

Vergi Rekabet Gücü: AB üyeliği, Türkiye'nin vergi rekabet gücünü etkileyebilir. AB üyeleri arasında bir uyum sağlamak için Türkiye'nin vergi politikalarını AB standartlarına uygun hale getirmesi gerekecektir. Bu durum, Türkiye'nin vergi avantajlarını azaltabilir ve yatırımcıların dikkatini çekme potansiyelini azaltabilir.

Ekonomik Uyum Sorunları: AB'ye katılım süreci, Türkiye'nin ekonomisini AB ekonomisine entegre etme gereksinimini ortaya koyar. Bu süreç, vergilendirme politikalarının yanı sıra ekonomik politikaların genel yapılanmasını da etkileyebilir. Örneğin, AB'nin ekonomik düzenlemeleri ve standartlarına uyum için Türkiye'nin ekonomik yapısını değiştirmesi gerekebilir.

Küçük İşletmeler ve Gelir Dağılımı: AB'ye katılım süreci, özellikle küçük işletmeler ve düşük gelirli bireyler için vergi avantajlarının azalmasına neden olabilir. Bu durum, gelir dağılımındaki eşitsizliği artırabilir ve küçük işletmelerin rekabet gücünü azaltabilir.

Olası Avantajlar:

Daha İyi Vergi Yönetimi ve Denetimi: AB standartlarına uyum süreci, vergi idaresi ve denetiminde daha etkin bir yapı oluşturabilir. Bu, vergi kaçakçılığını ve kayıtdışılığı azaltabilir, vergi toplama süreçlerini modernize edebilir ve vergi gelirlerinin daha adil bir şekilde toplanmasını sağlayabilir.

Yatırım Cazibesi ve Güven: AB üyeliği, Türkiye'yi yabancı yatırımcılar için daha çekici hale getirebilir. AB standartlarına uyum, istikrarlı bir hukuk ve vergi ortamı sağlayarak yatırımcılara güven verir. Bu da Türkiye'ye daha fazla yatırım çekme potansiyeli sağlayabilir.

Adil ve Dengeli Vergilendirme Ortamı: AB standartlarına uyum, vergi rekabetinin daha adil ve dengeli bir şekilde oluşturulmasına yardımcı olabilir. Aynı vergilendirme kurallarının geçerli olması, işletmeler arasında daha adil bir rekabet ortamı sağlayabilir ve vergi avantajlarının daha eşit dağıtılmasını sağlayabilir.

Ekonomik Büyüme ve Refah Artışı: AB üyeliği, Türkiye'nin ekonomik büyümesini ve refah düzeyini artırabilir. Daha istikrarlı bir ekonomik ve vergi ortamı, uzun vadede Türkiye'nin ekonomik kalkınmasını teşvik eder ve vatandaşların yaşam kalitesini artırır.

17. Ekonomik ve Parasal Politika.

Olası Dezavantajlar:

Kayıplı bağımsızlık: AB üyeliği, Türkiye'nin ekonomik ve parasal politikalarının bir kısmını AB kuralları ve politikalarıyla uyumlu hale getirmesini gerektirir. Bu durum, ülkenin kendi ekonomik bağımsızlığını kaybetmesine yol açacaktır.

Üye ülkelerin çıkarları: AB'nin çeşitli üye ülkelerin çıkarlarını denge-

leme ihtiyacı, Türkiye'nin önceliklerine tam olarak uygun olmayabilir. Bu durum, Türkiye'nin ekonomik politika kararlarını etkileyecektir.

Para politikası kontrolü: AB'ye üye olan bir ülke, kendi para politikasını sürdürmek yerine Avrupa Merkez Bankası'nın (ECB) politikalarına tabi olur. Bu durum, Türkiye'nin para politikasını belirleme yetkisinde bir kısıtlama anlamına gelir.

Mali yardım ve katkılar: AB üyeliği, üyelerin belli bir süre boyunca AB bütçesine mali katkı yapmasını gerektirir. Bu, Türkiye için ek yükler getirebilir.

Dış rekabet baskısı: AB üyeliği, Türkiye'nin AB içindeki diğer ülkelerle rekabet etmesini zorlaştırabilir. AB'nin daha gelişmiş ekonomileriyle rekabet etmek, Türkiye için zorlayıcı olabilir.

Olası Avantajlar:

Piyasa Erişimi ve Ticaret Kolaylığı: AB üyeliği, Türkiye'ye 500 milyonu aşkın tüketiciye sahip olan Avrupa pazarına daha kolay erişim imkanı sunar. AB içindeki serbest ticaret anlaşmaları sayesinde, Türk şirketleri AB ülkelerine daha düşük gümrük vergileriyle ihracat yapabilir, bu da rekabet avantajı sağlar.

Yatırım ve Teknoloji Transferi: AB üyeliği, Türkiye'ye daha fazla yatırım ve teknoloji transferi fırsatı sunar. AB ülkelerinden gelen yatırımlar, Türkiye'nin ekonomisini güçlendirir ve yerel işgücünün eğitimini artırabilir. Ayrıca, AB'nin Ar-Ge ve inovasyon programlarına katılım, Türkiye'nin teknoloji ve bilgi birikimini artırabilir.

Ekonomik Entegrasyonun Artması: AB üyeliği, Türkiye'yi Avrupa'nın ekonomik entegrasyon sürecine dahil eder. Ortak pazarın bir parçası olarak, Türkiye AB ülkeleriyle daha yakın ticari ilişkiler geliştirebilir, uluslararası ticarete daha rekabetçi bir konuma gelebilir ve ekonomik büyümeyi destekleyebilir.

Standartlar ve Altyapı Gelişimi: AB üyeliği, Türkiye'nin altyapı ve hizmet standartlarını iyileştirmesi için bir itici güç olabilir. AB'nin teknik standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin ürün kalitesini artırabilir ve dış pazarlarda daha rekabetçi hale gelmesine yardımcı olabilir. Ayrıca, AB fonları altyapı projelerine ve kalkınma programlarına yatırım yaparak Türkiye'nin altyapısını modernize etmeye katkıda bulunabilir.

Ekonomik Yardımlar ve Destekler: AB üyeliği, Türkiye'ye AB'nin çeşitli fonlarından ve programlarından faydalanma imkanı sunar. Bu fonlar, Türkiye'nin ekonomik kalkınma projelerine, eğitim ve istihdam

programlarına, çevre koruma ve enerji alanlarına yatırım yapılmasına destek olabilir. Ayrıca, AB'nin ekonomik reformları destekleme ve yapısal dönüşüm sürecine katkıda bulunma gibi alanlarda teknik destek sağlaması da mümkündür.

18. İstatistik.

Olası Dezavantajlar:

Ekonomik Göstergelerin Karşılaştırılması: AB'ye katılım, Türkiye'nin ekonomik göstergelerini AB ülkeleriyle doğrudan karşılaştırılabilir, hale getirir. Bu durum, Türkiye'nin ekonomik zorlukları ve düşük gelir seviyeleri gibi istatistikleri AB içinde daha belirgin hale getirecektir.

Rekabet Gücü: AB içinde Türk işletmeleri, AB'nin daha rekabetçi pazarlarında mücadele etmek zorunda kalabilir. Bu durum, Türk şirketlerinin rekabet güçlerindeki istatistiksel farklılıkları ve zorlukları ortaya çıkarabilir.

İşsizlik Oranları: AB'ye katılım, Türkiye'nin işgücü piyasasını etkileyebilir. Özellikle Türkiye'nin işsizlik oranları AB ortalamasının üzerinde olduğundan, bu durum AB içinde işgücü hareketliliği ve işsizlikle ilgili istatistikleri etkileyebilir.

Sosyal ve Kültürel Farklılıklar: AB'ye katılım, Türkiye'nin sosyal ve kültürel yapılarını AB ülkeleriyle karşılaştırılabilir hale getirir. Bu durum, farklılıkların istatistiksel olarak ortaya çıkmasına ve uyum sürecinde zorluklara neden olabilir.

Altyapı ve Kaynak Yetersizliği: AB'ye uyum süreci, Türkiye'nin altyapı ve kaynak yetersizliklerini ortaya çıkarabilir. Bu durum, AB'ye üye olmadan önce Türkiye'nin AB standartlarına ulaşmak için daha fazla yatırım yapması gerektiği anlamına gelir. Bu da bazı istatistiksel dezavantajlara neden olabilir.

Olası Avantajlar:

Ekonomik Büyüme ve İstikrar: AB üyeliği, Türkiye'nin ekonomik büyüme ve istikrarını artırabilir. AB'ye entegrasyon, Türkiye'nin ticaret hacmini artırabilir ve daha fazla yatırım çekebilir, bu da ekonomik istatistiklerde olumlu bir etkiye sahip olabilir.

İş gücü Hareketliliği ve Yetenek:** AB üyeliği, Türkiye'nin işgücü piyasasına erişimini artırabilir. AB ülkelerinde çalışma ve eğitim fırsatlarına erişim, Türkiye'den nitelikli işgücünün AB'ye hareketini teşvik edebilir, bu da istatistiklerde olumlu bir etkiye sahip olabilir.

Sosyal ve Kültürel Uyum: AB üyeliği, Türkiye'nin sosyal ve kültürel yapılarını AB normlarına uygun hale getirebilir. Bu, Türkiye'deki sosyal ve kültürel göstergelerin AB ülkeleriyle daha uyumlu hale gelmesine ve daha fazla uyum süreci avantajına yol açabilir.

19.Sosyal Politika ve İstihdam.

Olası Dezavantajlar:

Rekabetçilikte Zorluklar: AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'nin bazı iç politikalarını ve yasalarını değiştirmesi gerekecektir. Bu değişiklikler, Türkiye'nin rekabetçiliğini ve kısa vadede istihdamı olumsuz etkileyebilir.

Mali Yükler: AB standartlarına uyum sağlamak için ek ekonomik kaynaklar gerekecektir. Bazı durumlarda, bu mali yükler Türkiye'nin ekonomisini zorlayabilir ve istihdam üzerinde baskı yaratabilir.

İşgücü Hareketi: AB üyeliği ile birlikte serbest dolaşım hakkı, Türkiye'den AB'ye işgücü göçünü artıracaktır. Bu durum, Türkiye için yetenek kaybına yol açabilir ve bazı sektörlerde işgücü sıkıntısına neden olabilir.

Sosyal Harcamaların Artması: AB'nin sosyal politikaları ve standartları Türkiye için daha yüksek sosyal harcamaları gerektirecektir. Bu da devletin bütçesini etkileyerek istihdam üzerinde dolaylı bir etki yaratabilir.

Yasal Uyum Süreci: AB'nin karmaşık yasal çerçevesine uyum sağlama süreci zaman alıp, Türkiye'nin işgücü piyasasını etkileyecektir. Bu süreçte belirsizlikler olabilir ve işverenlerin istihdam kararlarını etkileyebilir.

Olası Avantajlar:

Standartların Yükseltilmesi: AB standartlarına uyum sağlamak için yapılan reformlar, Türkiye'deki işçi haklarını ve çalışma koşullarını iyileştirecektir. Bu da işçilerin refahını artırır.

Yatırım ve İstihdam Olanakları: AB üyeliği, Türkiye'ye yabancı yatırımları artırabilir ve iş sahalarını genişletebilir. AB pazarına tam erişim, Türk şirketlerinin büyüme ve istihdam fırsatlarını artırabilir.

Eğitim ve Beceri Gelişimi: AB standartlarına uyum sağlama süreci, Türkiye'deki eğitim ve mesleki beceri programlarının gelişimine katkıda bulunacaktır. Bu durum, daha nitelikli işgücü, daha rekabetçi

bir ekonomi ve daha iyi istihdam fırsatları anlamına gelir.

Sosyal Güvenlik ve Koruma: AB standartları, Türkiye'deki sosyal güvenlik ağlarını güçlendirir ve işçilere daha kapsamlı koruma sağlar. Çalışanların daha iyi sosyal haklara ve refaha sahip olmalarını sağlar.

Teknolojik İlerleme ve İnovasyon: AB'ye uyum süreci, Türkiye'nin teknolojik altyapısını ve inovasyon kapasitesini artırır. Bu da daha rekabetçi bir işgücü yaratılmasına ve istihdamın artmasına katkıda bulunabilir.

20. İşletme ve Sanayi Politikası.

Olası Dezavantajlar:

Rekabet Baskısı: AB'ye uyum sağlamak için Türkiye'nin işletme ve sanayi politikalarında değişiklikler yapması gerekecektir. Bu, Türk işletmelerinin AB standartlarına uyum sağlamak için ek maliyetlere katlanması anlamına gelir ve rekabet güçlerini azaltır.

Yerel Sanayiye Zarar Verme: AB standartlarına uyum süreci, Türkiye'deki yerel sanayiye olumsuz etkiler. Daha sıkı çevre düzenlemeleri ve teknik standartlar, bazı yerel işletmelerin rekabet güçlerini azaltır ve hatta kapanmalarına neden olabilir.

Dışa Bağımlılık Artışı: AB'ye uyum süreci, Türkiye'nin dışa bağımlılığını artırabilir. AB standartlarına uyum sağlamak için ithal edilen mal ve hizmetlere olan talep artabilir, bu da yerel üretimin azalmasına ve istihdamın kaybına yol açabilir.

Küçük İşletmeler için Yükler: Küçük işletmeler, AB standartlarına uyum sağlamak için daha fazla kaynak ve çaba harcamak zorunda kalabilirler. Bu da küçük işletmelerin rekabet gücünü azaltabilir ve istihdamı olumsuz etkiler.

Tekelleşme Tehlikesi: AB'ye uyum süreci, bazı sektörlerde tekelleşme riskini artıracaktır. Daha katı rekabet kuralları, büyük işletmelerin küçük işletmeleri absorbe etmesine veya rekabeti sınırlamasına neden olabilir, bu da işletme çeşitliliğini azaltabilir ve istihdamı etkileyebilir.

Olası Avantajlar:

Küresel Rekabet Gücü Artışı: AB üyeliği, Türk işletmelerine uluslararası arenada daha güçlü bir rekabet avantajı kazandırır. AB pazarına tam erişim, Türkiye'nin küresel değer zincirlerinde daha etkin bir rol oynamasını sağlayabilir.

Ar-Ge ve İnovasyon Yatırımları: AB'ye uyum süreci, Türkiye'yi Ar-Ge ve inovasyon odaklı bir ekonomiye doğru yönlendirecektir. AB'nin fonları ve destekleri, Türk işletmelerinin Ar-Ge faaliyetlerini geliştirmesine ve yenilikçi ürünler geliştirmesine olanak sağlayabilir.

Sürdürülebilirlik ve Çevresel Standartlar: AB standartlarına uyum sağlama süreci, Türkiye'nin sürdürülebilirlik ve çevresel koruma alanında daha yüksek standartlara ulaşmasını teşvik edecektir. Bu da Türk işletmelerinin çevresel etkilerini azaltarak daha yeşil ve sürdürülebilir bir iş modeline geçiş yapmalarını sağlayabilir.

Küresel Tedarik Zinciri Entegrasyonu: AB üyeliği, Türkiye'yi küresel tedarik zincirlerine daha fazla entegre etme potansiyeline sahiptir. AB standartlarına uyum sağlamak, Türk işletmelerinin uluslararası tedarik zincirlerinde daha güvenilir bir tedarikçi olmalarını sağlayacaktır.

İşgücü Yeteneklerinin Geliştirilmesi: AB'nin eğitim ve mesleki beceri programları, Türkiye'deki işgücünün yeteneklerini ve niteliklerini geliştirmeye yardımcı olabilir. Bu da Türk işletmelerinin daha nitelikli ve verimli bir işgücüne erişmesini sağlayabilir.

21. Trans-Avrupa Şebekeleri

Olası Dezavantajlar:

Altyapı Yatırımları: Türkiye'nin AB'ye katılması, mevcut altyapıyı Avrupa standartlarına yükseltmek için önemli bir dönüşüm gerektirecektir. Bu dönüşüm sürecinde, iletişim ve enerji gibi sektörlerde altyapı yatırımları artacak, ancak bu yatırımlar zaman alacak ve büyük mali kaynaklar gerektirecektir.

Rekabet Gücü: AB pazarına entegrasyon, yerel şirketler için büyük fırsatlar sunarken, aynı zamanda artan bir rekabet ortamıyla da karşı karşıya kalınması anlamına gelir. Avrupa'da faaliyet göstermek isteyen Türk şirketleri, daha yüksek kalite ve teknoloji standartlarına uyum sağlamak zorunda kalacak ve bu da rekabet güçlerini artırmak için ek çaba gerektirecektir.

Düzenleyici Uyum: AB'ye katılım süreci, Türkiye'nin mevcut düzenleyici çerçevesini AB standartlarıyla uyumlu hale getirmesini gerektirecek. Bu, bazı sektörlerde mevcut iş uygulamalarının ve yasal düzenlemelerin değiştirilmesini zorunlu kılabilir ve bu da zaman alıcı ve maliyetli olabilir.

Güvenlik Riskleri: AB'ye entegrasyon, bilgi ve iletişim teknolojileri alanında artan veri paylaşımı ile birlikte güvenlik risklerini artırabilir.

Veri güvenliği konusundaki AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye, bilgi sistemlerini güçlendirmek ve güvenlik önlemlerini artırmak zorunda kalacaktır.

Veri Gizliliği: AB'nin veri koruma düzenlemelerine uyum sağlamak, Türkiye'nin mevcut veri gizliliği politikalarını gözden geçirmesini ve yeniden düzenlemesini gerektirecektir. Bu, özellikle şirketler ve kamu kurumları için yeni veri koruma standartlarını benimsemeyi ve uygulamayı zorunlu kılar.

Olası Avantajlar:

İyileştirilmiş Altyapı: AB'ye entegrasyon, iletişim, enerji ve ulaşım gibi sektörlerde altyapıyı iyileştirmeyi getirir. Bu, daha modern ve etkili bir altyapıya sahip olmanın yanı sıra, Avrupa pazarlarına daha kolay erişim sağlar. AB'ye katılım, Türkiye'nin ulaşım, enerji ve iletişim gibi sektörlerde Avrupa standartlarında bir altyapıya sahip olmasını sağlayarak, Trans-Avrupa Şebekelerinin güçlenmesine katkı sağlar. Bu, daha etkili ve verimli bir ulaşım, enerji ve iletişim ağı oluşturarak, bölgesel entegrasyonu ve iş birliğini teşvik eder.

Sektörel İş Birliği: AB'ye katılım, Türkiye'nin Avrupa'nın diğer üeleriyle sektörel iş birliğini artırmasını sağlar. Bu iş birliği, ortak projelerin ve altyapı yatırımlarının gerçekleştirilmesini kolaylaştırarak, Trans-Avrupa Şebekelerinin kapsamını genişletebilir ve etkinliğini artırabilir.

Teknoloji Transferi: AB'ye entegrasyon, Türkiye'nin Avrupa'daki en son teknolojilere ve en iyi uygulamalara erişimini kolaylaştırır. Bu, Türkiye'nin Trans-Avrupa Şebekelerinin modernizasyonunda ve yenilenmesinde öncü bir rol oynamasını sağlayarak, bölgesel teknoloji transferini teşvik eder.

Finansal Destek: AB'ye katılım, Türkiye'ye Trans-Avrupa Şebekeleri için finansal destek sağlama potansiyelini artırır. AB fonları ve destek mekanizmaları, Türkiye'nin altyapı projelerini finanse etmesine ve sürdürülebilir kalkınmayı desteklemesine yardımcı olabilir.

Pazar Erişimi: AB pazarına entegrasyon, Türk şirketlerinin Avrupa'da daha geniş bir müşteri tabanına ulaşmasını sağlar. Bu, Türkiye'nin Trans-Avrupa Şebekeleri üzerinden Avrupa pazarlarına erişimini kolaylaştırarak, ticaretin ve iş birliğinin artmasını teşvik eder.

22. Bölgesel Politika ve Yapısal Araçların Koordinasyonu.

Olası Dezavantajlar:

Bölgesel Ekonomik Dengesizlikler: AB'ye katılım sürecinde, Türkiye'nin farklı bölgeleri arasındaki ekonomik eşitsizlikler daha da belirgin hale gelebilir. Bu durum, bazı bölgelerin diğerlerine göre geri kalmasına neden olabilir. Avrupa'ya sınır bölgeler yüksek refah seviyesine ulaşırken, Doğu'da kalan bölgeler geride kalabilir. Bu durum Batı'ya olan göçü çok daha fazla tetikler.

Altyapı ve Kaynak Talepleri: AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'nin altyapı ve kaynaklara olan ihtiyacı artabilir. Ancak, bu taleplerin karşılanması ekonomik ve idari zorluklar yaratabilir.

Yönetim Becerileri ve Kapasitesi: AB fonlarının etkin bir şekilde kullanılması için Türkiye'nin yerel yönetimlerinin yönetim becerilerini ve kapasitesini artırması gerekebilir. Bu da zaman alıcı olacaktır.

Yapısal yönetim değişikliği talepleri: Avrupa'nın bazı ülkelerinde uygulanan „Bölgesel Yönetim“ (eyalet) sistemi Türkiye'ye dayatılır. Bu durum Türkiye'nin kendi içinde ki mevcut problemlerini tetikler ve ülkede federasyon sistemi daha sesli dile gelebilir.

Olası Avantajlar:

Kaynak ve Yatırım: AB'ye entegrasyon süreci, Türkiye'nin bölgesel kalkınma ve altyapı projeleri için daha fazla kaynağa erişim sağlayabilir. AB fonları, Türkiye'nin ekonomik büyümesini destekleyebilir ve altyapıyı güçlendirebilir.

23. Yargı ve Temel Haklar.

Olası Dezavantajlar:

Hukuk Sistemi Uyum Zorlukları: AB'nin hukuk sistemine uyum sağlamak, Türkiye'nin kendi dinamiklerine has, mevcut yargı ve hukuk sisteminde önemli değişiklikler gerektirebilir. Örneğin, AB'nin istediği gibi bağımsız ve tarafsız bir yargı sistemine geçiş süreci, Türkiye'de mevcut yargı sistemiyle uyumlu olmayacaktır ve bu da uzun ve karmaşık bir sürece işaret eder.

Yargı Bağımsızlığı ve Tarafsızlık Endişeleri: AB, Türkiye'deki yargı sistemine yönelik bağımsızlık ve tarafsızlık konularında daha fazla vurgu yapabilir. Örneğin, siyasi etkilerin yargıya müdahalesi veya yargı bağımsızlığının sorgulanabilirliği gibi konular, AB tarafından

dikkate alınabilir ve bu da ciddi bir tartışma konusu olur.

Temel Hakların Uygulanması ve İhlal Endişeleri: AB standartlarına uyum sağlamak için Türkiye'nin temel haklar konusunda daha fazla çaba sarf etmesi gerekebilir. Örneğin, ifade özgürlüğü, toplanma ve örgütlenme hakkı gibi temel hakların korunması ve uygulanması konusundaki Türkiye'nin terörle mücadeleden gelen zorlukları, AB'den daha fazla baskı görecektir.

Yargı Reformu Baskısı: AB katılım süreci, Türkiye'nin yargı sisteminde reformlar yapma baskısını artıracaktır. Örneğin, yargı reformları için yeni yasaların çıkarılması, yargı sistemini daha şeffaf ve etkili hale getirmek için, mevcut uygulamaların gözden geçirilmesi gerekecektir. Ancak, bu reformlar yerel yargı sistemine ve uygulayıcılara yönelik yeni beklentiler ve baskılar getirir.

İfade Özgürlüğü ve Basın Özgürlüğü Endişeleri: AB'nin ifade ve basın özgürlüğü konusundaki standartlarına uyum sağlama süreci, Türkiye'yi ifade özgürlüğü ve basın özgürlüğü konularında daha fazla baskılayacaktır. Örneğin, medya mensupları, gazetecilere yönelik sansür ve tutuklamaların AB tarafından eleştirilmesi ve bunların reform gerektiren alanlar olarak gösterecektir. Bu da Türkiye'nin iç politikalarını ve yargı sistemini yeniden değerlendirmesi gerektiği anlamına gelir.

Olası Avantajlar:

Hukukun Üstünlüğü ve Yargı Bağımsızlığı Güvencesi: AB standartlarına uyum süreci, Türkiye'nin hukukun üstünlüğünü ve yargı bağımsızlığını güçlendirebilir. Bu, hukukun üstünlüğünün korunması ve yargının siyasi etkilere karşı bağımsızlığının sağlanması açısından önemli bir adım olabilir.

Uluslararası İtibar ve Güven Artışı: AB üyesi olmak, Türkiye'nin uluslararası alanda daha fazla itibar kazanmasına ve güvenilir bir hukuk sistemi ile temel hakların korunmasına olan bağlılığını göstermesine yardımcı olabilir. Bu da Türkiye'nin uluslararası alanda daha güçlü bir konuma gelmesine katkı sağlayabilir.

24. Adalet, Özgürlük ve Güvenlik.

Olası Dezavantajlar:

Göç ve Sınırların Kontrolü: AB üyeliği, Türkiye'nin sınırlarını daha sıkı bir şekilde kontrol etmesini ve AB'nin göç politikalarına uyum sağlamasını gerektirir. Bu, Türkiye'nin AB'nin sınırlarını güçlendirmek ve göçü yönetmek için belirlediği standartlara uyması anlamına gelir. Türkiye'nin bu standartlara uyum sağlaması için sınırlarında ve göç politikalarında önemli değişiklikler yapması gerekecektir. Ortadoğu halkları ile inanç ve tarihsel bağı gereği zulüm gören halklara açık kapı politikası yürüten Türkiye, mülteci politikasında ciddi manada değişikliğe gitmek zorunda kalacak ve iç dinamiklerinde büyük çalkantılar olacaktır.

Veri Koruma ve Gizlilik: AB'nin Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR) gibi veri koruma ve gizlilik standartları, AB üyeliği için aday ülkeler için de geçerlidir. Türkiye'nin AB'ye katılması durumunda, Türkiye'nin mevcut veri politikalarını ve mevzuatını AB standartlarına uyumlu hale getirmesi gerekecektir. Bu, kişisel verilerin korunması, veri güvenliği ve bireylerin gizliliğinin korunması gibi konularda önemli değişiklikler gerektirir. Örneğin: Mobese kameraları, E-Devlet vb Türkiye'ye has uygulamalar ciddi manada sorun olacaktır.

Terörizm ve Güvenlik Endişeleri: AB üyeliği sürecinde, Türkiye'nin terörizmle mücadelede AB'nin belirlediği standartlara uyum sağlaması beklenir. Bu, iç güvenlik politikalarının gözden geçirilmesini, terörle mücadelede uluslararası işbirliğinin artırılmasını ve insan haklarıyla uyumlu bir şekilde güvenlik önlemlerinin alınmasını gerektirir. Ancak, terörle mücadele politikalarının AB standartlarına uyum sağlaması bazı iç siyasi ve güvenlik endişelerine yol açar. AB üyeliği, Türkiye'nin terörizmle mücadele politikalarını AB standartlarına uyumlu hale getirmesini gerektirir. Bu durum, mevcut terörle mücadele stratejilerinin AB'nin belirlediği standartlara uyarlanması anlamına gelir. AB standartları Türkiye'nin terörle mücadelesinde zaafiyete yol açar. Ayrıca, AB üyeliği, Türkiye'nin iç güvenlik politikalarını gözden geçirmesi ve terörle mücadelede daha fazla şeffaflık ve hesap verilebilirlik sağlaması gerektirecektir. Bu, güvenlik güçlerinin yetkilerinin ve kullanılan yöntemlerin AB'nin belirlediği standartlara uygunluğunu zorunlu kılar. Türkiye ile AB ülkelerinin terör, terörizm anlayışı büyük farklılıklar göstermektedir. Türkiye'nin 40 seneyi aşkın süredir mücadele ettiği PKK terörü AB bir çok ülkesinde el üstünde tutulmakta ve destek görmektedir. „Kürt Özgürlük Savaşçıları“ olarak görülen bölücü örgüt ile mücadelede AB standartlarına evrilecek olan Türkiye'nin bölünme tehlikesi daha da artacaktır. AB üyeliği, Türkiye'nin terörle

mücadelede uluslararası işbirliğine daha fazla önem vermesini gerektirecektir. Ancak, terörle mücadelede diğer AB ülkeleri ve uluslararası ortaklarla uyum sağlama ve bilgi paylaşımı Türkiye'nin güvenliği açısından büyük tehlike arz etmektedir. AB üyeliği, Türkiye'nin terörle mücadelede küresel ve bölgesel tehditlerle karşı AB ile koordinasyonu artırması gerektirir. Ancak, bu koordinasyon sürecinde siyasi ve stratejik farklılıkların aşılması ve ortak bir yaklaşımın benimsenmesi mümkün değildir.

Azınlıklar: Türkiye'de azınlık hakları konusunda direnç olacaktır. Bu direnç, geleneksel siyasi, kültürel ve toplumsal yapıların değişmesine karşı çıkabilir ve azınlık haklarının genişletilmesi veya tanınması konusunda engel oluşturabilir. Türkiye'deki azınlık gruplarının kültürel ve dini hassasiyetleri, bazı reformların yapılmasını zorlaştırabilir. Özellikle etnik veya dini azınlıkların statüsü, kimlikleri ve ibadet özgürlükleri gibi konularda toplumsal ve siyasi tartışmalar ortaya çıkacaktır. Azınlık haklarının genişletilmesi veya tanınması, kabul ve uyum sorunlarına yol açabilir. Bu durum, toplumsal gerilimleri artırabilir ve uzlaşma süreçlerini zorlaştırır. Azınlık haklarının yasal olarak tanınması ve korunması, uygulamada bazı zorluklarla karşılaşabilir. Özellikle azınlık haklarının güvence altına alınması için etkili denetim mekanizmalarının oluşturulması ve yasaların uygulanması konusunda zorluklar olacaktır. Türkiye'deki azınlık hakları konusundaki politikalar, bölgesel ve ulusal siyasi dinamiklerden bağımsız değildir. Özellikle Türkiye'nin etnik, dini ve kültürel çeşitliliği nedeniyle farklı siyasi gruplar arasında çatışma ve rekabet yaşanabilir.

Olası Avantajlar:

"Adalet, özgürlük ve Güvenlik" başlığında Türkiye açısından bir avantaj görmüyoruz.

25. Bilim ve Araştırma.

Olası Dezavantajlar:

Finansman: AB'nin çeşitli araştırma ve inovasyon programlarına erişim, Türkiye için önemli bir fırsat olabilir. Ancak, bu fonlara erişim süreci karmaşıktır. Türkiye'nin bu fonlardan yararlanabilmesi için belirli kriterleri karşılaması gerekecektir. Ayrıca, fonlar AB üyeleri arasında rekabetçi bir şekilde dağıtılırken, Türkiye'nin bu rekabet ortamında başarılı olması zor olabilir.

Rekabet: AB'nin bilim ve teknoloji alanındaki önde gelen ülkeleri, gelişmiş araştırma altyapılarına ve yetenekli insan kaynaklarına sahip-

tir. Türkiye, AB üyeliğiyle birlikte bu ülkelerle rekabet etmek zorunda kalacaktır. Türkiye'nin kendi araştırma altyapısını ve yeteneklerini güçlendirmesi gerekecek, aksi halde uluslararası rekabet gücünü kaybetme riskiyle karşı karşıya kalabilir.

Teknoloji Transferi: AB üyeliği, Türkiye'nin uluslararası teknoloji transferi ve işbirliği alanında fırsatlar sunsa da, aynı zamanda belirli kısıtlamalar getirebilir. AB'nin fikri mülkiyet ve patent politikaları, Türkiye'nin teknoloji transferi süreçlerini etkileyebilir. Ayrıca, AB'nin ticari politikaları ve düzenlemeleri de Türkiye'nin teknolojiye erişimini etkileyebilir.

Bilim Politikaları: AB'nin belirlediği bilim politikaları ve araştırma stratejileri, Türkiye'nin kendi araştırma ve inovasyon politikalarıyla uyumlu değil. Bu durum, Türkiye'nin kendi önceliklerine uygun araştırma ve inovasyon stratejilerini izleme konusunda bazı zorluklarla karşılaşmasına neden olacaktır.

Olası Avantajlar:

Fon ve Kaynaklar: AB üyeliği, Türkiye'ye AB'nin çeşitli araştırma ve inovasyon programlarına erişim sağlayabilir. Bu programlar, Türkiye'nin araştırma ve teknoloji alanındaki çabalarını desteklemek için önemli finansal kaynaklar sağlayabilir.

Uluslararası İşbirliği: AB üyeliği, Türkiye'nin uluslararası bilim ve teknoloji topluluğuyla daha sıkı bir şekilde entegre olmasını sağlayabilir. AB içindeki ortaklarla yapılan işbirliği, Türk araştırmacıların uluslararası projelerde yer almasını ve uluslararası alanda daha fazla görünürlük kazanmasını sağlayabilir.

Teknoloji Transferi ve İnovasyon: AB üyeliği, Türkiye'nin teknoloji transferi ve inovasyon süreçlerini destekleyebilir. AB'nin gelişmiş ülkelerindeki teknoloji ve bilgiye daha kolay erişim sağlanabilir, bu da Türkiye'nin kendi endüstrilerinde daha yenilikçi ve rekabetçi olmasını sağlayabilir.

Standartlar ve Kalite: AB üyeliği, Türkiye'nin bilim ve teknoloji alanında AB standartlarına uyum sağlamasını gerektirir. Bu, Türkiye'nin araştırma ve üretim süreçlerini daha kaliteli ve rekabetçi hale getirir. AB üyeliği, Türkiye'nin araştırma altyapısını geliştirmesi için teşvik edici olacaktır. AB fonları, Türkiye'nin araştırma ekipmanlarını güncellemesine ve yetenekli araştırmacıları çekmesine yardımcı olabilir.

26.Eğitim ve Kültür.

Olası Dezavantajlar:

Dil bariyerleri: AB'ye ye olan ülkelerin çoğunluğunda İngilizce, Fransızca, Almanca gibi Avrupa dilleri yaygın olarak konusulurken, Türkiye'de ana dil olarak Türkçe konusulmaktadır. Bu durum, Türk vatandaşlarının AB lkelerinde eğitim veya iş olanaklarına erişimini kısıtlayabilir.

Eğitim sistemi uyumsuzluğu: AB lkeleri arasında eğitim sistemleri farklılık gösterir. Türkiye'nin AB'ye katılması durumunda, eğitim sistemlerinin standartlaştırılması ve uyum sağlanması gerekebilir. Bu süreç, Türkiye'deki eğitim kurumlarının ve oğrencilerin başlangıçta adaptasyon zorlukları yaşamasına neden olabilir.

Kültürel farklılıkların yönetimi: AB yesi ülkeler, farklı kültürel geçmişlere ve değerlere sahiptir. Türkiye'nin AB'ye katılmasıyla, kültürel farklılıkların yönetimi ve uyumu önemli bir konu haline gelebilir. Farklı kültürel yaklaşımların ve değerlerin bir araya gelmesi, uyum sürecinde bazı gerilimlere neden olabilir.

Eğitim politikalarının uyumlaştırılması: AB yeliği, Türkiye'nin eğitim politikalarını AB standartlarına uyarlama gerekliliğini beraberinde getirebilir. Bu, Türkiye'nin eğitim sistemi üzerinde belirli bir ölçüde otonomi kaybetmesine neden olabilir. Ayrıca, AB'nin belirlediği eğitim politikaları ve standartlarına uyum sağlamak için ek kaynaklar ve çaba gerekebilir.

Olası Avantajlar:

Eğitim Standartlarının Yükseltilmesi: AB yeliği süreci, Türkiye'nin eğitim sistemini AB standartlarına uyumlu hale getirmesini teşvik edebilir. Bu, eğitim kalitesinin artması, oğrencilerin uluslararası alanda rekabet güçlerinin artması ve nitelikli iş gücünün yetiştirilmesi açısından önemlidir.

Oğrenci ve Akademisyen Değişim Programları: AB yeliği, Türkiye'deki oğrencilerin Avrupa'daki üniversitelere ve akademisyenlerin Avrupa'daki araştırma merkezlerine daha kolay erişim imkanı sunabilir. Bu, kültürel ve akademik alişverişi artırarak oğrenme deneyimlerini zenginleştirebilir.

Kültürel eşitlilik ve Değerlerin Paylaşımı: AB yeliği, Türkiye'nin kültürel çeşitliliğini Avrupa'nın geniş kültürel mozağıyla buluşturabilir. Kültürel etkileşim ve paylaşım, toplumlar arasında anlayışi artırabilir.

ve kültürel zenginliği güçlendirebilir.

Sanat ve Kültür Projelerine Destek: AB üyeliği, Türkiye'deki sanat ve kültür projelerine AB fonlarından destek sağlama fırsatı sunabilir. Bu destek, sanatın ve kültürün çeşitliliğini ve erişilebilirliğini artırabilir, sanatçıların ve kültürel kurumların uluslararası alanda daha etkin olmalarını sağlayabilir.

Dil Öğrenimi ve Dil Çeşitliliği: AB üyeliği, Türkiye'deki dil öğrenimine ve dil çeşitliliğine daha fazla önem verilmesini teşvik edebilir. AB'de konuşulan çeşitli dillerin öğrenilmesi, dil becerilerinin geliştirilmesi ve dil çeşitliliğinin korunması, kültürel etkileşimi ve iletişimi artırabilir.

27.Çevre.

Olası Dezavantajlar:

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne katılması durumunda çevre konusunda bazı dezavantajlarla karşılaşabilir. Bunlar arasında, AB'nin çevre standartlarını karşılamak için yapılması gereken yatırım ve düzenlemelerin maliyeti yer alabilir. Ayrıca, AB'nin çevre politikalarına uyum sağlamak için Türkiye'nin endüstriyel ve tarımsal uygulamalarında değişiklikler yapması gerekebilir. Bunun yanı sıra, AB standartlarına uyum sağlamak için çevre koruma ve denetim süreçlerinde artan bürokrasi de bir dezavantaj olabilir.

Olası Avantajlar:

Yeşil Ekonomiye Geçiş: AB üyeliği, Türkiye'ye yeşil ekonomiye geçiş sürecinde bir kılavuz sağlayabilir. AB'nin sürdürülebilirlik ve yeşil ekonomiye odaklanan politikaları, Türkiye'nin de benzer bir dönüşümü hızlandırmasına yardımcı olabilir.

İnovasyon ve Ar-Ge: AB üyeliği, Türkiye'ye çevre dostu teknolojilerin geliştirilmesi için daha fazla fırsat sunabilir. AB'nin Ar-Ge fonları ve programlarına katılım, Türkiye'nin çevre alanında inovasyon kapasitesini artırabilir.

Çevresel Diplomasi: AB üyeliği, Türkiye'nin uluslararası çevresel diplomasi alanında daha etkili bir rol oynamasına olanak tanıyabilir. AB üyeliği sayesinde Türkiye, uluslararası çevre müzakerelerinde daha güçlü bir pozisyona sahip olabilir ve küresel çevre sorunlarına daha etkin çözümler sunabilir.

İklim Değişikliğiyle Mücadele: AB üyeliği, Türkiye'nin iklim değişikliğiyle mücadelede daha etkili bir şekilde hareket etmesi-

ne yardımcı olabilir. AB'nin iklim politikaları ve hedefleri, Türkiye'nin de benzer önlemleri almasını teşvik edebilir ve uluslararası iklim anlaşmalarına daha güçlü bir şekilde katkıda bulunabilir.

Doğal Kaynakların Sürdürülebilir Kullanımı: AB üyeliği, Türkiye'nin doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımı ve korunması konusunda daha katı standartlara uymasını sağlayabilir. Bu, Türkiye'nin çevre dostu bir ekonomiye geçişini hızlandırabilir ve biyoçeşitliliğin korunmasına daha fazla önem verilmesini sağlayabilir.

28. Tüketici ve Sağlıkının Korunması.

Olası Dezavantajlar:

Standart Uyum Sorunları: AB'nin tüketici ve sağlık standartları, Türkiye'ninkilerden farklılık göstermekte. Bu durum, Türk üreticileri için uyum sağlama ve mevcut ürünlerini AB standartlarına göre yeniden düzenleme maliyetlerini artıracaktır.

Rekabet Baskısı: AB pazarına giriş, Türk şirketleri için daha fazla rekabet getirebilir. AB'nin daha katı tüketici koruma kuralları, Türk şirketlerini rekabet avantajlarından yoksun bırakabilir.

Dış Ticarete Zorluklar: AB ile uyum sağlamak için Türkiye'nin ithalat ve ihracat politikalarında değişiklikler yapması gerekebilir. Bu da dış ticarete belirsizliklere ve maliyet artışlarına neden olabilir.

Bürokratik Yükler: AB'nin tüketici ve sağlık düzenlemelerine uyum sağlamak için Türkiye'nin daha fazla bürokrasiyle başa çıkması gerekebilir. Bu da işletmeler için ek maliyetler ve zaman kaybı anlamına gelebilir.

Fiyat Artışları: AB standartlarına uyum sağlamak, üretim maliyetlerini artıracaktır. Bu durumda tüketiciye yansıyan sonuçlar arasında ürün fiyatlarında artışlar olabilir.

Olası Avantajlar:

Standartları Yükseltme: AB'nin daha katı tüketici ve sağlık standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin iç piyasasını iyileştirebilir. Bu da tüketiciler için daha güvenilir ve kaliteli ürünlerin sunulmasını sağlayabilir. AB standartlarına uyum, Türk üreticilerin ürünlerinin güvenilirliğini artırabilir. Bu da tüketicilere sağlık ve güvenlik konusunda daha fazla avantaj olur.

Daha Geniş Pazar Erişimi: AB standartlarına erişim, AB pazarına

erişir. Bu durum Türk şirketleri için büyük bir avantaj olabilir. Daha fazla müşteriye ulaşma imkanı, işletmelerin büyümesine ve rekabet güçlerinin artmasına yardımcı olabilir.

İnovasyon ve Gelişim Fırsatları: AB standartlarına uyum sağlama süreci, Türkiye'deki işletmelerin ve araştırma kuruluşlarının daha yenilikçi ve rekabetçi olmalarını teşvik edebilir. Bu da ülkenin ekonomik büyümesini destekleyebilir.

29.Gümrük Birliği.

Olası Dezavantajlar:

Rekabet Edilebilirlik Sorunları: Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üye olmasıyla birlikte AB'nin diğer üyeleriyle aynı gümrük tarifelerini uygulaması gerekecektir. Bu durum, Türk ürünlerinin AB pazarında rekabet edebilirliğini azaltabilir.

Dış Ticaret Engelleri: Türkiye'nin AB'ye üye olmasıyla birlikte, AB'nin dış ticaret politikalarına uyum sağlaması gerekebilir. Bu da Türkiye'nin diğer ülkelerle olan ticaret ilişkilerinde bazı engellerle karşılaşmasına neden olabilir.

Dış Politika Bağımsızlığı Kaybı: AB'nin gümrük birliği anlaşması çerçevesinde, Türkiye'nin dış ticaret politikaları AB tarafından müdahaleye uğrayacaktır. Bu durum, Türkiye'nin dış politika bağımsızlığını kısmen kaybetmesine neden olabilir.

Tarım ve Sanayi Sektöründe Zorluklar: AB'nin tarım ve sanayi politikaları, Türkiye'nin tarım ve sanayi sektörlerini olumsuz etkileyebilir. Özellikle AB'nin tarım politikaları nedeniyle Türk tarım ürünleri rekabet edemez hale gelebilir.

Yasal ve Bürokratik Karmaşa: AB'nin farklı düzenlemeleri ve standartları, Türkiye'nin işletmeleri ve ihracatçıları için yasal ve bürokratik karmaşaya neden olabilir. Bu da işletme maliyetlerini artırabilir ve ticareti engelleyebilir.

Olası Avantajlar:

Pazar Erişimi: AB, dünyanın en büyük tek pazarına sahiptir. Gümrük birliği anlaşması sayesinde Türk ürünleri AB pazarına daha kolay erişebilir, bu da Türk işletmeleri için önemli bir avantaj olabilir.

Yatırım ve Teknoloji Transferi: AB ülkeleri, Türkiye'ye yatırım yapma ve teknoloji transferi konusunda daha fazla teşvik edilebilir.

Bu, Türkiye'nin ekonomik büyümesini destekleyebilir ve endüstriyel gelişimine katkıda bulunabilir.

Standartlar ve Kalite Güvencesi: AB'nin standartları genellikle uluslararası kabul gören standartlardır. Türkiye, gümrük birliği sayesinde ürünlerini AB standartlarına uygun hale getirerek kalite güvencesi sağlayabilir ve uluslararası pazarda rekabet edebilir hale gelebilir.

Ekonomik Entegrasyon: Gümrük birliği, Türkiye'nin AB ile ekonomik olarak daha sıkı entegre olmasını sağlar. Bu, ticaretin serbestleşmesi ve ekonomik işbirliğinin artması anlamına gelir, bu da uzun vadede ekonomik büyümeyi destekleyebilir.

Politik ve Diplomatik İlişkilerin Güçlenmesi: Türkiye'nin AB'ye üyelik süreci ve gümrük birliği anlaşması, Türkiye'nin AB üeleriyle politik ve diplomatik ilişkilerini güçlendirebilir. Bu, bölgesel ve uluslararası işbirliğini artırabilir ve Türkiye'nin uluslararası alanda daha etkin bir rol oynamasına yardımcı olabilir.

30. Dış İlişkiler.

Olası Dezavantajlar:

Bağımsızlık Kaybı: AB üyeliği, Türkiye'nin dış ilişkilerde bağımsızlığını kısmen sınırlar. AB'nin ortak dış politika ve güvenlik politikası gibi alanlarda alınan kararlar, Türkiye'nin kendi ulusal çıkarlarına veya önceliklerine tam olarak uymayabilir. Örneğin, AB üyeliği, Türkiye'nin Ortadoğu politikasını veya Kıbrıs meselesine yaklaşımını belirleme özgürlüğünü kısıtlayabilir.

Ticaret Politikası Kısıtlamaları: AB üyeliği, Türkiye'nin dış ticaret politikasını etkiler. AB üyesi bir ülke olarak, Türkiye AB'nin ticaret politikasına uymak zorundadır ve AB'nin diğer ülkelerle yaptığı ticaret anlaşmalarına otomatik olarak dahil olur. Bu durum, Türkiye'nin kendi ticaret politikasını belirleme özgürlüğünü kısıtlayabilir ve Türkiye'nin diğer ülkelerle bağımsız ticaret anlaşmaları yapmasını zorlaştırabilir.

Dış Politika Koordinasyonu Zorlukları: AB üyeliği, Türkiye'nin dış politikasını AB'nin genel dış politika hedefleriyle uyumlu hale getirmesini gerektirir. Bu, zaman zaman Türkiye'nin ulusal çıkarları ile AB'nin çıkarları arasında uyumsuzluklar yaşanabileceği anlamına gelir. Örneğin, Rusya ile ilişkiler gibi bazı konularda AB'nin Türkiye'ye yönlendireceği politikalar, Türkiye'nin kendi çıkarlarına uygun olmayabilir.

Karar Alma Süreçlerinin Yavaşlığı: AB'nin karmaşık yapısı ve çok

sayıda üye ülkenin farklı çıkarları nedeniyle, AB'nin karar alma süreçleri sıklıkla yavaş olabilir. Bu durum, dış politika konularında hızlı ve etkili bir şekilde hareket etmenin zorlaşmasına yol açabilir. Özellikle kriz durumlarında veya hızlı tepki gerektiren durumlarda bu durum Türkiye'yi dezavantajlı kılabilir.

Tercihli Ticaret Anlaşmalarının Etkisi: Türkiye, AB dışındaki ülkelerle kendi tercihli ticaret anlaşmalarını yapma hakkına sahipken, AB'ye üye olması durumunda AB'nin ticaret politikasına tabi olur. Bu da Türkiye'nin mevcut tercihli ticaret anlaşmalarının gözden geçirilmesini veya hatta bazılarının iptal edilmesini gerektirebilir. Bu da Türkiye'nin dış ticaretinde belirsizlik yaratabilir.

Olası Avantajlar:

Ekonomik Entegrasyon ve Ticaret Kolaylığı: AB üyeliği, Türkiye'ye Avrupa'nın en büyük ticaret bloğuna erişim sağlar. Bu, Türk şirketlerinin AB pazarına daha kolay erişebilmesi ve AB üyesi ülkelerle serbest ticaret yapabilmesi anlamına gelir.

Dış Yatırımların Artması: AB üyeliği, Türkiye'yi yabancı yatırımcılar için daha çekici hale getirebilir. AB üyeliği, Türkiye'ye dış yatırımları artırabilir ve ekonomik büyümeyi destekleyebilir.

Politik ve Güvenlik İşbirliği: AB üyeliği, Türkiye'ye Avrupa'nın geniş politik ve güvenlik ağına entegrasyonu sağlar. Ortak dış politika ve güvenlik politikası, Türkiye'nin AB üyesi olması durumunda daha etkili hale gelebilir.

Demokratik ve Hukuki Standartların Yükselmesi: AB üyeliği süreci, Türkiye'nin demokratik ve hukuki standartlarını yükseltmek için bir teşvik olabilir. AB'nin demokrasi, insan hakları ve hukukun üstünlüğü konusundaki değerleri, Türkiye'nin bu alanlarda reform yapmasına ve iyileştirmeler yapmasına teşvik edebilir.

Ulusal Güvenlik ve Savunma Güçlenmesi: AB üyeliği, Türkiye'nin ulusal güvenliğini ve savunma kapasitesini artırabilir. Ortak savunma politikası ve AB'nin güvenlik mekanizmalarına entegrasyon, Türkiye'nin savunma kapasitesini güçlendirebilir ve bölgesel istikrarı artırabilir.

31.Dış, Güvenlik ve Savunma Politikası.

Olası Dezavantajlar:

Bağımsızlık Kaybı: AB üyeliği, Türkiye'nin dış politikasını AB'nin ortak dış politikasıyla uyumlu hale getirmesini gerektirebilir. Bu durum Türkiye'nin ulusal çıkarlarını önceliklendirme ve kendi stratejilerini belirleme konusunda bazı sınırlamalar getirebilir. AB'nin ortak dış politikası, üye ülkelerin kendi dış politikalarını tek başlarına yürütme yeteneğini sınırlayabilir. Türkiye, ulusal güvenliğini tehdit eden durumlarda AB'nin ortak politikasına uymak zorunda kalabilir, bu da kendi çıkarlarını korumak için daha az esneklik sağlayabilir.

NATO ile İlişkilerde Zorluklar: Türkiye, AB'ye üye olduktan sonra NATO'nun ortak savunma politikalarıyla AB'nin politikaları arasında uyum sağlamak zorlanabilir. Bu durum, Türkiye'nin NATO'nun gereksinimlerini ve beklentilerini karşılamak için AB politikalarına uyum sağlama ihtiyacı duyması anlamına gelir. Türkiye'nin AB üyeliği, NATO içindeki çeşitli konular üzerinde ortak bir pozisyon almakta zorlanmasına neden olabilir. Örneğin, Türkiye'nin AB'nin Rusya politikası veya Doğu Avrupa'ya askeri yardım konularında NATO ile farklı pozisyonlarda olması mümkündür.

Askeri Bağımsızlık Kaybı: AB üyeliği, Türkiye'nin askeri operasyonlara katılma ve askeri politikalarını belirleme özgürlüğünü kısıtlayabilir. Türkiye, AB'nin belirlediği politikalara uymak zorunda kalabilir ve ulusal güvenlik çıkarlarıyla çatışabilecek durumlarda kısıtlamalarla karşılaşabilir. Özellikle kriz veya çatışma durumlarında, AB'nin ortak bir savunma politikası belirlemesi Türkiye'nin kendi savunma stratejisini uygulamakta zorlanmasına neden olabilir. Bu da Türkiye'nin ulusal güvenliğini sağlama ve kriz durumlarına tepki verme yeteneğini etkileyebilir.

Savunma Sanayiinde Rekabet: AB üyeliği, Türkiye'nin savunma sanayiinde rekabet gücünü artırabilir ancak aynı zamanda AB'nin savunma sanayi politikaları ve standartlarına uyum sağlama zorunluluğu da getirebilir. Türkiye, AB'nin belirlediği standartlara ve politikalara uymak zorunda kalabilir, bu da Türkiye'nin kendi savunma sanayi politikalarını belirleme özgürlüğünü kısıtlayabilir. AB'nin savunma sanayi politikaları, Türkiye'nin ulusal savunma sanayi politikalarıyla çatışabilir veya rekabet halinde olabilir. Bu durum, Türkiye'nin kendi savunma sanayiini geliştirme ve ulusal güvenlik çıkarlarını gözetme yeteneğini etkileyebilir.

Olası Avantajlar:

Güvenlik ve İstikrarın Artması: AB üyeliği, Türkiye'yi Avrupa'nın daha geniş güvenlik ve savunma ağına entegre edebilir. Bu, bölgesel istikrarın ve güvenliğin artmasına katkı sağlayabilir ve Türkiye'nin ulusal güvenliği için ek destek ve işbirliği olanakları sunabilir.

Askeri İşbirliği ve Dayanışma: AB üyeliği, Türkiye'nin diğer AB üyesi ülkelerle askeri işbirliği ve dayanışmasını artırabilir. Ortak askeri operasyonlar, eğitim programları ve savunma projeleri gibi alanlarda işbirliği fırsatlarına erişim sağlayabilir.

Teknolojik ve Bilimsel İlerleme: AB üyeliği, Türkiye'nin savunma sanayiinde teknolojik ve bilimsel ilerlemeye erişimini artırabilir. AB'nin savunma sanayi programlarına katılma ve ortak projelere dahil olma fırsatları, Türkiye'nin savunma teknolojilerini geliştirme ve modernizasyonunu destekleyebilir.

Ekonomik Yararlar: AB üyeliği, Türkiye'nin savunma sanayiinde işbirliği yapabileceği ve savunma ürünleri ihraç edebileceği yeni pazarlar ve fırsatlar yaratabilir. Bu da Türkiye'nin ekonomik büyümesine ve savunma sanayiinin rekabet gücünün artmasına katkı sağlayabilir.

32.Mali Kontrol.

Olası Dezavantajlar:

Ekonomik Bağımsızlık Azalabilir: AB'nin mali kontrolleri ve kuralları, Türkiye'nin kendi ekonomik politikalarını belirleme özgürlüğünü sınırlandırabilir. AB'nin belirlediği bütçe açığı ve borç sınırları gibi kurallara uyum sağlamak zorunda kalabilirler. Bu da Türkiye'nin ekonomik karar alma yetkisini kısıtlayabilir ve özellikle kriz zamanlarında esnekliklerini azaltır.

Farklı Ekonomik Dinamikler: AB, daha gelişmiş ülkelerin çoğunluğundan oluşmaktadır ve bu ülkelerin ekonomik ihtiyaçları, dinamikleri ve sorunları Türkiye'ninkilerden farklıdır. AB'nin belirlediği mali politikalar, Türkiye'nin kendine özgü koşullarını dikkate almaz ve Türkiye'nin ekonomik büyüme potansiyelini engelleyebilir.

Rekabet Gücü Azalabilir: AB'nin daha katı standartlarına uyum sağlamak, Türk firmaları için ek maliyetler ve zorluklar doğurabilir. AB'nin ticaret politikaları ve kuralları, özellikle küçük ve orta ölçekli işletmeler için rekabet gücünü azaltabilir ve ihracat potansiyelini sınırlandırabilir.

Bürokratik Süreçler: AB'ye üyelik, Türk kurumları için daha fazla bürokratik süreçler getirebilir. AB'nin mali raporlama ve denetim gereksinimleri, Türkiye'deki kurumların ekstra kaynak ve çaba harcamasını gerektirebilir ve işleyişi zorlaştırabilir.

Olası Avantajlar:

Mali İstikrarın Sağlanması: AB üyeliği, Türkiye'ye mali alanda disiplin getirecektir. AB'nin mali kuralları ve denetim mekanizmaları, Türkiye'nin kamu maliyesini daha sağlam bir temele oturtabilir ve mali istikrarı sağlamak için önleyici tedbirler alınmasını teşvik eder.

Uluslararası Güven ve İtibarın Artması: AB'ye üyelik, Türkiye'nin uluslararası finans piyasalarında daha güvenilir bir ortak olarak algılanmasına yardımcı olabilir. AB standartlarına uyum sağlamak, Türkiye'nin kredi notunu yükseltebilir ve uluslararası yatırımcıların güvenini artırabilir.

Daha Etkin Kamu Harcamaları Yönetimi: AB'nin mali kontrol mekanizmaları, Türkiye'nin kamu harcamalarını daha etkili bir şekilde yönetmesine yardımcı olabilir. AB'nin denetim standartları, Türkiye'nin kamu kaynaklarını daha verimli kullanmasını ve israfı önlemesini sağlayabilir.

Dış Yardım ve Destek: AB üyeliği, Türkiye'ye AB tarafından sağlanan mali yardım ve desteklere erişim sağlayabilir. AB'nin çeşitli fonları ve programları, Türkiye'nin ekonomik kalkınma projelerine ve altyapı iyileştirmelerine finansal destek sunabilir, bu da ülkenin büyüme ve kalkınma çabalarını destekleyebilir. AB üyeliği, Türkiye'nin Avrupa'nın finansal sistemlerine daha fazla entegrasyonunu teşvik edecektir. Bu, Türk bankalarının AB pazarlarına erişimini kolaylaştırır.

33.Mali ve Bütçesel Hükümler.

Olası Dezavantajlar:

Bütçe Katkıları: AB üyesi olmanın bir gereği olarak Türkiye, AB'nin bütçesine katkıda bulunmak zorunda kalabilir. Bu, Türkiye'nin mali kaynaklarının bir kısmının AB bütçesine aktarılması anlamına gelir.

Mali Kısıtlamalar: AB'nin mali disiplin kuralları, üye ülkelerin bütçe politikalarını kısıtlayabilir. Türkiye'nin kendi ekonomik politikalarını uygulama esnekliği azalabilir.

Yardım ve Destekler: AB üyeliği, Türkiye'ye bazı fonlar, yardımlar ve destekler sağlayabilir, ancak aynı zamanda AB'nin belirli politika

koşullarını yerine getirme gerekliliği getirebilir. Bu, Türkiye'nin iç politikalarını şekillendirme özgürlüğünü etkileyebilir.

Vergi Politikaları: AB üyeliği, Türkiye'nin vergi politikalarını AB standartlarına uygun hale getirmesini gerektirebilir. Bu da Türkiye'nin vergi politikaları üzerinde bir dereceye kadar kontrol kaybetmesi anlamına gelebilir. AB üyeliği, Türkiye'nin bütçe politikalarını AB organlarına daha fazla açık hale getirebilir. Bu da Türkiye'nin ulusal egemenliğini bazı alanlarda sınırlayabilir.

Olası Avantajlar:

İnovasyon ve Teknoloji Transferi: AB üyeliği, Türkiye'nin Avrupa'nın gelişmiş teknolojik altyapısından ve inovasyon kültüründen faydalanmasını sağlayabilir. Bu, Türkiye'nin rekabet gücünü artırabilir ve daha yenilikçi bir ekonomiye geçişini hızlandırabilir.

Yeşil Ekonomiye Geçiş: AB'nin çevre standartları ve yeşil ekonomi politikaları, Türkiye'yi daha sürdürülebilir bir ekonomiye dönüştürme sürecini hızlandırabilir. AB üyeliği, Türkiye'nin çevresel sorunlarla mücadele etme ve temiz enerjiye geçiş konusunda daha fazla destek almasını sağlayabilir.

Eğitim ve İnsan Kaynakları Gelişimi: AB üyeliği, Türkiye'nin eğitim sistemi ve insan kaynakları gelişimine daha fazla odaklanmasını teşvik edebilir. AB'nin eğitim ve mesleki eğitim programlarına katılım, Türkiye'nin insan kaynaklarını daha kalifiye hale getirebilir ve işgücü piyasasının rekabet gücünü artırabilir.

34. Kurumlar.

Olası Dezavantajlar:

Uyum Süreci ve Maliyetler: AB'ye katılım süreci, Türkiye'nin mevcut kurumlarını ve yasal düzenlemelerini AB normlarına uyumlu hale getirmesini gerektirecektir. Bu uyum süreci oldukça karmaşık olabilir ve zaman alabilir. Ayrıca, kurumların ve işletmelerin AB standartlarına uyumlu hale getirilmesi için ek kaynaklar gerekebilir. Bu da ekonomik maliyetlerin artmasına neden olabilir.

Kaynak Dağılımı ve Ekonomik Etkiler: AB'ye katılım süreci, Türkiye'nin ekonomik kaynaklarının bir kısmının AB kurumlarının ve politikalarının uygulanması için harcanmasını gerektirebilir. Bu, Türkiye'nin kalkınma projeleri ve diğer iç politika alanları için daha az kaynak ayırmasına neden olabilir.

Eğitim ve Kurumsal Dönüşüm: AB'ye uyum süreci, Türkiye'nin kurumlarını ve personelini AB standartlarına uyumlu hale getirmesi için ciddi eğitim ve kurumsal dönüşüm gerektirebilir. Bu da zaman, çaba ve maliyet gerektirebilir.

Karar Alma Süreci ve Yerel Otonomi: AB kurumlarının etkisi altında olmak, Türkiye'deki karar alma süreçlerini etkileyebilir. Bazı kararlar AB kurallarına göre alınmak zorunda kalabilir ve bu da yerel yönetimlerin yetki ve otonomisinde bir azalmaya neden olabilir.

Bürokrasi Artışı: AB'ye uyum süreciyle birlikte, kurumlar arasında, daha fazla işbirliği ve denetim mekanizmaları getirilebilir. Bu da bürokrasinin artmasına ve karar alma süreçlerinin karmaşık hale gelmesine neden olabilir.

Olası Avantajlar:

Standartların Yükseltilmesi: AB'ye katılım süreci, Türkiye'nin kurumlarını AB'nin daha yüksek standartlarına uyumlu hale getirmesini gerektirir. Bu, Türkiye'deki kurumların daha şeffaf, hesap verebilir ve etkili bir şekilde çalışmasını sağlar. Örneğin, kamu ihalelerinde daha açık ve rekabetçi bir ortamın oluşturulması gibi adımlar atılabilir.

Daha İyi Yönetişim ve Hukukun Üstünlüğü: AB normlarına uyum süreci, Türkiye'nin yönetim ve hukukun üstünlüğü alanında iyileştirmeler yapmasını teşvik eder. Daha bağımsız, tarafsız ve etkili bir yargı sistemi kurulabilir. Ayrıca, daha şeffaf ve hesap verebilir kamu yönetimi uygulamaları benimsenebilir.

Sosyal ve Çevresel Standartların Yükseltilmesi: AB normlarına uyum süreci, Türkiye'nin sosyal ve çevresel standartlarını yükseltmesini teşvik eder. Bu, işçi haklarının ve çalışma koşullarının iyileştirilmesini, çocuk işçiliğinin ve ayrımcılığın önlenmesini ve çevre koruma önlemlerinin artırılmasını içerir. Bu da toplumsal refahın artmasına ve çevresel sürdürülebilirliğin sağlanmasına katkı sağlar.

XIV. AB'NİN GENİŞLEME HARİTASI 1)

XV. AB KURUMLARININ ve AJANSLARININ ÜLKELERE GÖRE DAĞILIMI ⁱⁱ⁾

ALMANYA

- AB Merkez Bankası (European Central Bank)
- Avrupa Havacılık Emniyeti Ajansı (European Aviation Safety Agency - EASA)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Trans Uranyum Elementler Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for Transuranium Elements - ITU)
- Avrupa Sigorta ve Mesleki Emeklilik Otoritesi (European Insurance and Occupational Pensions Authority - EIOPA)

AVUSTURYA

- Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (European Union Agency for Fundamental Rights - FRA)
- **Özgürlük, Güvenlik ve Adalet Alanında Büyük Ölçekli Bilişim Teknolojileri Sistemleri (BT) Operasyonel Yönetimi Avrupa Ajansı (European Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice-eu-LISA)**

BELÇİKA

- AB Bakanlar Konseyi (Council of the European Union)
- AB Bölgeler Komitesi (Committee of the Regions - CoR)
- AB Dış İlişkiler Servisi (European External Action Service - EEAS)
- AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi (High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy)
- AB Konseyi (European Council)
- AB Kuruluşları, Kurumları ve Ajansları Bilgisayar Acil Müdahale Ekibi (Computer Emergency Response Team for the EU Institutions, Bodies and Agencies - CERT-EU)
- Anahtar Dijital Teknolojiler Ortak Girişimi (Key Digital Technologies Joint Undertaking - KDT JU)
- Avrupa Araştırma Konseyi Yürütme Ajansı (European Research Council Executive Agency - ERCEA)
- Avrupa Araştırma Yürütme Ajansı (European Research Executive Agency - REA)

- Avrupa Bankacılık Birliği Karar Alma Kurulu (Single Resolution Board - SRB)
- Avrupa Demiryolu Ortak Girişimi (Europe's Rail Joint Undertaking)
- Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi (European Economic and Social Committee - EESC)
- Avrupa İklim, Altyapı ve Çevre Yürütme Ajansı (European Climate, Infrastructure and Environment Executive Agency - CINEA)
- Avrupa Komisyonu (European Commission)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Referans Malzemeler ve Ölçümler Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for Reference Materials and Measurements - IRMM)
- Avrupa Parlamentosu (AP) (European Parliament)

AP Genel Kurulu oturumları, Ağustos hariç, her ay dört gün boyunca Strazburg'da gerçekleştirilmektedir. Yıl içinde en fazla 6 kere Brüksel'de bir buçuk gün süreli kısa Genel Kurul oturumları da düzenlenebilmektedir. Aynı şekilde, ayın bir veya iki haftası uzmanlık komisyonu çalışmalarına ve geri kalan günleri ise siyasi grup toplantılarına ayrılmaktadır. Gündemin yoğunluğuna göre AP takviminde AP üyelerinin seçim bölgelerine de vakit ayırabilmeleri olanağı yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu dönemlere "yeşil hafta" denilmektedir.
- Avrupa Personel Seçim Ofisi (European Personnel Selection Office - EPSO)
- Avrupa Sağlık ve Dijital Ajansı (European Health and Digital Agency - HADEA)
- Avrupa Savunma Ajansı (European Defence Agency - EDA)
- Avrupa Temiz Havacılık Ortaklığı (Clean Aviation Joint Undertaking)
- Avrupa Veri Koruma Denetçisi (European Data Protection Supervisor - EDPS)
- Avrupa Veri Koruma Kurulu (European Data Protection Board - EDPB)
- Avrupa Yargı Kurulları Ağı (European Network of Councils for the Judiciary - ENCJ)
- Avrupa Yenilik Konseyi ve KOBİ Yürütme Ajansı (European Innovation Council and Small and Medium-sized Enterprises Executive Agency - EISMEA)
- Avrupa Yönetim Okulu (European School of Administration - EuSA)

- Döngüsel Biyo-Tabanlı Avrupa için Avrupa Ortaklığı (Circular Bio-based Europe Joint Undertaking - CBE JU)
- Eğitim ve Kültür Yürütme Ajansı (European Education and Culture Executive Agency - EACEA)
- Hava Trafik Yönetimi Araştırmaları Ortaklığı Ortak Girişimi (SESAR 3 Joint Undertaking - SESAR 3 JU)
- Temiz Hidrojen Ortaklığı (Clean Hydrogen Partnership)

ÇEKYA

- Avrupa Uzay Programı Ajansı (European Union Agency for the Space Programme - EUSPA)

DANİMARKA

- Avrupa Çevre Ajansı – **AÇA** (European Environment Agency - EEA)

ESTONYA

- **Özgürlük, Güvenlik ve Adalet Alanında Büyük Ölçekli Bilişim Teknolojileri Sistemleri (BT)**
- Operasyonel Yönetimi Avrupa Ajansı (European Agency for the Operational Management of Large-Scale IT Systems in the Area of Freedom, Security and Justice - eu-LISA)

FİNLANDİYA

- Avrupa Kimyasallar Ajansı (European Chemicals Agency - ECHA)

FRANSA

- AB Ombudsmanı (European Ombudsman)
- Avrupa Bankacılık Otoritesi (European Banking Authority - EBA)
- Avrupa Birliği Güvenlik Araştırmaları Enstitüsü (European Union Institute for Security Studies - EUISS)
- Avrupa Demiryolları Ajansı (European Railway Agency - ERA)
- Avrupa Menkul Kıymetler ve Sermaye Piyasaları Otoritesi (European Securities and Markets Authority - ESMA)
- Avrupa Parlamentosu (AP) (European Parliament)
- **Özgürlük, Güvenlik ve Adalet Alanında Büyük Ölçekli Bilişim Teknolojileri Sistemleri (BT)**
- Topluluk Bitki Çeşitleri Ofisi (Community Plant Variety Office - CPVO)

HOLLANDA

- Avrupa Birliği Ceza Hukuku İşbirliği Ajansı (European Union Judicial Cooperation Unit - EUROJUST)
- Avrupa Birliği Kolluk İşbirliği Ajansı (European Union Agency for Law Enforcement Cooperation - EUROPOL)
- Avrupa İlaç Ajansı (European Medicines Agency - EMA)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Çevre ve Sürdürülebilirlik Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for Energy and Transport - IET)
- Avrupa Yargı Ağı (European Judicial Network - EJNI)

İRLANDA

- Avrupa Komisyonu Sağlık ve Tüketici Genel Müdürlüğü Gıda ve Veterinerlik Ofisi (Food and Veterinary Office, European Commission Health and Consumers Directorate General)
- Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarının İyileştirilmesi Vakfı (European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions - EUROFOUND)

İSPANYA

- AB Fikri Mülkiyet Ofisi (EU Intellectual Property Office - EUIPO)
- Avrupa Balıkçılık Kontrol Ajansı (European Fisheries Control Agency - EFCA)
- Avrupa Birliği Uydu Merkezi (European Union Satellite Centre - SatCen)
- Avrupa İş Sağliğı ve Güvenliği Ajansı (European Agency for Safety and Health at Work - EUOSHA)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi İleri Teknolojik Çalışmalar Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for Prospective Technological Studies - IPTS)
- Uluslararası Termonükleer Deney Reaktörü (ITER) ve Füzyon Enerjisi Geliştirme (Enerji için Füzyon) Avrupa Ortak Girişimi (European Joint Undertaking for International Thermonuclear Experimental Reactor - ITER - and the Development of Fusion Energy - Fusion for Energy)

İSVEÇ

- Avrupa Hastalıkların Önlenmesi ve Kontrolü Merkezi (European Centre for Disease Prevention and Control - ECDC)

İTALYA

- Avrupa Eğitim Vakfı (European Training Foundation - ETF)
- Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (European Food Safety Authority - EFSA)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Çevre ve Sürdürülebilirlik Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for Environment and Sustainability - IES)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Ispra Bölge Yönetimi (European Commission Joint Research Center - JRC - The Ispra Site Management - ISM)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Sağlığın ve Tüketicinin Korunması Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for Health and Consumer Protection - IHCP)
- Avrupa Komisyonu Ortak Araştırma Merkezi Vatandaşların Korunması ve Güvenliği Enstitüsü (European Commission Joint Research Center - JRC - The Institute for the Protection and Security of the Citizen - IPSC)

LETONYA

- Avrupa Elektronik Haberleşme Düzenleyicileri Kurumu (Body of European Regulators for Electronic Communications - BEREC)

LİTVANYA

- Avrupa Cinsiyet Eşitliği Enstitüsü (European Institute for Gender Equality - EIGE)

LÜKSEMBURG

- AB Adalet Divanı (Court of Justice of the European Union)
- AB Sayıştay (European Court of Auditors - ECA)
- AB Yayın Ofisi (Publications Office of the European Union)
- Avrupa Birliği Kurumları Tercüme Merkezi (Translation Centre for the Bodies of the European Union - CdT)
- Avrupa Kamu Savcılığı Ofisi (European Public Prosecutor's Office)

- EPPO)

- Avrupa Yatırım Bankası (European Investment Bank - EIB)
- Avrupa Yatırım Fonu (European Investment Fund)
- Avrupa Yönetim Okulu (European School of Administration - EuSA)
- EURATOM Tedarik Ajansı (EURATOM Supply Agency - ESA)
- EuroHPC Ortak Girişimi (European High Performance Computing Joint Undertaking - EuroHPC JU)

MACARİSTAN

- Avrupa Polis Koleji (European Police College - CEPOL)
- Avrupa Yenilikçilik ve Teknoloji Enstitüsü (European Institute of Innovation and Technology - EIT)

MALTA

- AB Sığınma Ajansı (European Union Agency for Asylum - EUAA)

POLONYA

- Avrupa Sınır ve Sahil Güvenlik Ajansı (European Border and Coast Guard Agency - FRONTEX)

PORTEKİZ

- Avrupa Deniz Güvenliği Ajansı (European Maritime Safety Agency - EMSA)
- Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığını İzleme Merkezi (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction - EMCDDA)

SLOVENYA

- Enerji Regülatörleri İşbirliği Ajansı (Agency for the Cooperation of Energy Regulators - ACER)

SLOVAKYA

- Avrupa Çalışma Otoritesi (European Labour Authority - ELA)

YUNANİSTAN

- Avrupa Ağ ve Bilgi Güvenliği Ajansı (European Network and Information Security Agency - ENISA)
- Avrupa Mesleki Eğitimi Geliştirme Merkezi (European Centre for the Development of Vocational Training – Cedefop)

Yukarıdaki AB kurum ve ajanslarının ülkelere göre dağılımlarına bakıldığında merkezi ülkelerin Belçika ve Lüksemburg oldukları görülmektedir. Ekonomik olarak en güçlü ülkenin Almanya olmasına rağmen bu konuda ısrarcılık yapmamaları ayrıyetten dikkat çekilmesi gereken başka bir husustur. Buna rağmen AB Merkez Bankasının (ECB) Frankfurt'ta olması konusunda Almanlar ısrarcı olmuştur.

XVI. AVRUPA BİRLİĞİNİN GENEL GÖRÜNÜMÜ ⁱⁱⁱ⁾

- AB, 14,5 trilyon Avroya ulaşan GSYH'si ve küresel GSYH'deki %14,8'lik payıyla Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC) (%18,6) ve Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD) (%15,7) ardından en büyük üçüncü küresel ekonomik güç konumundadır.
- AB dünya üzerindeki en bütünleşmiş ticaret bloğu olup, uluslararası doğrudan yatırım stokunda da %28'lik payıyla birinci sırada yer almaktadır.
- Kişi başına düşen 27.880 Avro geliri olan 447 milyon tüketicisiyle dünyanın en büyük ekonomilerinden birisi durumundadır.
- AB üye ülkeleri, 2022 yılı sonu itibarıyla dünya ithalat ve ihracatının %16'sını gerçekleştirmektedir.
- Küresel işlemlerin %40'ı için kullanılan Avro, dünyanın en önemli ikinci para birimidir.

XVII. AB EKONOMİ POLİTİKASININ ÖNCELİKLERİ

AB'nin mevcut ekonomik öncelikleri:

- Ekonomik ve parasal birliğin derinleştirilmesi,
- Avro'nun uluslararası rolünün güçlendirilmesi,
- Sermaye piyasaları birliğinin ve bankacılık birliğinin geliştirilmesi,
- Becerilere ve eğitime yatırım yapılması,
- Tek Pazar'ın derinleştirilmesi,
- **İş dünyasının desteklenmesi,**
- Dijital dönüşümün benimsenmesi ve
- Sağlam bir sanayi politikasının geliştirilmesi olarak sıralanabilir.

Buna ilaveten,

- Avrupa'yı 2050 yılına kadar sera gazı emisyonlarının net olarak sıfırlandığı, dünyanın ilk iklim-nötr kıtası haline getirme hedefiyle enerji, ulaştırma, sanayi, ticaret, tarım, finans, devlet destekleri, vergilendirme gibi farklı alanlarda, Avrupa Yeşil Mutabakatı (AYM) kapsamında pek çok geniş çaplı tedbirin hayata geçirilmesi temel politika alanlarıdır.

Öte yandan,

- Avrupa firmalarının rekabet gücünün artmasına yol açacak bilim, araştırma ve inovasyon desteği dâhil olmak üzere iş ortamının iyileştirilmesi, özellikle hizmetlerde ve dijital ekonomide İç Pazar'ın daha da derinleştirilmesi hedeflenmektedir.
- Ayrıca mevcut jeostratejik gelişmeler doğrultusunda stratejik bağımlılıkların azaltılması özellikle kritik hammaddelere erişim ile tedarik zincirlerinin daha yakın ve daha az kırılgan olan bölgelere taşınması ve mümkün olduğu kadar dost ülkelerin desteklenmesi hedefleri ön plana çıkmaktadır.

XVIII. AB'nin MEVCUT EKONOMİK GÖRÜNÜMÜ

Büyüme ve Enflasyon

Kovid-19 salgını öncesinde düşük büyüme ve enflasyon oranlarına sahip AB ekonomisi, 2020 yılında %5,7, küresel ekonomi ise %3,4 oranında daralmıştır.

Rusya-Ukrayna savaşı, AB için mevcut zorluklara yenilerini eklemiştir. Şubat 2022'de başlayan savaş Birlik ekonomisinin Rus fosil yakıtlarına olan yüksek bağımlılığın ne kadar büyük olduğunu açıkça göstermiştir.

Avrupa Komisyonu'nun 2023 'Kış Tahminler Raporuna' göre, AB'de reel GSYH büyümesinin

- 2022'de %3,5,
- 2023'te %0,8 ve
- 2024'te ise %1,6

olarak gerçekleşmesi beklenmektedir.

2022 yılında %9,2 olarak gerçekleşen AB geneli enflasyon oranının 2023 yılında %6,4, 2024 yılında %2,5 olarak gerçekleşeceği öngörülmektedir.

AB standartlarına göre oldukça yüksek olan bu enflasyona karşı alınan en önemli tedbirlerden biri olan kredi faizlerinin yükseltilmesi, işletmelerin banka kredilerine ulaşımını ciddi şekilde frenlemiş ve iflaslar zincirinin başlamasını tetiklemiştir. Sıkı para politikasının maliyetinin beklenenden yüksek olacağı öngörülmektedir.

Kamu Maliyesi

AB genelinde kamu borç stokunda ciddi artışlar görülmektedir.

2020 yılındaki %89,8'lik tarihi zirvesinden sonra bu oran 2021 yılında %87,9 seviyesine gerilemiş, Yunanistan, İtalya, Portekiz, İspanya, Fransa, Belçika ve GKRY'de ise %100'ün üzerinde seyretmeye devam etmiştir.

XIX. AB NİN TİCARET POLİTİKASI

Uluslararası ticaret, AB'nin en güçlü araçlarından biridir. AB, ticaret rejiminin açıklığı sayesinde mal ve hizmet ticaretinde ve doğrudan yabancı yatırımlarda küresel ölçekte öncü bir role sahip olmakta, ortak ticaret politikası ile avantajlı pozisyonunu devam ettirebilmektedir.

Avrupa Komisyonu, Haziran-Kasım 2020 tarihlerinde yürüttüğü Ticaret Politikası Gözden Geçirme süreci neticesinde hazırladığı yeni Ticaret Stratejisi'ni 18 Şubat 2021 tarihinde açıklamıştır.

“Açık stratejik özerklik” (open strategic autonomy) olarak adlandırılan kavram üzerine kurulan yeni ticaret stratejisi, AB’nin açık ticaret politikasının yeşil ve dijital dönüşümü destekleyen ekonomik toparlanmaya katkı sağlaması, küresel ticaret kurallarının adil ve sürdürülebilir şekilde yenilenecek uluslararası ticarete çok taraflı sistemin güçlendirilmesi ve bunun için yeni araçlar geliştirilmesi temelleri üzerine oturtulmaktadır.

AB son dönemde ticaret anlaşmalarının uygulanmasına ilişkin Tüzük’te önemli değişiklikler yapmıştır.

Bu Tüzüğün ana hatlarını aşağıdaki şekilde özetleyebiliriz:

- AB ticaret anlaşmalarının sağladığı fırsatların hayata tam olarak geçirilmesinin temin edilmesi
- Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelere küresel ticarete yardım sağlanması
- Resmi uyuşmazlık kanalları dışında ticaret engelleri ve sorunlarının çözülmesi
- AB’nin haklarının hayata geçirilebilmesi için ikili ve çok taraflı uyuşmazlıkların halli mekanizmalarının kullanılması.

Yeni ticaret stratejisi sayesinde,

- Britanya Krallığı’nın, İsviçre’nin (yaklaşık %15) yerini alarak, AB’nin en büyük tercihli ticaret ortağı (yaklaşık %23) haline geldiği,
- Türkiye (%8), Norveç (yaklaşık %7) ve Japonya (%6-7) dâhil olmak üzere bu beş ortağın 2021’de AB tercihli ticaretinin neredeyse %60’ını oluşturduğu,
- Britanya Krallığı’nın aynı zamanda genel olarak AB’nin en büyük ticaret ortakları olan Çin ve ABD’nin ardından üçüncü sırada yer aldığı ve bu üç ülkeyi İsviçre’nin takip ettiği,
- 2021’de AB’nin tercihli ortaklara ihracatı 1 trilyon Avronun üzerine çıkarken, aynı ülkelere yapılan AB ithalatının 800 milyar Avro olarak gerçekleştiği,
- AB’nin müzakerelerini tamamladığı, ancak onay sürecinde bulunan anlaşmalar dikkate alındığında, AB’nin tercihli ticaretinin toplam dış ticaretindeki payının %47’ye yükseleceği, anlaşılmaktadır

Yukarıda belirtilen faktörler çerçevesi ışığında AB üyeliğinin Türkiye’nin en önemli stratejik hedeflerinden biri olduğu göze çarpmaktadır.

XX. TÜRKİYE - AVRUPA PARLAMENTOSU İLİŞKİLERİ

Kurucu Antlaşmalarda yapılan değişikliklerle yasama yetkileri zamanla genişletilen Avrupa Parlamentosu (AP), Türkiye'nin AB'yle mevcut Gümrük Birliği'ni güncelleyecek anlaşmanın, vize serbestisinin ve tam üyeliğin onaylanması gibi konularda belirleyici rol oynayacak bir konumdadır.

AP tarafından hazırlanan yıllık ülke raporları ve bunların kabulüne ilişkin kararlar, hukuken bağlayıcı olmasalar da, diğer AB kurumları ile üye ülke hükümetlerini ve kamuoylarını, demokrasi kültürü ve geleneği çerçevesinde siyaseten belli bir ölçüde etkileyebilen metinlerdir.

Türkiye'nin AP'yle ilişkilerinin ana çerçevesini Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) oluşturmaktadır. KPK, "Ankara Anlaşması"nın 27. maddesi uyarınca, 14 Mayıs 1965 tarihli AP kararı ile 22 Haziran ve 14 Temmuz 1965 tarihli TBMM ve Cumhuriyet Senatosu kararlarıyla kurulmuştur. KPK'da, TBMM ve AP'den 25'er üye bulunmaktadır. Türkiye ile AB arasındaki ilişkilerin demokratik denetim organı olarak tesis edilen KPK, katılım müzakereleri, ikili ilişkiler, Ortaklık Konseyi kararlarının takip edilmesi ile TBMM ve AP arasındaki ilişkileri güçlendirmekle görevlidir.

XXI. TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ AVRUPA BİRLİĞİ UYUM KOMİSYONU

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) AB Uyum Komisyonu, Türkiye'nin AB'ye katılım sürecine ilişkin gelişmeleri izlemek ve müzakere etmek, AB'deki gelişmeleri takip etmek ve bu gelişmeler konusunda TBMM'yi bilgilendirmek ve istenildiğinde TBMM'ye sunulan kanun teklifleri ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinin AB mevzuatına uygunluğunu inceleyerek ihtisas komisyonlarına görüş sunmak üzere 15 Nisan 2003 tarihli ve 4847 sayılı Kanunla kurulmuştur. AB Uyum Komisyonu üyeleri, 12 Eylül 1963 tarihinde imzalanan Ankara Anlaşması'na dayanılarak oluşturulan Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) üyelerini de oluşturmaktadır. AB Uyum Komisyonu, Avrupa Komisyonu, Avrupa Parlamentosu ve ulusal parlamentoların AB işlerinden sorumlu komisyonlarıyla toplantılar ve görüşmeler yaparak bir tür parlamenter diplomasi görevi yürütmektedir. Böylece, Türkiye'nin AB'ye katılımı yönünde parlamenter düzeyde çalışmalar yapmaktadır. AB Uyum Komisyonu üyeleri, her yıl düzenli olarak yapılan „Avrupa Birliği Parlamentoları Avrupa İşleri Komisyonları Konferansı“ (COSAC) ve „Batı Balkanlar Avrupa Birliği Bütünleşme Komisyonları Konferansı“na (COSAP) katılım sağlamaktadır.

XXII. TÜRK DEVLETİNİN AVRUPA BİRLİĞİNE BAKIŞI

Avrupa Birliği Bakanlığı

2011'de ilk olarak 61. Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti bünyesinde yer alan bakanlıktır. Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliği sürecine ilişkin faaliyetleri koordine etmek amacıyla kurulmuştur.

Avrupa Birliği Bakanlığı 09 Temmuz 2018 kaldırılana kadar görev almış bakanlar:

No	Bakan	Görev Başlangıcı	Görev Bitişi	Parti
1	Egemen Bağış	6 Temmuz 2011	25 Aralık 2013	Adalet ve Kalkınma Partisi
2	Mevlüt Çavuşoğlu	25 Aralık 2013	29 Ağustos 2014	
3	Volkan Bozkır	29 Ağustos 2014	28 Ağustos 2015	
4	Ali Haydar Konca	28 Ağustos 2015	22 Eylül 2015	Halkların Demokratik Partisi
5	Beril Dedeoğlu	22 Eylül 2015	24 Kasım 2015	Bağımsız
(3)	Volkan Bozkır	24 Kasım 2015	24 Mayıs 2016	Adalet ve Kalkınma Partisi
6	Ömer Çelik	24 Mayıs 2016	9 Temmuz 2018	

Avrupa Birliği Bakanlığı, 2018 yılında 703 sayılı [KHK](#) ile kaldırılarak yetkileri Dışişleri Bakanlığı'na devredildi. Bu devir sonrasında Dışişleri Bakanlığı'na bağlı olarak [Türkiye Cumhuriyeti Avrupa Birliği Başkanlığı](#) oluşturuldu. Yani AB ile Türkiye ilişkileri katılım sürecinde Bakanlık seviyesinden Dış İşleri Bakanlığı bünyesinde çalışan "Başkanlık" seviyesine indirilmiş oldu. Böyle bir değişiklikten sonra sorulması gereken en akılcı soru şu olmalıdır:

Türkiye'nin AB'ye tam üyelik hedefi sürüyor mu?

Bu sorunun cevabını dönemin AB Bakanı ve başmüzakereci Ömer Çelik şu şekilde veriyor:

"Türkiye, Avrupa Birliği ile ilişkilerinde tam üyelik perspektifini koruyor. Ancak burada soru hangi Avrupa Birliği ile tam üyelik perspektifini koruduğumuzdur. Biz demokrasi, hukuk devleti, insan hakları temelinde konsolide olmuş, bu değerler etrafında çifte standarttan arınmış bir Avrupa Birliği'ne dönük olarak tam üyelik perspektifimizi koruyoruz. Birtakım ırkçı akımların, Pegida'nın, Altın Şafak'ın, Beş Yıldız Hareketi'nin ya da benzeri birtakım ırkçı ya da faşist akımların kafasındaki gibi bir Avrupa söz konusu olacaksa, böyle bir Avrupa Birliği'ne davet edilsek de girmeyiz zaten. Örneğin Sarkozy'nin kafasındaki Avrupa Birliği'nde biz de olmak istemeyiz.

Tabii ki Le Pen'in Avrupasını istemiyoruz, tabii ki Wilders'in Avrupasını istemiyoruz, tabii ki Avusturya Dışişleri Bakanı'nın zihnindeki Avrupa'yı istemiyoruz. Bizim istediğimiz Avrupa Birliği, gerçek demokratik değerlere dayanan bir Avrupa'dır. İçinde bulunduğumuz şartlarda gerçek demokratik değerlere dayanan, bu değerler etrafında konsolide olmuş bir Avrupa Birliği için Türkiye'nin tam üyelik perspektifi aynı şekilde devam etmektedir."

Buna karşılık Avrupa'da bugüne kadar sayın Ömer Çelik'in işaret ettiği ne paradigmalarda ne de şahıslarda gözle görünür bir değişiklik fark edilmemektedir.

Türkiye ile AB arasında tam üyeliğin dışında "yeni ilişki modelleri" üzerinde konuşulabilir mi?

Bu sorunun cevabını dönemin AB Bakanı ve başmüzakereci Ömer Çelik şu şekilde veriyor:

"Tam üyelik perspektifi dışında bir yolun önerilmesi veya bizim bunu kabul etmemiz mümkün değil. Türkiye ile müzakereleri bir kenara bırakalım, onun dışındaki diğer alanlarda gelişmelere odaklanalım" tarzında bir yaklaşım Türkiye tarafından kabul edilmeyecektir. Türkiye ile AB arasındaki ilişkiler, sadece Gümrük Birliği, terörle mücadele ve göç konusunda işbirliğine indirgenemeyecek kadar kapsamlıdır ve ilişkilerimizin temelini AB'ye tam üyelik için katılım müzakereleri oluşturmaktadır. Avrupa Birliği'ne tam üyelik dışındaki "İmtiyazlı Ortaklık" benzeri modelleri kabul etmiyoruz. Bundan sonra da herhangi ikinci sınıf bir formülü, yani Avrupa Birliği'nin ana kurumlarında olmanın dışında bir yaklaşımı asla kabul etmeyeceğiz."

Türkiye ile AB arasındaki ilişki nasıl tanımlanabilir?

Bu sorunun cevabını dönemin AB Bakanı ve başmüzakereci Ömer Çelik şu şekilde veriyor:

"Avrupa Birliği ile Türkiye arasındaki ilişkinin bir rekabet ilişkisi gibi kurgulanmaması, Türkiye'nin AB üyeliğine dönük olarak attığı bu adımların, reformların takdir edilmesi ve daha çok teşvik edilmesi, büyüyen ekonomisi, büyüyen demokrasisiyle Türkiye'deki bu dönüşümün doğru bir şekilde değerlendirilmesi gerekir. Türkiye, Avrupa Birliği ile olan ilişkilerinde sadece "komşuluk politikası" çerçevesinde değerlendirilemez, tam tersine "genişleme politikası" çerçevesinde değerlendirilmesi gereken bir ülkedir. Avrupa Birliği'ni başka bir yere, Türkiye'yi başka bir yere koyup, bir masaya oturmuş rekabet eden unsurlar gibi düşünmemek lazım. Gerçek bir vizyonla baktığımızda, Türkiye'yle Avrupa Birliği arasında bir rekabet ilişkisi yoktur. Bizim de içinde olduğumuz Avrupa'nın, Avrupa Birliği değerlerinin ve Avrupa demokrasisinin geleceği açısından Avrupa Birliği'ndeki bazı ülkelerin Türkiye'yle bir rekabet ilişkisi kurması olabilecek en yanlış şeydir, çok büyük bir tarihsel hatadır. Burada yapılacak şey, aynı Mülteci Uzlaşısı'nın uygulanmasında olduğu gibi, büyük bir vizyon ortaya koyarak yan yana oturup ortak bir vizyonla birlikte hareket etmektir. Biz Avrupa

Birliği üyesi olmasak bile büyük bir Avrupa devletiyiz, tarih boyunca bu böyle oldu. Büyük bir Avrupa demokrasisiyiz, büyük bir Avrupa gücüyüz. Dolayısıyla biz Türkiye olarak bir söz söylediğimizde ya da bir adım attığımızda, bunu Akdenizli olarak, Ortadoğulu olarak, Asyalı olarak attığımız gibi, aynı zamanda çok daha büyük bir güçle Avrupalı olarak hitap ediyoruz. Bir başka ifade ile Avrupa'ya hitap etmiyoruz, Avrupalı olarak çözüm üretiyoruz. Biz konuştuğumuzda Avrupa'ya konuşmuyoruz, biz konuştuğumuzda Avrupalı olarak konuşuyoruz. İçinden geçtiğimiz dönem, Türkiye'nin de içinde olduğu Avrupa jeopolitiği için ve Avrupa demokrasileri için çok büyük meydan okumaların söz konusu olduğu bir dönemdir. Burada Avrupa jeopolitiğini Türkiye'den bağımsız değerlendirmek doğru olmaz. Bütün bu çerçeveye baktığımızda, büyük bir Avrupa gücü ve büyük bir Avrupa demokrasisi olan Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne tam üyelik süreci, Türkiye'nin millî çıkarları için gerekli olduğu gibi, Avrupa vizyonu için de, Avrupa'nın bu büyük krizler karşısında yeni mekanizmalar oluşturmaları, yeni ittifak alanları oluşturabilmesi için de son derece gerekli bir süreçtir2'

Sazın Ömer Çelik'in yukarıdaki açıklamasında dikkat edilmesi gereken önemli bir husus var:

"Biz konuştuğumuzda Avrupa'ya konuşmuyoruz, biz konuştuğumuzda Avrupalı olarak konuşuyoruz"

Temel sorun kanımızca buradan başlıyor. Bizim kendimizi nasıl tanımlayıp nerede gördüğümüzle Avrupanın bizi nerede görmek istediği arasında çok temel farklılıklar olduğu açıkça gözlemlenmektedir.

Avrupa anayasası hepimizin bildiği üzere 29 Ekim 2004 tarihinde imzalandı ancak birliğe üye ve aday ülkelerin kendi içlerinde yaptıkları referandumlarda başarılı olunamayınca birlik anayasası yürürlüğe konulamadı.

Öte yandan imza tarihinden sadece 1 ay önce 24 Eylül 2004 de Die Welt gazetesinde Türkiye'nin AB üyeliğiyle alakalı aşığıdaki makale yayınlandı.

XXII. ALMAN MEDYASINDAN 'DİE WELT' in TÜRKİYE'YE BAKIŞI

"Die Welt" gazetesinde 24.09.2004 yılında çıkan analiz yazısına bir göz atalım:

Bu makale en başndan beri Avrupa'nın Türkiye ve Türk'lere bakışını tereddütlere yer vermeden tüm yönleriyle açıklamaktadır.

"Zehn Gründe gegen den EU-Beitritt der Türkei" ^{IV)}

Von [Jacques Schuster](#), Roger Köppel

Knapp zwei Wochen vor dem entscheidenden Türkei-Bericht hat EU-Erweiterungskommissar Günter Verheugen ein "Ja" zur Aufnahme von Beitrittsverhandlungen signalisiert.

1. Die Türkei gehört nicht zu Europa

Das tat sie nie, weder geografisch noch kulturell. Das Erbe der Antike, die jüdisch-christliche Ethik, die Renaissance und die Aufklärung sind an ihr genauso vorübergegangen wie an uns die Kultur des Harems. Zwar standen die Osmanen 1683 vor Wien, Polen und Reichstruppen aber konnten sie glücklicherweise vertreiben. Heute gehört nur noch ein Zipfel der Türkei, Türkisch-Thrakien, zu Europa. Sollte die Geografie ins Spiel gebracht werden, ließe sich über Istanbul reden: die Stadt am Bosphorus als erste Polis der Neuzeit und Mitglied der EU! Im Ernst, wer ein außereuropäisches Land aufnimmt, muss sich auch Israels und der Maghrebstaaten, der Ukraine, Weisruslands und Russlands annehmen. Europa als geografische Einheit, als gemeinsamer Geschichts- und Kulturraum ginge zu Grunde.

2. Ankara missachtet Menschenrechte

Zu Europa gehört die Gabe, sich beständig selbst infrage zu stellen. Ankara hat diese Fähigkeit zu keiner Zeit besessen. Bis heute leugnen die Regierung, das Parlament und viele türkische Historiker den Völkermord an den Armeniern in den Jahren 1895/96 und 1914/15. Prekärer noch: Selbst nach Amtsantritt Erdogans wird in der Türkei flächendeckend gefoltert. Das stellt die türkische Menschenrechtsorganisation Human Rights Foundation fest. Allein bis August seien 600 Folterfälle dokumentiert. Zwar versprach der Ministerpräsident gestern in Brüssel, von der Folter zu lassen, die Wahrung der Menschenrechte scheint dennoch nicht gewährleistet. Sie aber gehört zu Europa wie der Eiffelturm zu Paris.

3. Es droht eine Völkerwanderung

In der Europäischen Union herrscht das Prinzip der Freizügigkeit. Jeder darf dort hinziehen, wo es ihm gefällt. Das gilt auch für die Türken als Mitglieder der EU – selbst wenn Brüssel Übergangsfristen von bis

zu sieben Jahren wie im Falle Polens einführen sollte. Die Freiheit brächte viele anatolische Bauern auf die Beine. Experten fürchten, dass bis zu drei Millionen Menschen gen Nordwesten ziehen könnten. Etwa 15 Millionen Moslems leben in der EU, allein in Deutschland 2,5 Millionen Türken. Von Ausnahmen abgesehen, ist ihre Integration gescheitert. Eine türkische Masseneinwanderung würde die Probleme nur noch verschärfen.

4. Die Unionsidee wird zerstört

In dem Versuch, Europa aus den Trümmern des Weltkrieges zu führen und es zu einen, lag stets auch die Idee, „eine Art Vereinigte Staaten von Europa“ zu schaffen, wie es Winston Churchill 1946 in seiner Züricher Rede formulierte. Bis heute halten die meisten Mitglieder der EU daran fest. Beleg dafür ist die Umbenennung der „Europäischen Gemeinschaft“ in „Europäische Union“, von der Einführung einer gemeinsamen Währung zu schweigen. Will man den Unionscharakter bewahren, will man die Union vertiefen, ist ein europäisches Wirgefühl vonnöten. Ein EU-Beitritt der Türkei – in 20 Jahren das bevölkerungsreichste Land der EU – brächte die wirklich europäischen Staaten auseinander. Aus diesem Grund sind übrigens die Briten für den Beitritt Ankaras. Sie hoffen, die EU mithilfe der Türkei in eine Freihandelszone zu verwandeln und die politische Vertiefung zu unterlaufen.

5. Die Kosten sind nicht zu bewältigen

Und das in allen Bereichen: finanziell, politisch und in sozialer Hinsicht. Experten verschiedener unabhängiger Institute haben errechnet, dass der Beitritt der Türkei weitaus teurer wäre als die Aufnahme aller zehn neuen Länder am 1. Mai. Nimmt man an, dass Ankara genauso behandelt wird wie jene zehn, hätte es Anspruch auf über 45 Milliarden Euro. Doch damit nicht genug: Der türkische Agrarmarkt – er macht immer noch über 14 Prozent des türkischen Bruttoinlandsproduktes aus – brächte Brüssel und seine Agrarpolitik in schwerste Bedrängnis. Darüber hinaus würde die Türkei als größter Staat innerhalb der europäischen Institutionen den gleichen Rang wie Frankreich, Deutschland und Großbritannien erhalten. Zum ersten Mal in der Geschichte der EU erhalte das ärmste Land eine politisch dominierende Rolle.

6. Die EU ist keine karitative Anstalt

Die Entwicklung in der Türkei ist eine innertürkische Angelegenheit. Die Türkei selbst und viele Anhänger eines Beitritts sehen das anders. Sie instrumentalisieren die EU, um eine bestimmte politische Linie im Land durchzusetzen. Die Türkei muss ein Eigeninteresse an Reformen und der Modernisierung haben. Die Türkei muss ihre politischen Hausaufgaben selbst lösen.

7. Das Strategie-Argument zieht nicht

Die Befürworter betonen sinngemäß: Um den Konflikt der Kulturen im Kampf gegen den Terrorismus zu entkrampfen, müsse das EU-Mitglied Türkei als Modell eines verwestlichten, wohlhabenden islamischen Staates auf die moslemisch-arabische Welt ausstrahlen. Dort aber ist Ankara etwa so beliebt wie die Japaner in Korea. Viele Araber haben die Türken als Kolonialmacht noch immer nicht vergessen. Die Türkei ist keine Brücke zwischen Ost und West. Zudem ist für strategische Fragen vor allem die Nato zuständig. Ihr gehören die Türken seit 1949 an.

8. Die EU kommt in üble Nachbarschaft

Wäre Ankara Mitglied in der EU, stießen Europas Grenzen an die zentralen Konfliktregionen der Erde. Plötzlich wären wir Nachbarn höchst unappetitlicher Regime mit der Neigung zu unberechenbaren Drohgebärden und unglaublichen Potenzialen an Extremisten. Viele Tausend Grenzkilometer müssten streng bewacht werden, um all die Menschen abzuhalten, die aus Asien, der Arabischen Halbinsel, vielleicht sogar aus Afrika über die Türkei nach Europa wollen.

9. Das Beitrittsversprechen ist Legende

Um die Südostflanke der Nato auch wirtschaftlich zu stabilisieren, baten die Amerikaner in der Hochzeit des Kalten Krieges darum, der Türkei wirtschaftlich auf die Beine zu helfen. Aus diesem Grund eröffnete der europäische Klub der sechs in Artikel.28 des Assoziierungsvertrages von 1964 Ankara die prinzipielle Möglichkeit eines Beitritts. Nur war damit die Europäische Wirtschaftsgemeinschaft gemeint. Ein Beitritt zu einer politischen Union stand nie zur Diskussion. Die Europäer werden nicht wortbrüchig, wenn sie die Türkei nicht als Vollmitglied in die EU integrieren.

10. Es gibt sinnvolle Alternativen

SetztAnkaraseinenReformkursfort, wirdesauchohneVollmitgliedschaft – assoziiertes Mitglied der EU ist es bereits – eine moderne Demokratie werden. Geschützt würde sie im Rahmen der Nato. Darüber hinaus könnten ihr weitere Vorzüge in der Zollunion gewährt werden. Auch ließen sich schon bestehende Hilfsprogramme aufstocken. Die Türkei gehört zu Europas Nachbarn, sie ist Bündnispartner in der Nato. Wo liegt das Problem?“

ETC'nin konuyla ilgili yorumları

- Türkiye Avrupa'ya ait değildir

Die Welt'in iddiası:

Türkiye ne coğrafi ne de kültürel olarak, hiçbir zaman Avrupa'ya ait olmadı. Bize harem kültürünün nasilki hiçbir zaman uğramadığı

gibi onlara da Antik medeniyetin mirası, Yahudi-Hıristiyan ahlakı, Rönesans ve Reform hareketleri hiçbir zaman uğramadı. 1683te Viyana önlerine kadar gelmiş olmalarına rağmen Polonya ve İmparatorluk kuvvetleri sayesinde geri püskürtülmüşlerdir. Bugün sadece Trakya'nın küçük bir ucu kendilerine aittir. İlle de Coğrafyadan bahsediceksek sadece yeni zamanların ilk şehri olarak kurulmuş Bosporus'un şehrinin (İstanbul) Avrupa Birliği'ne girmesini konuşabiliriz. Gerçekten şayet Avrupa dışında ki bir ülkeyi Avrupa Birliği'ne alacaksak, o zaman İsrail'i, Kuzey Afrika Ülkelerini, Beyaz Rusya'yı ve Rusya'yı da almamız gerekmez mi?

ETC:

Avrupa'nın 1683 yılını halen daha unutamamış olması kendilerinde oluşmuş traumanın hangi boyutlarda olduğunu çok açıkça göstermektedir. Öte yandan zamanında Ukrayna'nın AB'ye alınmasını reddeden Avrupa'luların bu günlerde Ukrayna'yı bir an önce Avrupa'ya almak istemeleri de kendilerinin nasıl bir çifte standart içinde hareket ettiklerini açıkça göstermektedir. Ayrıca İstanbul'a karşı nasıl bir özlem içinde olduklarını tekrardan görmek bize AB-Türkiye ilişkisinin arka planını çok daha iyi açıklamaktadır. Meseleyi Türkiye'nin birliğe üyeliğini başından beri analitik ve somut verilere dayandırarak analiz etme yerine 700 yıllık bir tarihin hesabını sormaya getirmişlerdir. Türkiye elbette meselelerin asli nedenlerini çok uzun yıllar önce anlamıştır.

- Ankara insan haklarını çiğniyor

Die Welt'in iddiası:

Avrupa'nın en önemli yeteneklerinden birisi de kendini sürekli sorgulama özelliğidir. Bu özelliğe Ankara hiçbir zaman sahip olmamıştır. Bugüne kadar tüm Türk hükümetleri, Parlamentoları ve tarihçileri Ermeni (sözde) soykırımını inkar etmektedirler. Dahası Erdoğan'ın iktidara gelmesinden sonra bile tüm ülkede hala işkence yapılmaktadır. Bu durumu "Human Rights Foundation" tespit etmektedir.

ETC:

Detaylara girmeden önce şu akıllı "Human Rights Foundation" nın kim olduğuna bir bakalım.

Wikipedia:

"The Human Rights Foundation (HRF) is a non-profit organization that focuses on promoting and protecting human rights globally, with an emphasis on closed societies.[1] HRF organizes the Oslo Freedom Forum. The Human Rights Foundation was founded in 2005 by Thor Halvorssen Mendoza, a Venezuelan film producer and human rights advocate. The current chairman is Russian chess grandmaster Garry Kasparov, and Javier El-Hage is the current

chief legal officer. The foundation's head office is in the Empire State Building in New York City".

Yeri neresiy miş?:

New York şehri, Empire State Building.

Bu sözde insan hakları kuruluşu ne diyor:

"The Human Rights Foundation (HRF) urges the democratic world and the United States, in particular, to maintain the pressure of targeted sanctions against the dictatorship of Nicolás Maduro in Venezuela as he is being investigated for crimes against humanity and his dictatorship continues to usurp the state to use it as a transnational criminal enterprise."

Sadece anafikri burada kısaca tercüme edelim, "HRF Venezuela devlet başkanı Nicolas Maduro'nun insanlığa karşı suç işlediğini belirlemiştir ve uyguladığı diktatörlükle ülkesini uluslararası suç örgütlerinin gelip ve geçtiği bir güzergâh haline getirmiştir. Bu yüzden demokratik dünya onun üzerindeki baskıyı ve yaptırımları artırmalıdır".

ETC'nin düzeltme yorumu: Venezuela başkanı sayın Nicolas Maduro demokratik seçimlerle iktidara gelmiş bir devlet başkanıdır ve ülkesinin petrol kaynaklarını Venezuela halkından başka hiçbir kimsenin hakimiyetine vermemek için mücadele etmektedir.

HRF'in kurucusu kim miş?: Thor Halvorsen Mendoza.

Bu şahıs ne yapar miş?: Venezuela'nın en köklü ve zengin ailelerinden birine mensub bir şahsiyet. Daha fazla detay için Wikipedia'ya bakmanız yeterlidir.

Sözümüzün başına dönecek olursak Die Welt gazetesinin Türkiye'yi ve onun Cumhurbaşkanı sayın Erdoğan'ı işkence ve soykırım gibi suçlarla yan yana getirebilmek için kullanmaya çalıştığı ve referans verdiği örgüt (HRF) aslında demokratik görünümlü olan ancak özünde kendilerinin ve dünyanın kamuoyunu yanıltma amaçlı kullanılan bir derece elverişli tetikçi bir örgütten başka bir şey değil demekki. Bu durumda referans verdikleri kurumlara ve onların bilgilerine ne kadar inanabiliriz? İnanamayız ve hatta inanmamalıyız çünkü referans verenlerde, verilenlerde aslında aynı oyunun birer parçasından ibarettirler.

- Toplu göç tehlikesi vardır

Die Welt'in iddiası:

Anadolu'nun köylerinden 3 milyon kadar çiftçinin kuzey batı Avrupa'ya göç etmesi beklenmeledir. Bazı istisnalar haricinde Türk'lerin Avrupa'ya entegrasyonu başarısız olmuştur. Türk'lerin toplu göçü problemleri daha da çözülemez hale getirecektir.

ETC:

Avrupa'lular her fırsatta yaptıkları gibi burada da Türk'lerin Avrupa'ya entegre olamadığını iddia edip, kendilerince sorumluluğu da Türk'lere atabilmek için her türlü dezenformasyonu kullanmaya çabalamaktadırlar. Ancak Türk'lerin Avrupa'ya şimdiye kadar entegre olamadığı iddiası sadece kendi yarattıkları şehir efsanesinden başka bir şey değildir.

- Birlik fikri yok edilecektir

Die Welt'in iddiası:

2. Dünya savaşından sonra Avrupa'da birlik fikrinin oluştuğunu ve yıllar içerisinde Avrupa Topluluğunun Avrupa Birliğine dönüştüğünü ve hatta tek para birimine dahi geçilebildiğini ve birliğe dâhil olması durumunda 20 yıl içinde Türkiye'nin Avrupanın en fazla nüfusa sahip ülkesi olacağını ve bu şekilde birlik ülkelerini birbirlerinden uzaklaştıracaklarını, bu yüzden de İngiliz'lerin Türkiye'nin Avrupa Birliğine dâhil olup Avrupa bölgesini büyük bir serbest ticaret bölgesine dönüştürme planları olduğunu belirtiyorlar.

ETC:

Avrupa'nın içine düştüğü çelişkiler yine Avrupa'lular tarafından ancak bu kadar güzel anlatılabilir. Bilindiği gibi an itibari ile Büyük Britanya Avrupa Birliği üyeliğinden ayrılmış bulunmaktadır. Bu şekilde sağladıklarını iddia ettikleri Avrupa Birliğinin aslında hangi kırılğan yapı içinde olduğunu kendileri bile açıkça itiraf etmektedirler.

- Maliyetlerin altından kalkamayız

Die Welt'in iddiası:

Die Welt Türkiye'nin Avrupa Birliğine alınmasının maliyetinin 45 Milyar Avro yu bulacağını ve dahası üretiminin %14 ünün tarıma bağlı olan bir ülkenin AB'nin tüm tarım politikalarını alt üst edeceğini. Öte yandan Avrupa'nın en fakir ülkesinin Avrupa Birliği içinde en büyük ülke olarak en dominant ülke olacağını iddia ediyor.

ETC:

Maliyet konusunda verilen rakamların doğruluk payı son derece tartışılır durumdadır. Ancak 45 milyar Avro rakamının bir an için doğru olduğu varsayımından yola çıksak bile, son yıllarda pandemi dönemi ve akabindeki kurtarma paketleri adı altında Avrupa Birliği ülkelerine dağıtılan Trilyonlarca Avro ya baktığımızda ve hatta Ukrayna'yı Rusya'ya karşı savaşın içinde kalmasına zorlarken verdikleri milyarlarca Avro'luk silah yardımlarının yanında Türkiye'nin iddia ettikleri 45 milyar maliyetinin ne kadar marjinal

olduğunu anlamamız hiçte zor olmasa gerek.

- AB yardımsevenler kurumu değildir

Die Welt'in iddiası:

Türkiye kendi içindeki politik sorunlarını kendisi çözmek zorundadır.

ETC:

Siyasi tarafsızlığa özen gösteren ETC, bazı siyasi partilerin Avrupa'ya gelip Türk siyasetini Avrupa'lılara şikâyet etmelerinin sonuçlarının maalesef neler olduğu gerçeği ile yüzleşmeleri gereğine parmak basmayı bir zorunluluk olarak görmektedir. Avrupa'ya bu konuda kesinlikle hak vermek zorundayız. Türkiye'de beceriksiz siyasetleriyle prim yapamayan siyasetçilerin Avrupa'dan medet ummaya çalışmaları kendileri açısından ibretlik olmalıdır ve hatta aslında Türkiye'ye ne kadar zarar verdiklerini artık anlamak zorundadırlar. Bizim inancımız "**Vatan pahasına siyaset yapılamaz**" dır.

- Strateji argümanı geçerli olamaz

Die Welt'in iddiası:

Türkiye'nin AB'ye dâhil olmasıyla, kültürler arası çatışmanın batılılaştırılmış zengin bir ülke olacak Türkiye sayesinde diğer Arap ülkelerine yansıtılması gerçekçi bir varsayım değildir, çünkü Türkler, eski bir "imperial" güç olarak, Arap dünyasında Japon'ların Kore'de sevildiği kadar sevilmektedirler.

ETC:

Avrupa'daki dezenformasyon ve bilgisizliğin boyutları bu sözlerde bir kez daha belirginleşmektedir. Türk'lerin Arap dünyasındaki yerlerinin hangi seviyede olduğunu görmek isteyenler için oralara gidip Osmanlı'dan bahsederek fikirlerini almalarını tavsiye ediyoruz. Zira burada iddia edilen hiçbir tez doğru değildir. Hatta tam aksine, Batılı ülkeler Asya ve Afrika'dan birer birer adeta kovulup çıkmak zorunda bırakılırken onların yerini Türkiye'nin neden ve nasıl alabildiğini görüp öğrenmeleri ihtiyaçtan öte kendilerinin zorunluluğudur.

- AB kötü komşulara sınır olacaktır

Die Welt'in iddiası:

Ankara AB'ye katılırsa AB nin sınırları gerilimlerin merkezlerinden birine kadar uzanacaktır. AB nin binlerce kilometrelik sınırları çok yoğun olarak korunma altına almak zaruriyeti doğacaktır.

ETC:

Prensib olarak bu iddia elbette doğrudur. Öte yandan so yıllarda Yunanistan ve İtalya’da göçmenlere yapılan hukuksuz Frontek müdahalelerinin özünü bu şekilde daha iyi anlamak mümkün olmaktadır. AB’nin isteğinin Orta Doğu ve Afrika arasında doğal sınır olan Akdeniz’in yanına Türkiye gibi başka bir doğal sınırı koyup kendini korumaya çalışmasından başka bir şey değildir bu düşümcü tarzı. Ancak Türkiye’yi birliğe neden almak istemediklerini açıklaması açısından da çok önemli olduğunu düşünüyörüz.

- AB ye katılma sözü sadece bir efsanedir

Die Welt’in iddiası:

Soğuk savaş döneminde ABD nin zorlamasıyla Avrupa Ekonomik Topluluğuna entegre edilen Türkiye’nin Avrupa Politik birliğine alınması hiçbir zaman söz konusu olmamıştı. Bu yüzden Avrupa Türkiye’yi AB ye almazsa sözünü tutmamış sayılmayacaktır.

ETC:

Avrupa’nın ikiyeüzlülüğüne en iyi örneklerden biri daha. Kendi içlerinde AB’nin AET’nin devamı olduğunu ve hatta yerini aldığını söylerken Türkiye’nin üyeliği söz konusu olunca AB nin AET ile hiçbir ilgisinin olmadığını iddia etmek tek kelimeyle ikiyeüzlülüğün ta kendisidir. Zaten AB ile Türkiye arasındaki ana meselede budur:

„Avrupa’nın ikiyeüzlü olan çifte standart tutumu“

- Daha mantıklı alternatifler var

Türkiye reform programlarını sürdürdüğü müddetçe AB’ye tam üye olmadan da modern bir demokrasi haline gelebilir. Nato tarafından korunur. Dahası Gümrük birliği daha da genişletilebilir ve mevcut yardım programları büyütülebilir. Türkiye AB nin komşusudur ve NATO tarafından zaten korunuyor. Problem nerede?

ETC:

Türkiye „**Geçici** İmtiyazlı Ortak“ olma statüsünü kabul eder mi etmez mi o Türkiye’nin bileceği bir husustur. Ancak çok bariz görülüyor ki, AB Türkiye’yi kendi birliği içine almamak için her türlü yola başvurma peşindedir. AB’ye katılım sürecinin çok uzun olacağını şimdiden görüyoruz. Bu yolun sonunda hangi sonuç çıkacaktır şu an için kestirmek güç.

Bizim bu konuda ki öngörümüz AB’nin önümüzdeki dönemlerde içine gireceği jeostratejik enerji ve tedarik zinciri problemleri ile uğraşacak olmasıdır. Öte yandan ABD, Çin ve Rusya eksenli ticari ve siyasi ilişkiler bu yolda belirleyici faktörler olarak ön plana

çıkacaktırlar.

Türkiye'nin yapması gereken ise AB üyelik sürecinden bağımsız olarak kendi ekonomik, siyasi ve stratejik konularını bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kendi çıkarlarını koruyarak geliştirmesi ve kendi stratejik ekolünü yaratmasıdır. Gün gelir yeni bir dünya kurulur ve Türkiye o dünyadaki yerini alır.

Yukarıda yaptığımız yorumlara ek olarak özellikle 'Die Welt' gazetesinin Almanyada'ki kamuoyunu etkileme gücünün hangi mertebede olduğu ile ilgili şu açıklamaları yapmakta da fayda görüyoruz:

- Die Welt in dahil olduğu medya grubu: Axel Springer
- Axel Springer grubunun son beş yıldaki ciroları^{v)}:
 - 2018: 3,18 Milyar Avro
 - 2019: 3,11 Milyar Avro
 - 2020: 2,90 Milyar Avro
 - 2021: 3,39 Milyar Avro
 - 2022: 3,90 Milyar Avro
- Axel Springer grubuna ait diğer medya organları^{v)}:
 - Bild-Gruppe: Bild, Bild am Sonntag, bild.de
 - Bild-Zeitschriften: Computer Bild, Sport Bild, Auto Bild,
 - Welt-Gruppe: Welt, Welt Kompakt, Welt am Sonntag, welt.de
 - Welt-TV: Welt, N24 Doku
 - Regionalzeitungen: Berliner Zeitung, Berliner Zeitung am Sonntag
 - Politico.eu
 - Business Insider
 - Transfermarkt.de
 - Gründerszene.de
 - Noizz
 - Stylebook, Fitbook, Travelbook
 - eMarketer
 - Rolling Stone
 - Blikk: Macaristan
 - Novy Cas: Slovakya
 - immowelt.de & immonet (Almanya gayri menkul platformu)

immoweb.be:Belçika

Stepstone: Tüm Avrupa (İş arama platformu)

SeLogger: Fransa

LaCentrale: Fransa

meinestadt

Yad2: İsrail

idealo.de

Awin

kaufDa

Bonial

finanzen.net

MeinProspekt

Ülke isimleri yazılmayanlar Almanya'dadır

▪ Axel Springer'in ortakları^{v)}:

% 35,60: KKRÇ Kohlberg-Kravis-Roberta (ABD Yatırım Fonu)

% 22,50: Dr. Friede Springer

% 21,90: Dr. Mathias Döpfner

% 12,90: CPPIB: Canada Pension Plan Investment
(Kanada emeklilik fonu)

% 5,00: Axel Sven Springer

% 1,00: Ariane Melanie Springer

% 1,00: Friede Springer Vakfı

Sonuç yorumu: Herkesin Alman medya organı diye bildiği Axel Springer Medya Grubu ABD + Kanada hisseleri toplandığında % 48,50 pay oranıyla Kuzey Amerikalılara aittir. Yani Axel Springer konuşup yazdığına aslında Kuzey Amerikalılar konuşup yazmaktadır.

Saygılarımızla.

i) Türkiye Cumhuriyeti Avrupa Birliği Başkanlığı: <https://www.ab.gov.tr>

ii) Türkiye Cumhuriyeti Avrupa Birliği Başkanlığı <https://www.ab.gov.tr>

iii) Türkiye Cumhuriyeti Avrupa Birliği Başkanlığı <https://www.ab.gov.tr>

iv) Die Welt 24.09.2004: <https://www.welt.de/print-welt/article342468/Zehn-Gruende-gegen-den-EU-Beitritt-der-Tuerkei>

Human Rights Foundation: <https://hrf.org/u-s-government-should-maintain-targeted-sanctions-against-venezuelan-dictator-nicolas-maduro-and-his-cronies/>

v.) <https://de.statista.com/statistik/daten/studie/180719/umfrage/umsatz-der-axel-springer-ag-seit-2007/>

ORTAK OLUNACAK BİR AB KALACAK MI?

Kitabımızın buraya kadar olan kısmında Türkiye'nin AB'ne **„Tam Üyelik“** konusunu ve buna karşıt olarak başını Alman Hristiyan demokratların çektiği Türkiye'ye tam üyelik değilde **„İmtiyazlı Ortaklık“** verme fikrini ve bu fikrin içinin boş bırakılmış, doldurulmamış, en azından teklifin kapsamının dahi belirlenmemiş olduğunu ve bu **„İmtiyazlı Ortaklık“** fikrini ileri sürenlerin dahi bunun olacağına inanmamış olduklarından ve tekliflerinde ciddilik olmadığından kendileri de bunun için boş bırakmış olduklarını yazdık.

Ve ilk defa **EUROPEAN TULIPS CLUB (Avrupa Laleler Düşünce Kuruluşu)** olarak bizler **„Geçici İmtiyazlı Ortaklık“** fikrini, bu fikrin içinin doldurmak, kapsamını ve şartlarını belirtmek suretiyle gündeme getirmiş olduk!

„Geçici İmtiyazlı Ortaklık“ iktisadi ve siyasi krizlerle boğuşan Avrupa Birliği ülkelerinin ve enflasyonla mücadele eden Türkiye Cumhuriyetinin can simidi olacağı kesindir. Ve bunun biran önce gündeme alınıp, şartları yerine getirildikten sonra icra edilmesi gerekir. Bu sayede AB-Türkiye ilişkileri Tam Üyelik gerçekleşene kadar her iki tarafın menfaatine pozitif katkı sunacak şekilde düzenlenmiş olacaktır.

Başlıkta yer alan **„Ortak Olunacak Bir Avrupa Birliği Kalacak mı?“** sorusuna dönecek olursak?

- Son yapılan Avrupa Birliği Parlamento seçimlerinden AB Genelinde ırkçı Partilerin tarihi başarılar elde etmesi ve bunun sonucunda;
 - Flaman milliyetçisi partilerin zafer kazanmasının ardından Belçika Başbakanı De Croo istifa edeceğini açıklaması,
 - Belçika'nın Flaman ve Valon'lar diye fiilen ikiye bölünmüş olması,
 - Fransa seçimlerinde Le Pen'in aşırı sağcı partisi, Macron'u ikiye katlaması sonucu Macron'un Ulusal Meclis'i feshetmesi ve erken seçim çağrısı yapması,
 - Avusturya'da ilk kez aşırı sağcı Özgürlük Partisinin -ki bunların kurucusu SS subayı ve Nazi milletvekili Anton Reinthaller'dir- birinci çıkması,
 - İspanya'da Sağcı Halk Partisinde % 34 ile birinci olması,
 - İtalya'da Başbakan Meloni'nin sağcı partisinde birinci olması sonucunda yerel yönetimleri eyaletlere devretme çabası ve sonrasında İtalyan meclisinde çıkan kavgalar,

- Almanya'da, AfD gibi ırkçılığa meyleden merkez sağ CDU-CSU koalisyonunun seçimi önde bitirmesi ve aşırı sağcı, neo-faşist parti AfD'inde ikinci parti olması,
- Almanya'daki AB seçimlerinde iktidarda başbakanlığı elinde tutan Olaf Scholz'un partisi SPD'nin 13,9% oy'da kalması sonucunda erken seçim veya güven oylamasına gitmesi yönünde üzerinde baskılar oluşması,
- Rusya - Ukrayna savaşının Avrupa geneline yayılma riski,
- Artan göç ve insan kaçakçılığı sorunlarının AB bünyesinde artık baş edilemez bir toplumsal sorun olması,
- Yüksek faiz, enflasyon, nitelikli işçi açığı, tedarik zincirlerinin aksamaması, enerji pahalılığı, satın alma gücünün azalması gibi Avrupa'yı düne kadar bir arada tutmuş ekonomik güçlülüğü, vatan-daşlarının sahip olduğu sosyal refah düzenin sarsılması ve sarsıldıkça'da sosyo-iktisadi ve siyasi krizlerin içine düşmeye başlaması,
- İktisadi krizlerin iflas dalgasına dönüşüyor olması ve buna hükümetlerin çözüm bulamamaları,
- Irkçılık ve İslam düşmanlığının yanında Terör örgütlerinin at oynattığı ve daha da fenası Alkol, Bahis, Kumar, Uyuşturucu, Eşcinsellik, Ensest, Pedofil, Fuhuş gibi her türlü melanetin Avrupa'da hızla yayılması sonucunda artan sosyal adaletsizlik, buhran ve bunalımlar,
- Yaşlanan nüfus ve bunların bakım sorununun çözülemediği olması,
- En kötüsünde, Avrupa Birliği ülkelerindeki siyasi partilerin ki buna Almanya da dahil olmak üzere istisnasız alayının WEF, Aspen ve Open Society, Atlantik Brücke, Clinton Foundation, Bill & Melinda Foundation, Goldmann Sachs gibi uluslararası lobi organizasyonlarının etkisiyle kendi ülkelerinin ve halklarının yararına karar alıp ABD ve İngiltere eksenli küreselcilerin hilafına bir yönetim sergileyememeleridir. AB ülkelerindeki tüm ktidarlar neredeyse tamamen ABD çıkarlarını kendi ülke ve milletlerinin çıkarlarının hilafına ülkelerini yönetiyor olmaları,
- AB ülkelerini sosyo-iktisadi kalkanı, büyüten dirayetli siyaset ve politikacılarının eskide kalmış olup, başta Almanya, Avusturya, Belçika, Hollanda, Fransa gibi birçok AB ülkesinde dirayetsiz, tecrübesiz ve hatta eğitimsiz siyasi figürlerin koalisyonlarla iş başında olmalarının ve bunların izledikleri yanlış siyaset, sosyo-politik, kültürel, askeri, eğitim.. vb politikaların halklarda oluşturduğu mem-

nuniyetsizlik,

- İngiltere'nin Brexit yapıp AB'den kopmasının diğer AB üyesi ülkelerde oluşturduğu „**bizde mi ayrılısak?**” fikri,
- ... ve bunlar gibi daha onlarca sebepten dolayı AB çözülme ve dağılma sürecine girmiştir.

Yukarıdaki tüm veriler sonucunda Sırbistan başkanı Alexander Susiç'in „**3-4 aya kadar savaş** çıkabilir” sözünü ciddiye almak gerekiyor. Bosna'daki Hırvat Özerk Yönetimi ayrılıp Hırvatistanla birleşmek isteyebilir. Karadağ ve Sırbistan içinde ikiye bölünmüş Sancak halkı, Kosova'yı zorlayan Sırp lar, Kosova'yı destekleyen Arnavutlar ile Makedonlar arası çıkacak bir kıvılcım Allah korusun tüm Avrupa'yı Birinci dünya savaşı gibi tekrar topyekün bir savaşa sürükleyebilir.

Gene Rusya'nın Polonya'ya veya Nato ülkelerinin Rusya'ya saldırmasında büyük bir savaşı tetikleyebilir. AB'nin içinde dirayetli siyasilerin olmaması, ülkelerin ırkçı, yabancı düşmanı siyasilerin eline geçmesi neticesinde Avrupa Birliği (AB) tamamen dağılıbilir. Ve bu sebeple Türkiye'ninde AB'ne tam üye olma çalışma ve çabaları da sonuçsuz kalabilir.

Bu tercümenin tüm yayın, kopyalama, basım ve dağıtım hakları **EUROPEAN TULIPS CLUB e.V.**'a aittir. İzinsiz basılması, kısmen veya tamamen yayınlanması sadece **EUROPEAN TULIPS CLUB e.V.** dan yazılı izin alarak yapılabilir.

Çalışma Komisyonu Raporu

Komisyon Başkanı:

Haldun Nurhan Şenyuva

Komisyon Üyeleri:

Dr. Ali İhsan Ünlü

Dr. Bekir Alboğa

Çetin Yazıcı

Hakan Yazanel

Dr. Mustafa Yoldaş

Şenol Dursun

Yüksel Akyol

Yüksel Aslan

ETC MİSYON

ETC toplumun somut sorunlarına somut çözümler sunmayı kendine ilke edinmiştir. Avrupa Laleler Düşünce Kuruluşu bu amaçla iyi ve işlevsel kavramlar geliştirmeyi hedeflerken, aynı zamanda tüm kesimlerinden iyi örnekleri keşfederek topluma sunmayı amaçlar.

Diğer Çalışmalar

YURTDIŞINDA YAŞAYAN TÜRK
-VE TÜRK SOYLU YABANCI UYRUKLU-
VATANDAŞLARIMIZIN
SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM ÖNERİLERİ
2023

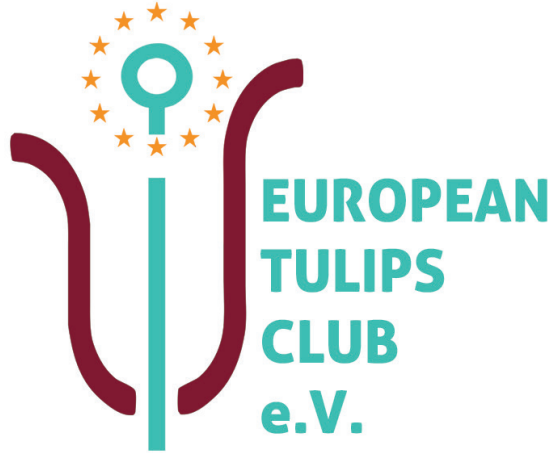

DEPREM
6 ŞUBAT 2023

Online okumak için lütfen QR kodları okutun

**AVRUPALI TÜRKLERİN
DÜŞÜNCE KURULUŞU**

www.etcev.eu | official@etcev.eu

Skalitzer Str.134

10999 Berlin